

Kızıl Bayrak

Emperyalist-siyonist saldırınlığı dizginlemenin tek yolu halkların birleşik, militan direnişidir!

İÇİNDEKİLER

Siyonist saldırganlık zıvanadan çıktı . 3-4	İsrail'in kanlı katliamı, tepkiler ve tuzaklar 5
İsrail'e selam, Heronlara devam! 6	İstanbul'da siyonist saldırılar lanetlendi... 7-8
İsrail vahşeti çeşitli illerde eylemlerle protesto edildi... 9	Emek ve meslek örgütlerinden siyonist vahşete ilişkin açıklamalar 10
Gibbs: "ABD ve İsrail arasındaki ilişki değişmez" 11	Siyonist rejimin şeflerinden arsızlık döküldü 12
UPS'de sendika düşmanlığı sürüyor... 13	IMF ve asalak patronlar kıdem tazminatına göz dikti... 14
İşçi ve emekçi hareketinden... 15	TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk ile konuştuğumuz... . . . 16-17
Sendika bürokrasisi sınıf hareketinin gelişme dinamiklerini baltalamaya çalışıyor..... 18	TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk ile UPS'deki direniş süreci üzerine konuştuk..... 19
TMMOB Genel Kurulu gerçekleşti... . 20	SOKAK Üniversitesi'nde gelecek sorunu tartışıldı 21
Rektörlük-sivil faşist-polis işbirliğine son! 22	Siyonist barbarlar katliamlara devam ediyor!... 23
Avrupa'da mücadele yayılıyor!..... 24	Parti ve devrim şehitleri Essen'de anıldı 25
İzmir'de Şerzan Kurt için kitlesel eylem 26	İnciraltı Katliamı örtbas edilmeye çalışılıyor! 27
AKP'den şimdi de sahte "kadın istihdamı" açılımı! 28	CHP'yi yeniden düzenleme operasyonu... 29
Haluk Kırcı tahliye edildi... 30	Mücadele Postası 31

Kızıl Bayrak'tan...

Devrimci işçi Alaattin Karadağ 19 Kasım 2009 tarihinde yaralı bir haldeyken sokak ortasında sermaye devletinin eli kanlı tetikçileri tarafından alçakça katledildi. Bu açık bir sokak infazıydı. Sermayenin eli kanlı katilleri yaralı bir halde yakalayabilecekleri bu yiğit devrimcinin vücuduna sayısız kurşun saplayarak orada katlettiler. Hemen ardından İstanbul Emniyet Müdürlüğü yetkilileri bu alçakça cinayeti örtbas etmek için harekete geçti. Cinayetle ilgili her türlü kanıt ortadan kaldırmak için seferber olundu. İnfaza tanıklık yapabilecek kişiler tehdit edilerek susturuldu. Böylece bu alçakça cinayetin sorumluluğundan kurtulmaya çalıştılar. Bu cinayeti çeşitli eylemlerle protesto eden sınıf devrimcilerine karşı ise birçok kentte eşzamanlı operasyonlar gerçekleştirildi, gözaltı ve tutuklama terörüne başvurularak devrimci irade susturulmaya çalışıldı.

Ancak tüm bu çabaların boş olduğu gelinen yerde açığa çıkmış bulunuyor. Cinayetin üstü örtülemedi ve cinayeti işleyen polislerden biri hakkında dava açmak zorunda kaldılar.

Sınıf devrimcileri kimi sol güçlerle birlikte bu alçakça cinayeti haftalara yayılan bir kampanya ile teşhir ettiler. "Polis cinayetlerine ve terörüne son!" şiarıyla birçok kentte basın açıklamaları, imza kampanyası, protestolar ve etkinlikler gerçekleştirdiler. Böylece bu cinayeti ilerici ve devrimci kamuoyunun gündemine taşıdılar. Öte yandan hukuki süreci de işleterek cinayetin açığa çıkması yönünde çaba harcadılar. Gelinen yerde bu cinayet ile ilgili dava açılmış bulunuyor.

Şimdi açılan bu dava ile birlikte süreç yeni bir evreye girmiş bulunuyor. Sermaye devleti üstü örtülemeyen bu alçakça cinayet karşısında eli kanlı tetikçilerden biri hakkında dava açmak zorunda kaldı. Böylece sermaye devleti suçu tetikçilerden birinin üzerine yıkarak katliamcı kimliğinden kurtulmaya çalışmaktadır. Ancak bunun kolay olmayacağı bu dava süreci ile birlikte görülecektir. Nasıl ki Engin Çeber'in işkenceyle katledilmesinin üstü örtülemediyse, Alaattin Karadağ cinayetinin de üzeri örtülemeyecektir. Engin Çeber'in işkencede katledilmesi, verilen mahkumiyet kararıyla tescillenmiş bulunuyor. Alaattin Karadağ'ın

katledilmesiyle ilgili dava ile birlikte sokak infazı da tescillenmiş olacaktır. Ancak bunun kendiliğinden gerçekleşmeyeceği açıktır. Bunun için tüm ilerici-devrimci sol güçler, aydın-yazar-sanatçılar, meslek odaları, devrimci-basın yayın kuruluşları ve emekten yana güçler, bu davaya sahip çıkmalı, Alaattin Karadağ cinayeti nezdinde devletin işkenceci, infazcı ve katliamcı kimliği açığa çıkarılarak mahkum edilebilmelidir.

Alaattin Karadağ cinayeti davası **Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 16 Haziran 2010 tarihinde saat 10.00'de** görülmeye başlanacaktır. Bu davaya sahip çıkmak tarihi bir görev ve sorumluluktur. Tüm ilerici ve devrimci güçleri, aydın-yazar ve sanatçıları, emekten yana meslek odaları ve sendikaları bu davaya sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Sınıf devrimcileri bu davanın sahiplenilmesi için buldukları tüm alanlarda bugünden seferber olmalıdırlar.

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirilmeleri-3

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirilmeleri-4

Kitapeçilerde...

Sosyalizm için

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/22 * 04 Haziran 2010

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Emperyalist-siyonist saldırganlığı dizginlemenin tek yolu halkların birleşik militan direnişidir!

İsrail savaş makinesinin “Gazze’ye özgürlük” yardım filosuna düzenlediği saldırı, siyonist devletin “uluslararası toplum” tarafından “sert” ifadelerle eleştirilmesine neden oldu.

Uluslararası karasalarda seyredirken saldırıya uğrayan sivil gemiler, kuşatma altındaki Gazze’ye yardım malzemeleri taşıyordu. 30’u aşkın ülkeden 700 civarında kişinin bulunduğu gemilere saldıran İsrail ordusu, defalarca kez yaptığı gibi uluslararası yasa ve kuralları ayaklar altına aldı.

Filonun en büyük gemisi olan “Mavi Marmara’yı” hedef alan İsrail, rezil çıkarları söz konusu olduğunda, Türkiye gibi işbirlikçilerini bile hedef almaktan çekinmeyeceğini gösterdi.

İsrail vahşeti karşısında AKP hükümeti ile “uluslararası toplum”un siyonist rejime gösterdiği “sert tepki” tam bir ikiyüzlülük gösterisidir. Çünkü bu tepkinin nedeni, İsrail’in Filistin halkına karşı onyıllardır uyguladığı geleneksel devlet terörü değil, bu pervasızlığın Türk devletine meydan okuyacak tarzda sergilenmiş olmasıdır.

Yasa ve kural tanımamak siyonist rejimin resmi politikasıdır!

İsrail’in son saldırısı siyonist rejimin tipik katliamlarından biridir, yani yeni bir durum söz konusu değildir. Siyonist devletin tarihi iğrenç katliamlar tarihidir. Son olaydaki tek fark, bu defaki saldırının siyonist rejimle işbirliği yapan Türk sermaye devletini hedef almış olmasıdır.

1948’den beri BM Güvenlik Konseyi kararlarını bir paçavra gibi çöpe atan siyonist rejim, 62 yıllık tarihi boyunca her tür kural, yasa ve hukuku çiğnemiştir. Sayısız sivil katliam gerçekleştiren İsrail, hiçbir zaman “uluslararası toplum” tarafından kayda değer bir yaptırıma maruz kalmamıştır.

Son olarak Temmuz 2006’da Güney Lübnan’a, Ocak 2009’da Gazze Şeridi’ne vahşi saldırılar gerçekleştiren İsrail savaş makinesi, her iki saldırıda tüm uluslararası sözleşmeleri ve BM kararlarını ayaklar altına almıştır. Lübnan ve Filistin halklarının yaşam alanlarını bombalayıp evlerini yerle bir eden ırkçı-siyonistler, yüzlerce çocuklardan oluşan binlerce sivil katletmişlerdir.

“Uluslararası toplum” diye adlandırılan riyakarlar, barbarlıkta sınır tanımayan İsrail’e yaptırım uygulamak bir yana, bu ırkçı-siyonist rejime “ayrıcılık” muamelesi yapmaya devam etmişlerdir. Başta ABD olmak üzere tüm Batılı emperyalistler, İsrail’e mali, askeri, siyasi, diplomatik ve diğer alanlarda destek sunmuşlardır. Siyonist işgale karşı direnen Filistin halkına ise “terörist” muamelesi yapmaktadırlar.

Dolayısıyla, “Gazze’ye özgürlük” filusunun vurulmasına karşı ortaya konan tepkiler, ırkçı-siyonist rejimin kural tanımaz vahşi politikalarına değil, bu icraatın Türkiye gibi NATO üyesi ve İsrail destekçisi bir devlete karşı girişilmiş olmasınadır. Buna rağmen emperyalistlerin İsrail’e yaptırım

uygulamasını beklemek budalalık olur. Nitekim olay üzerine acil toplanan Güvenlik Konseyi’nin İsrail’e herhangi bir yaptırımda bulunmaya niyeti olmadığı görülmüştür.

İsrail’e “özel himaye” sağlayan emperyalist güçler katliamların suç ortaklarıdır!

İsrail’i uluslararası hukukun üstünde tutan emperyalist güçler, bu devletin işlediği sayısız toplu katliamın dolaysız suç ortaklarıdır. Emperyalist güçlerin çok yönlü desteği olmasaydı, siyonist devletin bu kadar pervasız davranması söz konusu bile olamazdı. İsrail devleti, tam da emperyalist güç odaklarının sağladığı bu “özel himaye” sayesinde her tür kural, yasa ve anlaşmayı ayaklar altına alarak, tam bir cinayet şebekesi olarak örgütlenebilmiştir.

Nükleer programını bahane ederek İran’ı taciz eden, hatta bu ülkeye askeri müdahalede bulunma tehditleri savuran emperyalist güçler, siyonist devletin nükleer silah üretmesine göz yummakla kalmamış, bu silahların üretilmesi için gerekli olan altyapı ve teknik donanımı da sağlamışlardır. Bu çok yönlü destek sayesinde İsrail keyfince terör estirme imkanına sahip olmuştur. Dolayısıyla, siyonist cellatlara destek veren tüm güçler İsrail’in işlediği toplu cinayetlerin suç ortaklarıdır.

İşin ucu kendilerine dokununca ayağa kalktılar!

Ankara’daki Amerikancı rejim İsrail’le kurduğu ilişkilerde Washington’daki efendinin izinden gitmiştir.

Fransız emperyalizmine karşı büyük bir halk

direnişi ile özgürlüğünü kazanan Cezayir’in, bu hakkının tescil edilmesi için BM’de yapılan oylamada ret oyu kullanan Türk devleti, öte yandan İsrail’i tanıyan ilk “müslüman” devlet olmuştur. Demokrat Parti yönetimi döneminden günümüze kadar siyonist rejimle işbirliği yapan Türk sermaye devleti ile hükümetleri, İsrail’le işbirliğini “ulusal çıkarlar”ın temellerinden biri saymışlardır.

‘60’lı ve ‘70’li yıllarda dünya ve bölgesel konjonktürün uygun olmamasından dolayı İsrail’le ilişkileri mesafeli görünen Ankara’daki Amerikancılar, ‘90’lı yılların başından itibaren siyonist rejimle ilişkileri hızla geliştirmeye başladılar. Bu süreç, dönemin başbakanı ve dinci gericiliğin şefi Necmettin Erbakan’ın Tel Aviv’e giderek İsrail’le “stratejik işbirliği anlaşması”nı imzalamasıyla doruğa çıktı.

Erbakan-Çiller hükümetinin yıkılmasından sonra kurulan koalisyon hükümetleri ile 2002’den beri işbaşında bulunan AKP hükümeti de, “İsrail’le ‘azami işbirliği’ politikası” izlediler.

İsrail’le işbirliği yaparak, bu ırkçı devletin yasa ve kural tanımaz politikalarını meşru kabul ettiğini gösteren Ankara’daki Amerikancılar, işin ucu kendilerine dokununca ayağa kalktılar. Erdoğan İsrail’in yardım filosuna yaptığı saldırıyı “devlet terörü” olarak niteledi. Oysa, İsrail’in terörist bir devlet olduğunu keşfetmek için hiç de İsrail’in yardım gemilerine saldırması gerekmiyordu.

Erdoğan ile müritleri elbette bu gerçeğin farkındaydılar, buna rağmen siyonist rejimle işbirliğini sürdürdüler. Demek ki dinci gericiliğin şeflerinin İsrail’in Filistin halkını hedef alan devlet terörüne bir itirazları yok, onlar bu terörün kendilerini hedef alacak denli fütursuzlaşmasından rahatsız oldular.

İsraili pilotları eğitenler kimden yana?

Yurtdışı gezisinde bulunan Tayyip Erdoğan'ın yerine vekillik eden Bülent Arınç, yardım filosuna saldıran İsrail'e karşı ilk adımda alınan önlemleri sıralarken, Haziran, Temmuz, Ağustos aylarında Türk ordusu ile İsrail ordusunun ortak yapması planlanan üç askeri tatbikatın iptal edildiğini açıkladı.

Eğer İsrail ordusu Türk gemisine saldırıp Ankara'daki rejimi aşağılamasaydı, Filistin halkının cellatlarıyla ortak tatbikatlar yakında icra edilmeye başlanacaktı. Bu da gösteriyor ki, Filistin halkının tepesine bomba yağdıracak pilotları eğitenlerin, bu mazlum halktan yana görünmeleri iğrenç bir riyakarlıktan başka bir şey değildir.

İsrail-Türkiye arasında yaşanan diplomatik krizin hemen ardından Heron uçaklarının alınmasına onay veren dinci gerici AKP hükümeti, geçtiğimiz günlerde de siyonist rejimin OECD üyeliğini desteklemişti. Bu arada Ordu-AKP ikilisi, Haziran ayından itibaren askeri tatbikatların yapılması için hazırlıklara da başlamıştı.

Bu olgular, medya önünde İsrail'e esip gürleyen Tayyip Erdoğan'ın, düne kadar Filistin halkının cellatlarıyla suç ortaklığına devam ettiğini gözler önüne sermektedir. Küstahlıkta sınır tanımayan siyonist rejim yeni aptallıklar yapmazsa eğer, AKP hükümetinin İsrail'le ilişkileri geliştirmeye devam edeceğinden kuşku duymamak gerekir.

Tayyip Erdoğan'dan "bölgesel güç" gösterisi

ABD'nin etkin taşeronluğu çerçevesinde olsa da, bölgede etkin bir güç olmanın zeminini döşemeye çalışan sermaye iktidarı, İsrail'in Filistin halkına karşı giriştiği vahşi saldırıları zaten kullanıyordu. Şimdi ise eline daha etkili bir koz geçmiş bulunuyor. Zira İsrail saldırısı, tüm Arap halklarında zaten var olan öfkeyi doruğa çıkardı. Kitle gösterileri ve genel grevlerle saldırı protesto edildi, İsrail'e karşı somut yaptırımlar uygulanması talebi yükseltildi. Bu durumu gözeten gerici Mısır rejimi Gazze'deki Refah sınır kapısını açmak zorunda kaldı.

Saldırı üzerine Latin Amerika gezisini yarıda keserek dönen Tayyip Erdoğan'ın mecliste gerçekleştirdiği konuşma Arap dünyasından ilgiyle izlendi. İsrail yönetiminin icraatlarını teşhir ederek, kuşatma altındaki Gazze'ye her türlü desteği vereceklerini iddia eden Erdoğan sert ifadeler kullandı. Arapça yayın yapan 12 uydu kanalında anında tercüme edilerek canlı yayınlanan konuşmada Erdoğan'ın, Arap halklarının duymak istediği argümanları kullandığı gözlemlendi.

İsrail'e meydan okuyan, tehditler savuran Erdoğan, siyonist rejime karşı alacakları somut herhangi bir tutumdan ise söz etmedi. Konuşmasının sert tonuna rağmen, siyonist rejimi değil, işbaşındaki hükümeti hedef almaya özen gösteren Erdoğan, İsrail'le işbirliğini sürdürme eğiliminde olduğu mesajını da vermiş oldu.

AKP şefinin İsrail'in ırkçı-siyonist rejimiyle bir sorunu olmadığı, saldırıyı işbaşındaki hükümete yıkma çabasından da anlaşılmalıdır. Oysa İsrail gibi militarist bir rejimde böylesine pervasız bir saldırının salt hükümet kararıyla alınması mümkün değildir.

Filistin halkıyla enternasyonal dayanışma yükseltilmelidir!

İsrail'in vahşi saldırılarına eklediği bu yeni halka, siyonist rejimin dünya genelinde daha da teşhir olmasını sağlamıştır. Saldırı sonrası oluşan atmosfer ırkçı-siyonist rejim üzerindeki basıncı daha da

artıracaktır. Bu noktada dünya ilerici ve devrimci güçlerinin Filistin halkıyla dayanışmayı fiili eylemlerle ortaya koymalarının önemi artmıştır.

Oluşan atmosfer Türkiye'deki ilerici ve devrimci güçlere de özel bir sorumluluk yüklemektedir. Zira İsrail saldırısına karşı biriken öfkenin gerici güçler denetiminde harekete geçirildiği gözlenmektedir. Sorunu dini ve şoven yönleriyle öne çıkaran eylemlerin ezilen halklar lehine sonuçlar yaratması olası değildir. Nitekim şimdiden ırkçı güçlerin, İsrail saldırısına karşı biriken öfkeyi Kürt halkına düşmanlığa dönüştürme çabalarına tanık olunmaktadır.

Verili durumda sendikalar, kitle örgütleri ile ilerici ve devrimci güçlerin eylemleri gölgede kalmış görünse de, halklar arası dayanışma ve kardeşliği temel alması yönüyle bu eylemler özel bir önem taşımaktadır. İlerici ve devrimci güçler, Filistin halkını katleden siyonist rejimi ve arkasındaki emperyalist güçleri hedef alan, halkların kardeşliğini öne çıkartan birleşik eylemler örgütlemeyi başarmakla yükümlüdür!

Siyonist cellatlar bir kez daha işbaşında!..

İsrail ile tüm anlaşmalar iptal edilsin!

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Siyonist İsrail devleti, tüm dünyanın gözü önünde Filistin'e yardım ulaştırmaya çalışan insanları uluslararası sularda katlederek barbar ve katliamcı yüzünü bir kez daha gösterdi. On yıllardır süren katliamlar serisine bir yenisini daha ekleyen İsrail, sadece Filistinliler'e karşı değil, tüm dünya halklarına karşı suç işlemeye devam ediyor.

Bu katliamın hiçbir haklı ve meşru gerekçesi yoktur. Bu katliamın tek bir açıklaması vardır: İsrail, gözü dönmüş katil bir devlettir! Bu katliam, emperyalizmin ve siyonizmin halklara boyun eğdirmeyi temel alan politikalarının bir devamıdır.

Bu katliam, İsrail'in daha dün vahşice saldırıp alt ve üst yapısına büyük zararlar verdiği Filistin'e insani yardım taşıyan konvooya, uluslararası sularda saldırması, sivilleri öldürüp yüzlerce insanı tutsak alması ABD emperyalizminin cesaretlendirdiği siyonizmin, insanlık dışı karakterini ortaya koymaktadır.

Bu katliam, siyonist İsrail devletinin yıllardır ambargo altında tecrit altında tuttukları Filistinliler'e neler yaptıklarını da göstermektedir.

Bu katliam, Filistin davasının ne kadar haklı olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Kardeşler!

İsrail'e bu katliamda cesaret verenler, "ulusal çıkar" bahanesine sarılan Türk sermaye devletidir, kendi sefil çıkarlarından hiçbir biçimde vazgeçmeyen, İsrail ile ikili ilişkilerden taviz vermeyen sermaye sınıfıdır. Daha dün, İsrail'in OECD üyeliğini onaylayan sermaye devleti, bu katliam için İsrail'i cesaretlendirmiştir.

Bugün Filistin halkına ölüm yağdıran uçakların pilotları Konya Ovası'nda eğitiliyorlardı. İsrail ekonomisini güçlendiren ticari bağlantılar kurulmaya devam ediliyor. Siyonist İsrail devletinin bölge üzerindeki tahakkümünü arttıran, yükselen ırkçılığına, sömürgecilğine ve katliamcılığına rağmen bu devleti normalleştiren ve meşrulaştıran diplomatik ilişkiler sürdürülüyor. İsrail silah sanayiinin yağlı müşterisi olmaya devam ediliyor. Türkiye üniversiteleri, kimi kültür ve sanat çevreleri İsrail devletiyle akademik, kültürel ilişkiler yürüterek bu devletin meşrulaşmasına katkıda bulunmakta tereddüt etmiyor.

Ne Davos efelenmeleri ne göstermelik tatbikat iptalleri İsrail'in siyonist duvarında Filistinliler'in soluk alabilecekleri bir gedik açıyor. Eyleme geçmeyen sözler İsrail için sinek vızıltısından farksızdır. Emperyalizm ve siyonizm işbirlikçisi Türk sermaye devletinin hiçbir "sert" açıklaması, kınaması, diplomatik şovu bu katliamın hesabını sormak anlamına gelmeyecektir.

Filistin sorununda şova derhal son verilmeli, ABD ve İsrail ile başta stratejik askeri işbirliği anlaşması olmak üzere, bütün ekonomik, askeri, siyasi ve diplomatik ilişkileri kesilmelidir!

Gün, başta İsrail işçi ve emekçileri olmak üzere, tüm dünya halkalarının Filistin halkıyla dayanışmayı yükseltme ve katliamların hesabını sorma günüdür!

Kahrolsun İsrail siyonizmi!

Yaşasın halkların kardeşliği!

İsrail ile bütün anlaşmalar iptal edilsin!

Filistin halkı yalnız değildir!

Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!

İsrail'in kanlı katliamı, tepkiler ve tuzaklar

Gazze'ye yönelik ablukayı aşmak üzere yola çıkarılan yardım gemilerinden biri İsrail'in silahlı saldırısıyla karşılaştı. 19 kişi katledildi, çok sayıda kişi yaralandı. Dünyanın gözü önünde yaşanan bu katliam büyük bir infial duygusuyla karşılandı. Siyonist İsrail devleti, başta Ortadoğu ve Türkiye olmak üzere dünyanın birçok yerinde protesto edildi.

İsrail devleti silahsız bir topluluğa canice bir saldırı düzenleyerek, yeni bir büyük suça imza atmıştır. Bu siyonistler tarafından işlenmiş sayısız katliamdan biridir, ancak en büyüklerinden biri değildir. On yıllardır Filistin halkına yönelik çok daha iğrenç katliamlar tüm dünyanın gözleri önünde büyük bir pervasızlıkla sürdürülmüştür.

Filistin halkına yönelik işgal ve katliam politikalarında ısrar eden İsrail devleti iyice batağa saplanmış ve dünya ölçeğinde halkların nefretini kazanmıştır. Bu nedenle, bugüne kadar İsrail devletinin arkasında duran, dolaylı olarak destek veren ve yaptıklarına ses çıkarmayan emperyalistler ve işbirlikçileri İsrail'i kınamak zorunda kalmışlardır. Kuşkusuz bu ikiyüzlü bir tutumdur. Sadece İsrail ile ilişkileri bakımından değil, aynı zamanda ellerinde ezilen hakların kanı olmasından dolayı da böyledir. Ancak edilen sözlerin hiçbir değeri yoktur. Çünkü her zaman olduğu gibi İsrail devletine karşı bir yaptırım uygulanmayacaktır.

Yaşanan olayın "mağduru" olarak boy gösteren Türk sermaye devleti için de durum aynıdır. Yöneticileri, Türk sermaye devletinin kudreti üzerinden hamasi nutuklar atıyorlar. Ama yaşananlar, devletin politik kudretinin değil, İsrail ile kurduğu derin ilişkilerin açığa çıkmasına vesile oluyor. Bugünkü celallenmeleri, açmaza düşmüş olmanın yarattığı baskının ve tabanlarından yükselen cereyana karşı koyamamanın sonucudur. Ancak bu sermaye devletinin ve hükümetinin ikiyüzlülüğünü daha da arttırmaktadır.

İkiyüzlülükleri o denli sırtıtmaktadır ki, İsrail devletini savunmasız insanlara karşı zorbalık ve haydutlukla suçlayanlar, benzerini kendi topraklarında

uygulamaktadırlar. Kürt halkına yıllar boyu yapılanlar ortadadır. Yıllara yayılan imha politikaları nedeniyle binlerce insan öldürülmüş, onbinlercesi sakat bırakılmıştır. Bunların büyük bölümü silahsız sivillerdir. İçlerinde 70'ini aşmış olanlar da vardır, bebekler de... Yine binlerce insan, kadın-çocuk-yaşlı zindanlara tıkmıştır. Taş attığı için yüksek cezalar verilen çocuklar bugünün güncel bir gerçeğidir.

Yine bu son yaşananları görüp de sayısız devlet katliamını hatırlamamak mümkün müdür? Örneğin Ulucanlar katliamını, dört duvar arasındaki silahsız devrimcilerin kurşunlarla, bombalarla ve insanlık dışı vahşi işkencelerle katledilmesini nasıl unutabiliriz? Böylesine vahşi bir katliamın ardından devletin sergilediği tutumun İsrail devletinin bugünkü katliamını gizlemek için yaptıklarından bir farkı var mıdır? Katillerin büyük çoğunluğu bugün devlet koruması altındadır.

Kuşkusuz bu benzerlik sadece aynı ahlaki ve siyasi dünyayı paylaşmanın sonucu değildir. Aynı zamanda aralarındaki derin işbirliğinin dolaysız sonucudur. Bu işbirliği sadece askeri teknolojinin ve araçların değil, yanı sıra deneyim ve yöntemlerin paylaşımını da kapsamaktadır.

Onun içindir ki, ne "one minute" gösterileri, ne de şimdi yapıldığı gibi bazı ortak askeri tatbikatların iptal edilmesi bu derinlik karşısında bir anlam taşımaktadır. İlişkiler o denli derin ve çok yönlüdür ki, kendileri de ilk anda gösterilen tepkilerin ötesine geçmenin pek mümkün olmadığını itiraf etmek zorunda kalmaktadırlar. Ayrıca, ilişkilerin düzeyi ne olursa olsun, gericilik ve katliamcılık her iki devletin de özüdür.

Tüm bunlara rağmen, katil İsrail devletinin karşısına halkların dostu ve ahlakın timsali olarak çıkılmaktadır ki, bu az-çok akli ve vicdanı olanın kanını dondurmaktadır.

Öte yandan, ölümler üzerinden kendilerini aklamaya ve bir milli birlik-bütünlük havası oluşturmaya çalışanların oyununa düşmemek son derece önemlidir. Egemenler yaşananları bu amaçla

kullanmaya çalıştıkça, bu gerçeğin altı defalarca çizilmelidir. Çünkü bu, bir katliam karşısında öfke duyup katliamcıyı lanetlerken öteki katliamcının elini tutmaya benzemektedir. Bilerek ya da bilmeyerek buna hizmet edenlerin karşısında durmak, işçi ve emekçileri bu tuzağa düşmekten alıkoymak gerekmektedir.

Katiller, işkenceciler ve onların işbirlikçileri, İsrail devletinin döktüğü kanla ellerindeki kanı yıkamaya koşuyorlar. Bu ikiyüzlülerin maskesi düşürülmelidir. Bu ülkede daha dün 30 işçi göz göre göre katledilmiştir. Bugün İsrail'in katliamı karşısında ahlaki nutuklar çekenler bu ölümleri tam bir arsızlıkla "kader" olarak gösteriyorlardı. Sadece onlar da değil. Bugün İsrail katliamı karşısında kürsülerde boy gösterip öfkeli nutuklar çeken sendika yöneticilerine ne demeli? Bunlardan bazıları protestoları büyütme ve grev yapmaktan bile söz edebiliyor. Ama işçilerin kanı oluk oluk akıtılırken onları böyle sokaklarda öfkeli nutuklar atarken görmedik.

Elbette işçi ve emekçiler İsrail devletini protesto etmeli, sokağa dökülmelidirler. Ancak bunu yaparken Türk sermaye devletinin ve hükümetinin ikiyüzlülüğünü unutmadan, onu da hedef alabilmelidirler. Bunu yapmayanlar aynı ikiyüzlülüğü paylaşıyor demektir.

İkincisi, işçilere, emekçilere ve kardeş halklara yönelik kıyım politikalarının tümüne karşı olunmalıdır. Bunu yapmayanlar her türden gericiliğin karanlığına teslim olurlar. "İsrail'in katliamlarına karşı koyalım" diye ayağa kalkarken, kendilerini Kürt halkına yönelik yeni bir kıyım savaşının ortasında silah tutarken bulabilirler. Nitekim bugün egemenler ve medya bu ikisi arasında bağ kurmaya çalışmakta, İsrail'in katliamını Kürt halkına yönelik şoven duyguların kabarmasının vesilesi olarak kullanmaya çalışmaktadır. Sermaye devletinin Kürt halkına yönelik kapsamlı bir kirli savaş planını devreye sokmaya hazırlandığı bir dönemde, bu gerçeği görmek, buna uygun bir uyanıklık ve politik sorumlulukla davranmak son derece önemlidir.

İsrail'e selam, Heronlara devam!

Sermaye hükümetinin sözcüsü Tayyip Erdoğan, mecliste AKP grubuna yönelik konuşmasında yine yüksek perdeden atarken, farklı kesimlerden gelen açıklamalar, bu çıkışların ne kadar mesnetsiz olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Erdoğan, tüm demagojik söylemlerine rağmen somut adımlar atmaktan kaçınırken, askeri ve ekonomik işbirliğinden ise hiç söz etmedi.

Zorlu Holding Yönetim Kurulu Başkanı **Ahmet Nazif Zorlu** "soğukkanlı" olma çağrısı yaparken, Milli Savunma Bakanı **Vecdi Gönül** ise "Heronlarda sorun yok!" dedi.

Türk burjuvazisinin İsrail'le olan ilişkilerindeki önemli yatırımcılardan biri olan Ahmet Nazif Zorlu, İsrail'in gerçekleştirdiği saldırı sonrası durumu değerlendirirken, İsrail'e yönelik yatırım planlarında bir değişiklik olmadığını kaydetti. İsrail'de enerji alanında faaliyet gösteren Zorlu'nun bu ülkedeki varlığı toplam 800 milyon dolar hacminde.

Hükümeti "soğukkanlı" olmaya çağıran Zorlu yaptığı açıklamada şunları söyledi:

"Soğukkanlı hareket etmemiz lazım. Henüz yatırım planlarımızda bir değişiklik yok. Hükümetimizin bu konudaki adımlarını bekliyoruz. Hükümetimizin bu gelişmeler üzerine soğukkanlılıkla davranacağını ümit ediyorum."

İsrail'de 500 milyon dolarlık yatırımla bulunan Yılmazlar İnşaat'ın Genel Müdürü Ahmet Arık da yaşanan gelişmelerin "iş"lerini engelleyeceğinden kaygılandıklarını dile getirdi.

Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül ise İsrail'in saldırısının, kalan 4 Heron'un teslimatında sıkıntı yaratmayacağını söyledi. Gönül, AKP grubunda gazetecilerin sorularını yanıtlarken şunları söyledi:

"İsrail ile kriz, kalan 4 Heron'un teslimatında sıkıntı yaratmaz. Kalan Heronların teslimatını Haziran veya Temmuz ayı içinde bekliyoruz."

Özellikle Kürt hareketini tasfiye planlarında önemli bir rol biçilen Heron casus uçaklarından altısı Mart ayında Türkiye'ye getirilmiş; geri kalan 4 Heron'un da Mayıs 2010 sonuna kadar Türk ordusuna teslimatı bekleniyordu.

Sözleşme, ana yüklenici TAI ile İsrail IAI ve Elbit firmaları arasında imzalanmıştı.

Durmak yok, demagojiye devam!

Recep Tayyip Erdoğan, Latin Amerika gezisini yarıda keserek Ankara'ya döndükten sonra, AKP grup toplantısında konuşmasını gerçekleştirdi.

İşin esasına baktığımızda yine bir Erdoğan klasiği ile karşı karşıyayız. Yüksek perdeden esip gürlmelerine artık alışılan Erdoğan, İsrail'e yönelik somut hiçbir yaptırımını ağzına dahi alamadı.

Erdoğan, ağdalı sözlerle saldırıyı kınadığını ifade ederken, saldırıyı katliam olarak tanımladı. Saldırının dünya barışına ve BM'nin temel felsefesine karşı yapıldığını ifade eden Erdoğan şunları söyledi: *"Türkiye Cumhuriyeti, uluslararası hukukun ve diplomasinin bütün imkanlarını kullanmaktadır ve bundan sonra da kullanacaktır."*

Erdoğan, BM'yi kınamayla yetinmemeye ve uluslararası kamuoyunu da İsrail'e karşı harekete geçmeye çağırsa da bu hareketin ne olacağını somutlamaktan kaçındı. Genel geçer, altı boş lafla konuşmasını süsleyen Erdoğan, *"Türkiye'nin dostluğunu kaybetmek bile başlı başına bir bedeldir. İsrail bölgedeki en önemli barış savunucularından birini karşısına alacak tavırlar sergiliyor"* dese de bedelin ne olacağını söyleyemedi.

İkiyüzlü açıklamalarını sahne şovuyla da birleştiren Erdoğan'ın konuşması boyunca sunduğu tek somut talep, artık neredeyse bütün dünyanın söylediği Gazze'ye uygulanan ambargonun kaldırılması oldu. İsrail'i sık sık "alçak", "insanlıktan çıkmış", "pervasız" gibi sıfatlarla niteleyen Erdoğan, dünya devletlerinin İsrail'e "yeter artık" deme vaktinin geldiğini söyledi.

Hedef olarak kendine İsrail hükümetini alan Erdoğan, konuşması boyunca hükümet değişince İsrail'in tavrı değişecekmiş gibi bir hava çizdi. İsrail hükümetini "devlet terörüyle devlet yönettiğini sanan bu pervasız politikacılar" diye tanımlarken insanın aklına ister istemez "siz hiç aynaya bakmıyor musunuz?" diye sorası geliyor!

Erdoğan'ın Türkiye'deki faşist uygulamaları hatırlatan sözleri bununla da kalmadı. *"Kurşunladığı ağır yaralı masum insanları bile kelepçeleme bir anlayış. Bunun izahı yok. Sedyede yaralı ve bunu kelepçeliyor. Bunun insan haklarıyla, evrensel değerlerle izahı var mı? İnsanlıktan ne kadar nasibi olduğunu artık hiçbir şekilde dünyaya anlatmak mümkün değildir"* sözleriyle utanmaz bir biçimde yaralıların kelepçelendiğinden yakınan Erdoğan, kelepçeli halde ölüme terk ettikleri hasta tutsakları, cezaevlerine düzenlenen kanlı operasyonları unutmuşa benziyor.

Kısacası Erdoğan ve metin yazarları yine başarılı bir demagog olduklarını kanıtlamış oldular. AKP grubundan yükselen "şak şak" seslerinin yanında toplantı salonunda kalan ise yüksek perdeden, altı boş laflar eşliğinde somut hiçbir şey söylemeyen, hiçbir yaptırımını dile getirmeyen laf yığınları oldu.

Bu kadar laf yığınının arasında belki de sorunun özüne değindiği bir an ise gözlerden kaçmadı. Erdoğan'ın şu sözleri oldukça manidardı. *"İsrail'in tavrı bir yerlerden aldığı güce dayanıyor anlaşılabilir. Bu akşam ABD Başkanı ile görüşüp düşüncelerimi aktaracağım"* diyen Erdoğan, hem İsrail'in hem de kendilerinin "dayandığı gücü" işaret etmiş oldu.

Emekli Albaydan katliam savunusu!

Başkent Üniversitesi'nde görevli emekli Albay Sadi Çaycı, katıldığı bir televizyon programında İsrail saldırganlığına ilişkin akla ziyan açıklamalarda bulundu.

Adeta İsrail Ordusu'nun mensubu gibi konuşan Çaycı, silahlı çatışma ortamlarındaki gelişmelerin "barış hukukuyla değerlendirilemeyeceği"ni, Filistin'e yardım ulaştırmaya çalışan insanların böyle bir hakkının olmadığını iddia ederek "İsrail'in eli güçlü" dedi.

Masum insanların katledilmesi karşısında bu akıl almaz ifadeleri kullanan Emekli Albay Çaycı, "Gemilerde silah yoktu" açıklaması karşısında ise, "Terörle mücadelede gelen grubun silahsız olduğunu bilemezsiniz" diyerek kan donduran ifadeler kullandı.

Öyle anlaşılıyor ki; Çaycı gibi emperyalizm ve siyonizm uşakları, tüm dünyanın gözü önünde Filistin'e yardım ulaştırmaya çalışan insanları uluslararası sularda katletmesiyle birlikte Siyonist İsrail devletinin açığa çıkan barbar ve katliamcı yüzünü örtme çabasına girdiler.

Çaycı gibi emperyalizm ve siyonizm uşaklarının temel kaygısı, siyonist İsrail devletinin yıllardır ambargo altında tecrit altında tuttukları Filistinliler'e neler yaptıklarının üstünü örtmek ve Filistin davasının taşıdığı haklılık ve meşruiyete gölge düşürmektir.

Yarın, uluslararası sularda haydutluğa soyunan İsrail'e arka çıkanların sayısı daha da artabilir. Anlaşılabilir o ki; toprağımız hayli verimli, İsrail'de de genetiği değiştirilmiş hayli çok tohum var...

İstanbul'da siyonist saldırılar lanetlendi...**“İsrail’le tüm ilişkiler kesilsin!”*****İsrail vahşeti Beşiktaş’ta lanetlendi...***

Taksim’de bulunan AKM önünde 1 Haziran Salı günü bir araya gelen Filistin İçin İsrail’i Boykot Girişimi (Alnteri, ESP, FHDD, Devrimci Hareket, Halkevleri, İşçi Cephesi, Kaldıraç, Öğrenci Kolektifleri, SDP, SGPH, Sosyalist Parti, SODAP, TÖP, TTB), Halk Cephesi, BDP, BDSP, DHF, Partizan, EDP, EMEP, ÖDP, Türkiye Gerçeği buradan yolu trafiğe kapatarak sloganlarla Beşiktaş’a yürüdü.

Dolmabahçe üzerinden Beşiktaş’taki Başbakanlık Çalışma Ofisi önüne yürümek isteyen kitleye kolluk güçlerinin, yolun tek şeridini açması üzerine, kitle yolun diğer tarafına geçerek yolu trafiğe kapattı. Kitlenin önüne barikat kuran polis barikadı kaldırmak zorunda kaldı. Beşiktaş’ta bulunan Başbakanlık Çalışma Ofisi önündeki polis yığınağında kaynaklı basın açıklaması Beşiktaş Meydanı’nda yapıldı.

Kurumlar adına yapılan konuşma ise THKP-C’nin öncü ve kurucu kadrolarından Hüseyin Cevahir’in, ölümünün 40. yılında anılmasıyla başladı. Konuşmada, Hüseyin Cevahir’in İsrail Büyükelçisi Efraim Elrom’un kaçırılma eylemine katıldığı da hatırlatılarak, Denizler’in, Mahirler’in, İbolar’ın ve Cevahirler’in yolundan ilerleyen devrimcilerin, siyonizme karşı yine alanlarda olduğu ifade edildi.

Açıklamada, İsrail’in Filistin halkına uyguladığı ablukadan söz edilerek tüm suçlarına rağmen İsrail’e bir yaptırım uygulanmadığının altı çizildi. Türkiye’nin ise ABD ile ittifakı doğrultusunda Ortadoğu politikalarını şekillendirdiği belirtilerek İsrail ile kurulan askeri işbirliğinin yanısıra ekonomik anlaşmalara da hız verildiği ifade edildi. Ortadoğu halklarının aleyhine ve egemenlerin çıkarına uygun olarak sürdürülen bu politikanın yeni katliamların da kapısını araladığı vurgulandı.

Açıklamada ayrıca, böylesine kirlili ve onursuz bir ittifak ilişkisinin Türkiye siyasi iktidarı açısından da açıktan savunulabilir olmadığına dikkat çekilerek, iktidarın bu politik krizi bastırabilmek için ikiyüzlü bir söyleme sarıldığı belirtildi. AKP hükümetinin yaşanan son saldırıda da aynı tutumunu sürdürdüğü, İsrail’i sözde “sert” bir şekilde kınayarak NATO’yu toplantıya çağırarak gibi trajikomik girişimlere başvurduğu ifade edildi.

Siyonist vahşet Taksim’de lanetlendi

31 Mayıs akşamı Taksim’de gerçekleştirilen kitlesel eylemlerle İsrail protesto edildi.

İlerici, devrimci, demokratik kurumlar ve sendikalar siyonist vahşete karşı halkların kardeşliği sloganlarını haykırdılar.

İlerici ve devrimci kurumlar, Filistin İçin İsrail’e Karşı Boykot Girişimi’nin çağrısıyla Taksim Gezi Parkı’nda biraraya gelerek Galatasaray Lisesi’ne yürüdü.

Siyonist İsrail’in kanlı operasyonunun protesto edildiği eylemde, işbirlikçi AKP hükümeti de teşhir edildi. “İsrail’le bütün ilişkiler kesilsin! / Filistin İçin İsrail’e Karşı Boykot Girişimi” pankartının açıldığı eylemde, FHKC ve Filistin bayraklarının yanısıra eylemi örgütleyen kurumların flamaları taşındı.

İstiklal Caddesi üzerinde bulunan Mephisto

Kitabevi önüne gelindiğinde bir süre oturma eylemi yapıldı. Yapılan konuşmalarda, siyonist İsrail’in kanlı operasyonu protesto edilerek, emperyalist politikalar teşhir edildi.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasında ise Gazze’den gelen mesajlar okundu. Filistin İçin İsrail’e Karşı Boykot Girişimi’nin (Kaldıraç, SDP, TÖP, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri) örgütlediği eyleme, BDSP, Halk Cephesi, AKA-DER, Özgür Lise ve Liseli Genç Umut da katıldı.

EMEP üyeleri, akşam saatlerinde Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelerek Taksim Tramvay Durağı’na gerçekleştirdikleri yürüyüş ile İsrail, ABD ve işbirlikçi AKP’yi protesto etti.

“Katil İsrail, katil ABD işbirlikçi AKP” pankartı açıldığı basın açıklamasını okuyan EMEP İstanbul İl Başkanı Güven Gerçek, İsrail’in özür dilemesi ve Türkiye’ye tazminat ödemesi gerektiğini söyledi. Tüm işçi ve emekçileri, İsrail devletinin katliamlarını protesto etmeye, ABD ve diğer emperyalistlerin bölgedeki politikalarına ve işbirlikçilerine karşı dayanışmayı ve mücadeleyi yükseltmeye çağırdı.

Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği (FHDD) ile Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu (Küresel BAK) Galatasaray Lisesi’nden Taksim Tramvay Durağı’na yürüdü.

En önde Filistin bayrağının taşındığı eylemde, “Dünyanın tüm Filistinlileri birleşin! / Küresel BAK”, “Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği” pankartları taşındı.

İstiklal Caddesi üzerinde bulunan Starbucks Cafe önünden geçerken, ajitasyon konuşmalarıyla, kafenin her cumartesi günü elde ettiği geliri İsrail’e gönderdiği belirtilerek, kafede oturan müşterilere kafeyi terk etme çağrısı yapıldı. Mc Donalds’a yumurta atan kitle, Taksim Tramvay Durağı’nda oturma eylemi gerçekleştirdi. Burada yapılan basın açıklamasında, Filistin halkına dayanışma mesajları iletilerek, “Filistin halkına uzanan yardım ellerini kırmaya çalışanlara karşı onbinlerce el olup çoğalacağız” denildi. Eyleme ESP de destek verdi.

İlerici ve devrimci kurumlardan İsrail Konsolosluğu önünde protesto

İlerici ve devrimci kurumlar 31 Mayıs günü öğlen saatlerinde gerçekleştirdikleri eylemle Siyonist İsrail’in kanlı operasyonunu protesto etti.

Levent Metro çıkışında bir araya gelen ilerici ve devrimci kurumlar buradan İsrail Konsolosluğu’nun önüne yürüdüler. “İsrail’le bütün ilişkiler kesilsin / Filistin İçin İsrail’e Karşı Boykot Girişimi” pankartının arkasında yürüyen kitle yolu trafiğe kapattı.

İsrail ve işbirlikçi AKP hükümeti karşıtı sloganların atıldığı yürüyüş oldukça coşkulu geçerken, basın açıklaması İsrail Konsolosluğu’nun polis yığınağı ile korunmasından kaynaklı polis barikatının önünde yapıldı.

Açıklamada, Türkiye’nin ABD ile ittifakı doğrultusunda Ortadoğu politikalarını şekillendirdiği, halkların aleyhine ve egemenlerin çıkarları doğrultusunda şekillenen bu politikaların halklara katliam getirdiği söylendi. Türkiye’nin izlediği çizgi şu ifadelerle anlatıldı: “Emperyalizmin bölgesel işbirlikçiliği gerçeği “bölgesel güç” söylemleri ile maskelenmeye çalışılırken, İsrail ile ilişkilerde de ekonomik, askeri, diplomatik ilişkilerin tavizsiz sürdürülebilmesi kitlelerin İsrail karşıtı duygularını okşayan demagogik şovlarla gerçekleştirilmektedir. Suç ortaklığının dozu yükseldikçe, söylemin ve şovların da dozu yükselmektedir. Ancak, İsrail’den alınan heron uçakları ve son OECD oylamasında Türkiye hükümetinin İsrail’e en zor durumda el uzatması gibi örnekler, bu şovların ne kadar işe yarayacağını da sorgulatmaktadır.”

İsrail’le tüm ilişkilerin kesilmesi gerektiğinin vurgulandığı açıklamada, Filistin halkının onuru ve özgürlüğü için siyonist barbarlığa karşı topyekün direndiği söylendi.

Basın açıklamasının ardından oturma eylemi yapıldı ve tekrar Levent Metrocity’ye yürüdü.

Filistin İçin İsrail’e Karşı Boykot Girişimi’nin

(Sosyalist Parti, SDP, Devrimci İşçi Partisi Girişimi, EHP, Halkevleri, Kaldıraç, SODAP, İşçi Cephesi, Sosyalist Gelecek Parti Hareketi, KESK İstanbul Şubeler Platformu) örgütlediği eyleme TÛM-İGD, Partizan, Halk Cephesi, Barış ve Demokrasi Partisi, BDSP, Devrimci Proletarya, ÖDP, EDP İstanbul İl Yönetimi, Emekli-Sen İstanbul Şubeleri, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Marmara Şubeler Platformu, ÇAG'dan avukatlar destek verdi.

Ümraniye'de İsrail protestosu

1 Haziran akşamı AKA-DER, BDP, BDSP, DHF, ESP, EMEP, ÖDP, TKP Sarıgazi'de gerçekleştirdikleri ortak eylemle, İsrail'in gerçekleştirdiği katliamı lanetlediler.

Eylem, kurumların farklı kollardan yürüyerek Sarıgazi Meydanı'nda buluşmasıyla başladı. Eylemde yapılan ajitasyon konuşmalarında, siyonist İsrail'in gerçekleştirdiği katliamdan, yıllardır İsrail'le her türlü işbirliği yapan Türk devletinin de sorumlu olduğu, bu katliam ve işbirliği karşısında sessiz kalan herkesin suç ortağı olacağı ifade edildi.

Çevrede bulunanlara, katliam karşısında sessiz kalmama ve eyleme destek vermek çağrısı yapılırken, alkışlar ve klaksonlarla eyleme destek verenler oldu.

Gerçekleştirilen basın açıklanmasında, İsrail ile diplomatik ilişkilerin kesilmesi, yapılan askeri, ticari anlaşmalarla birlikte gizli anlaşmaların da açıklanması ve iptal edilmesi, her türlü uluslararası platformda bu saldırının hesabının sorulması talep edildi.

Kartal'da İsrail protestosu

1 Haziran günü Kartal merkezde toplanan Kartal Emek ve Demokrasi Platformu İsrail'e tepkilerini dile getirdi.

Açıklamada şunlar söylendi: "İsrail siyonizmi bu saldırgan ve uluslararası suç şebekesi gibi hareket etme cesaretini nereden alıyor? Bu emperyalizmin şımarık çocuğu, Filistin toprakları üzerinde işgal ve ambargolarını sürdürürken başta ABD emperyalistleri olmak üzere Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, İslam Konferansı ve Arap Birliği gibi kuruluşlar şimdi olduğu gibi İsrail'i sadece kınamışlardır o kadar."

Basın açıklamasında İsrail ile ikili tüm anlaşmalar iptal edilmesi, İncirlik üssünün kapatılması istendi.

GOP'ta Filistin katliamı lanetlendi

GOP BDSP, İsrail'in son katliamına karşı Karadeniz Mahallesi'nde 1 Haziran akşamı yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüş başlamadan önce toplanma noktasına gelen BDSP'lilere ve yürüyüşe katılmak için gelen gençlere polis müdahale etmeye çalıştı.

Kitlenin toplanması üzerine "Emperyalizm, siyonizm yenilecek direnen Filistin halkı kazanacak" şiarlı pankart ve BDSP flamaları açılarak yürüyüş başlatıldı. Mahalle aralarında geçerken emekçiler yoğun ilgi gösterdi. Yürüyüş Mehmet Akif Parkı'nda sonlandırıldı.

Burada kitleye toplanma noktasında gerçekleşen polis terörü teşhir edildi. Ardından gerçekleştirilen basın açıklamasında, Filistin halkının haklı ve meşru mücadelesinden yana olma çağrısı yapıldı. Ayrıca Türkiye'nin Filistin'deki katliama nasıl ortak olduğu teşhir edildi.

Açıklamada, Filistin sorununda şova derhal son verilmesi, ABD ve İsrail ile başta stratejik askeri işbirliği olmak üzere, bütün ekonomik, askeri, siyasi ve diplomatik ilişkilerin kesilmesi istendi.

Açıklamanın bitiminde çevrede toplananlara BDSP'nin Filistin gündemli çıkardığı bildirinin dağıtımını gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Emek ve meslek örgütlerinden İsrail protestoları

Siyonist İsrail devletinin Gazze'ye insani yardım malzemesi götüren 6 gemilik filo saldırması sonucu gerçekleşen katliam, emek ve meslek örgütleri tarafından çeşitli eylemlerle protesto edildi.

Eylemlerde İsrail devletinin katliamcı geleneğine vurgu yapan emek ve meslek örgütleri, İsrail'in ABD emperyalizmi ve Türkiye devleti ile işbirliğine de dikkat çektiler.

KESK'ten Taksim'de yürüyüş

KESK İstanbul Şubeler Platformu, 31 Mayıs akşamı Taksim Gezi Parkı'ndan Galatasaray Lisesi'ne gerçekleştirdiği yürüyüş ile İsrail'in kanlı katliamını kınadı.

"Katil İsrail Filistin'den defol! Katliamları kınıyoruz" pankartının açıldığı basın açıklamasını okuyan KESK Şubeler Platformu dönem sözcüsü Mehmet Demir, İsrail'in bugün yeni bir katliama imza atarak Filistin halkının her türlü hakkını ihlal ettiğini söyledi. İsrail yönetiminin, başta ABD olmak üzere bir bütün olarak emperyalizmden onay alarak bu son saldırıyı gerçekleştirdiğini söyledi.

KESK İstanbul Şubeler Platformu'nun eylemine Sosyalist Parti, Devrimci İşçi Partisi Girişimi, ÖDP, SODAP, Devrimci Liseliler de destek verdi.

İMOK katliamı lanetledi

İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası, TMMOB İstanbul İKK, İstanbul Tabip Odası, İstanbul Diş Hekimleri Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası ve İstanbul Barosu'nun oluşturduğu İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu (İMOK), 31 Mayıs günü gerçekleştirdiği eylemle İsrail devletini son vahşetini protesto etti.

Levent Metro durağında buluşan bileşenler buradan yolu trafiğe keserek, İsrail Konsoloslugu'na yürüdüler. Burada basın açıklamasını İstanbul Eczacı Odası Genel Başkanı Semih Güngör gerçekleştirdi. Güngör açıklamasında, yaşanan son saldırının İsrail'in Filistin halkı üzerinde on yıllardır süren işgal ve abluka siyasetinin geldiği insanlık dışı boyutu gösterdiğini belirtti.

DİSK uluslararası sendikalara çağrı yaptı

1 Haziran'ı "İsrail Vahşetine Dur De" günü ilan eden DİSK, aynı gün saat 10.30'da İsrail Konsoloslugu önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Levent Metro Durağı'nda toplanan DİSK üyeleri, sloganlarla konsolosluga yürüdü.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün tarafından gerçekleştirilen açıklamada, İsrail'in saldırılarına bir yenisini daha ekleyerek saldırganlığını sürdürdüğü ifade ederek Gazze'ye uygulanan ambargonun hemen kaldırılmasını istedi.

Görgün, DİSK'in başta Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) ve Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) olmak üzere, uluslararası sendikal harekete acil çağrıda bulunduğunu söyleyerek, üye sendikaların hükümetleri üzerinde İsrail'in kınanması için baskı kurmasını istediklerini belirtti.

DİSK'in ardından **Kamu-Sen** de İsrail'in saldırısını kınayarak konsolosluk girişine siyah çelek bıraktı.

Türk-İş üyeleri ise konsolosluk önünde "İsrail katliamını lanetliyoruz" pankartıyla İsrail'in kanlı operasyonunu protesto etti.

Genel-İş'ten Kartal'da eylem

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası üyesi Kartal Belediyesi çalışanları 2 Haziran günü gerçekleştirdikleri eylemle İsrail vahşetini protesto ettiler.

Kartal Belediyesi önünde toplanan sendika üyeleri, Kartal Meydanı'na yürüdüler. Yürüyüşte kitlenin önünde yer alan büyük Türk bayrağı dikkat çekti. Eylemin ilerleyen dakikalarında ise sendikaların imzasının bulunduğu pankart getirildi.

Basın açıklamasında DİSK'in hazırladığı merkezi metin okundu.

Eyleme, Harb-İş, Petrol-İş, BMİS, Dev Sağlık-İş sendikalarından da temsili düzeyde katılımlar oldu. Ataşehir Belediyesi'nden atılan Genel-İş Sendikası temsilcileri de eylemde yer aldı.

Hukukçulardan İsrail protestosu

İsrail'in gerçekleştirdiği kanlı operasyon ÇHD, Çağdaş Avukatlar Grubu, Katılımcı Avukatlar Grubu, Kartal Hukukçular Derneği, Toplumsal Hukuk Araştırmaları Vakfı tarafından protesto edildi.

İstanbul Levent Adliyesi'nin önünde bir araya gelen avukatlar buradan İsrail Başkonsoloslugu önüne yürüdü.

ÇHD ve ÇAG pankartlarının açıldığı eylemde, basın açıklamasını ÇHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Hakan Karadağ gerçekleştirdi. Karadağ, bugüne kadar onbinlerce Filistinli'yi katleden İsrail'in kana doymadığını ifade ederek, Türkiye ve dünya halklarına İsrail saldırganlığına ve onların işbirlikçilerine karşı birlikte mücadele çağrısı yaptı.

İsrail vahşeti çeşitli illerde eylemlerle protesto edildi...

“İsrail-Türkiye askeri ve siyasi işbirliğine son!”

Siyonist İsrail devletinin Gazze'ye giden yardım konvoyuna yönelik kanlı saldırısı İzmir, Bursa, Eskişehir ve Adana'da gerçekleştirilen eylemlerle lanetlendi.

Kayseri'de katilam protesto edildi

Kayseri'de 2 Haziran günü KESK Kayseri Şubeler Platformu'nun çağrısıyla bir araya gelen emekçiler Eğitim Sen binası önünden Cumhuriyet Meydanı'na yürüyerek İsrail'in kanlı katliamını protesto etti.

Basın açıklamasında, İsrail'in insani yardım taşıyan gemi konvoyuna yönelik operasyonu karşısında dehşet içinde olduğu söylendi.

İsrail'in bu insanlık dışı uygulamalarını şiddetle kınadıklarını belirten Ünsal, Davos'ta sergilenen “one minute” şovlarıyla halkın Filistin halkına yönelik dayanışma duygularını okşayanların öte yandan sayısız askeri ve ekonomik projede İsrail'le işbirliği halinde olarak timsah gözyaşı döktüğünü söyledi.

Eylemde BDSP'liler “İsrail'le tüm ikili anlaşmalar iptal edilsin!/ BDSP” pankartı arkasında yürüdüler.

Ezilenlerin Sosyalist Partisi ve Emek Partisi de eyleme destek verdi.

İzmir'de kitlesel İsrail protestosu

İsrail'in gerçekleştirdiği katliam 31 Mayıs akşamı İzmir'de gerçekleştirilen kitlesel eylemle protesto edildi.

KESK'in yaptığı çağrı ile bir araya gelen sendikalar, kitle örgütleri ve sol güçler “Emek ve Demokrasi Güçleri” imzasıyla bir yürüyüş düzenlediler. Eski Sümerbank önünde bir araya gelen bileşenler, buradan Cumhuriyet Meydanı'na yürüdüler.

“Katil İsrail insanlığa hesap verecek! / İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri” pankartının açıldığı yürüyüşe sendika ve kurumlar kendi flamaları ve dövizleri ile katıldı. Bini aşkın kişinin katıldığı eylemde Cumhuriyet Meydanı'na gelindiğinde KESK Dönem Sözcüsü Ramis Sağlam basın açıklamasını gerçekleştirdi. Sağlam, İsrail siyonizminin, Arap gericiğinin ve emperyalist işbirlikçilerin Ortadoğu'ya kan ve yıkımdan başka bir şey getirmediğini vurgulayarak son saldırıya değindi. Ayrıca medya tarafından yapılan savaş çığırıklığını ve Yahudi dinine yönelik ayrımcı saldırıları da eleştirdi.

İsrail'le yapılan ikili askeri ve güvenlik anlaşmalarının kamuoyuna açıklanmasının ve iptal edilmesinin istendiği açıklamanın ardından 31 Mayıs'ın Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alparslan Özdoğan'ın katledildiği tarih olduğunu da hatırlatılarak devrim şehitleri anıldı.

Siyonist saldırı Bursa'da lanetlendi

31 Mayıs günü Bursa Mahfel Meydanı'nda toplanan KESK Bursa Şubeler Platformu, DİSK, TMMOB, TTB ve ilerici-devrimci güçler, “Adaletin buysa, gözün kör olsun dünya. Emperyalistler yenilecek, direnen halklar kazanacak. Yaşasın küresel intifada” pankartı açarak Orhangazi Parkı'na yürüdü.

Orhangazi Parkı'na gelindiğinde KESK, DİSK, TMMOB ve TTB tarafından ortak basın açıklaması

Bursa

gerçekleştirildi. Açıklamada, İsrail devleti tarafından Ortadoğu halklarının barış içinde bir arada yaşamasına yönelik umutlarını tüketmek için Filistin halkına yönelik imha operasyonu yürütüldüğü vurgulandı. İsrail'in faşist ve soykırımcı politikalarının dünyayı yöneten emperyalist güçler tarafından görmezden gelindiği ve desteklendiği söylenen açıklamada, “Tüm dünyanın gözü önünde filen insanlık suçu işleniyor” denildi.

Açıklamada, AKP hükümetinden göstermelik protestolarının ötesinde İsrail'i kuşatan, tecrit eden ve saldırıyı durdurmaya zorlayan somut adımlar atılması istendi. “Tank Modernizasyon Projesi”, “İnsansız Uçak Projesi: Heron”, Konya'da İsrail'le ortak yürütülen “Pilot Eğitim” projelerinin tek taraflı olarak feshedilmesi gerektiği vurgulandı.

KESK Bursa Şubeler Platformu, DİSK, TMMOB, TTB tarafından çağrısı yapılan eyleme, TÜMTİS, BAMİS, BATİS, Makine Mühendisleri Grubu, ÇHD, BDSP, Partizan, Halk Cephesi, ESP, BDP, SDP, Sosyalist Parti, SODAP, ÖDP, Halkevleri ve TKP de destek verdi.

Çevrede bulunanların alkışlar ve araba kornalarıyla destek verdiği eyleme yaklaşık 350 kişi katıldı.

Eskişehir'de protesto

31 Mayıs Pazartesi günü Eskişehir'de Adalar Migros önünde EHP, EMEP, ESP, Halkevleri, TKP, Öğrenci Kolektifleri, Yurtsever Cephe, Emek Gençliği'nin örgütlediği BDSP, Alınteri, DGH'nin desteklediği eylemle İsrail'in kanlı saldırısı protesto edildi. Bileşenler adına konuşan Oktay Yurtsever, “Halkların kardeşliğine yapılan saldırılar yeni bir boyut kazanmıştır. Emperyalistlerin gözünü kan bürümüştür” dedi. Yurtsever, AKP'nin politikalarını da

31 Mayıs 2010 | İzmir

eleştirerek, İsrail'e daha etkili cevap verilmesi gerektiğini söyledi.

Dinci-gerici gruplar da vilayet meydanında başlayan yürüyüşlerini aynı saatlerde Adalar Migros önünde sonlandırdılar.

Adana'da eylem

Adana'da bir araya gelen devrimci, demokrat kurumlar İnönü Parkı'nda yaptıkları basın açıklamasıyla siyonist katliamı lanetlediler.

İsrail siyonizminin Filistin halkına yapılan yardımların hiçbirine tahammül edemediğine, şimdi de Filistin'e yardım götüren gemilere saldırdığı ve yeni katliamlar yaptığına değinilen açıklamada AKP iktidarının İsrail'in OECD üyeliğini veto etmeyeceğini açıklayarak İsrail'le işbirliği yaptığı ve katliamların sorumlularından biri olduğu vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Kayseri - İzmir - Bursa - Eskişehir - Adana

Emek ve meslek örgütlerinden siyonist vahşete ilişkin açıklamalar

Siyonist İsrail devletinin vahşetine ilişkin emek ve meslek örgütleri de tepkilerini yükseltti.

TMMOB: Saldırısı insanlık dışıdır

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, “İsrail’i, onun Filistin halkına yaptığı katliamları destekleyen başta ABD ve tüm emperyalist güçleri ve bu saldırılara sessiz kalanları lanetliyoruz.” diyerek dünya devletlerinin artık bu şiddete dur demesi, İsrail’in Filistin topraklarında Filistin halkına yönelik zulmüne son vermesi gerektiği ifade edildi.

KMO: Anlaşmalar iptal edilsin

Kimya Mühendisleri Odası tarafından yapılan açıklamada İsrail’in saldırısının, Birleşmiş Milletler’in bugüne kadar İsrail’e karşı gösterdiği toleransın ve yaptırımsızlığın sonucu olan bir cesaretin ürünü olduğu belirtildi.

Açıklamada İsrail devletine karşı ciddi yaptırımlar uygulanması gerektiği söylendi. İsrail ile yapılan tüm askeri ve gizli anlaşmalar iptal edilmesi talep edilirken tüm Ortadoğu halklarının emperyalizm ve onun taşeronlarına karşı birlikte mücadele etmesi gerektiği ifade edildi.

HKMO: İsrail’i kınıyoruz

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası yaptığı açıklamada, ABD ve İsrail’in Ortadoğu’daki emperyalist politikalarına dikkat çekerek Filistin halkına yapılan zulmü hatırlatıldı. Filistin halkının direnişçi kimliğine vurgu yapılan açıklamada şunlar ifade edildi: “Hiçbir insanlık suçunun, o suçu işleyen devletleri haklı çıkaracak yönü yoktur. İsrail’i, İsrailin katliamlarını destekleyen ABD’yi ve bu insanlık suçuna ortak olan herkesi kınıyoruz.”

JMO: İsrail insanlık suçu işliyor!

Jeoloji Mühendisleri Odası tarafından yapılan açıklamada en temel insani ihtiyaçların karşılanmasına bile izin vermeyen ambargoyla beraber, İsrail’in bölgede yürüttüğü sistemli saldırılar ile Gazze halkının ölümüne terk edildiğine dikkat çekildi.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: “Emperyalizm ve siyonizme karşı ayakta durmaya çalışan Filistin halkına yapılan saldırıdan tüm emperyalistler başta olmak üzere İsrail devleti ile anlaşmaları devam eden iktidarlar da sorumludur. İsrail ile tüm ilişkiler sonlandırılmalıdır.”

Metalurji MO: İlişkiler kesilmelidir

Metalurji Mühendisleri Odası, insani yardım malzemesi götüren gemilere yapılan saldırı ve ablukanın kabul edilemez olduğunu belirtti.

Açıklama şu sözlerle noktalandı:

“Daha öncede AKP hükümetini, İsrail konusunda uyardığımız gibi, İsrail’in emperyalist saldırgan ve yayılmacı anlayışı önü ‘one minute’ diyerek değil, yapılan silah anlaşmalarına son verilerek, İsrail’in Ortadoğu provokasyonu konusundaki siyasetine karşı çıkılarak kesilebilir.”

İMO: İsrail’in saldırısını kınıyoruz

İnşaat Mühendisleri Odası, Filistin topraklarında yıllardır sürdürülen işgal, kıyım ve katliam politikalarının boyutunun ve acımasızlığının da gözler

önüne serildiğini ifade etti.

İnsani yardımın Gazze’ye ulaşması gerektiği belirtilen açıklamada şunlar söylendi: “Gazze’de 3 yıldır devam eden ambargo kaldırılmalı, İsrail Ordusunun Filistinlilere yönelik operasyonları derhal son bulmalıdır. Dünya devletleri, Gazze ve Filistin’in diğer kentlerinde yaşanan insanlık trajedisinin yaralarını sarabilmek, kentleri yeniden yaşanabilir hale getirmek için elbirliği yapmalıdır.”

KESK: Saldırı karşısında dehşet içindeyiz

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkan Sami Evren tarafından yapılan açıklamada, İsrail’in bu politikalarını başta ABD olmak üzere dünyanın egemen ülkelerinin kollaması altında sürdürdüğü vurgulandı.

Açıklamada şu ifadelerle yer verildi: “Savaştan, inkardan ve imhadan medet umanların, barış fırsatlarını ellerinin tersiyle itenlerin İsrail’in bu insanlık dışı yüzüne karşı alacakları tutum samimiyet ve tutarlılıktan yoksundur. Bir yandan Davos’ta sergilenen ‘one minute’ gibi şovlarla halkın Filistin halkına yönelik dayanışma duygularını okşayan, öte yandan sayısız askeri ve ekonomik projede İsrail’le işbirliği halinde olanların alacağı tavır ancak timsah gözyaşı olarak görülebilir.”

Tüm Bel-Sen: İsrail gücünü ABD ve AKP’den alıyor

Tüm Belediye ve Yerel Yönetim Emekçileri Sendikası, İsrail devletinin, bütün uluslararası hukuk kurallarını ve insan haklarını hiçe sayarak böylesi bir saldırıya girişebilme cüretini ABD’den ve onun bölgedeki diğer stratejik ortağı AKP iktidarından aldığı söylerken açıklamada şunlar ifade edildi: “Kendi halkına karşı sürdürdüğü inkar ve imha politikalarını devam ettirmek için bir vahşet ve katliam tiranlığı olan İsrail devletiyle askeri ve ticari olarak ikili ilişkiler içinde antlaşmalar imzalayanların, şimdi yüksek perdeden kınama mesajları yayınlaması timsah gözyaşlarından başka bir anlam taşımamaktadır.”

Açıklamada, askeri antlaşmaların iptal edilmesi, İsrail’le bütün askeri ve siyasi ilişkilere derhal son verilmesi istendi.

BTS: Vahşeti kınıyoruz!

Birleşik Taşımacılık Sendikası, İsrail’in, senelerdir mazlum Filistin halkına uyguladığı vahşeti bu kez yardım gemilerinde bulunanlara tüm insanlığın gözü önünde yaptığını, İsrail’in adeta insanlığa karşı meydan okuduğunu belirtti

SES: Katliamı şiddetle kınıyoruz

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası, İsrail devletinin günler öncesinden yardım gemilerine saldıracağını ilan ettiğini ve söylediğini yapma cüretini gösterdiğini vurgulayarak İsrail’in bu cüreti ABD’den, onunla aynı söylemde yürüyen AKP iktidarından aldığını ifade etti.

Kristal-İş: İsrail’i kınıyoruz

Cam, Çimento, Seramik ve Toprak Sanayi İşçileri Sendikası’nın açıklamasında ise İsrail ile bütün ikili

anlaşmaların iptal edilmesi istendi. Açıklamada şunlar söylendi: “Kristal-iş Sendikası olarak herkesi İsrail’in saldırganlığını kınamaya ve İsrail Devletinin tehlikeli savaş oyunlarına dur demeye çağırıyoruz.”

TÜMTİS: Saldırı bütün insanlığa yapılmıştır

Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası, İsrail devleti ile her tür ilişkinin kesilmesini, bütün anlaşmaların iptal edilmesini istedi.

DİSK: İsrail uluslararası alanda yargılanmalıdır!

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, İsrail’in uluslararası alanda yargılanması gerektiğini söyledi.

Açıklama şu sözlerle devam etti: “AKP hükümeti, yardım gemilerinin Gazze’ye doğru hareketinden bu yana, yaşanan krizi iyi idare edememiş, yardım gemilerinin büyük bir risk alarak, sivillerle beraber, açık hedef olacak bir biçimde, diplomatik dengeleri kurmadan yola çıkmasına rıza göstermiştir, Türkiye bu sürecin sonucunda ciddi bir uluslararası krizin temel taraflarından bir haline gelmiştir.”

Türkiye’nin, somut bir yaptırım olarak İsrail’le bütün askeri işbirliği anlaşmalarını ve askeri ihaleleri iptal etmesi, İsrail’le ilişkilerini mesafeli bir düzeye çekmesi istendi.

BMİS: Gazze’de yaşananlar insanlık suçudur

Birleşik Metal İşçileri Sendikası yaptığı açıklamada, Ortadoğu’yu emperyalist emellerine ulaşmak adına kan gölüne çeviren ABD politikalarının sonucunda gerçekleşen bu devlet terörü ve katliamın, tüm dünya emekçilerinin ve halklarının ortak karşı duruşu olmadan sona ermeyeceği ifade edildi.

Açıklamada, hem ABD’nin bölgedeki siyasetinin bir parçası olup hem de Filistin’den yanaymış gibi gözükmeye çalışmanın artık kimseye bir yararı olmadığı vurgulandı.

Genel-İş: Saldırının zemini BOP’ta aranmalı

Genel Hizmet İşçileri Sendikası yaptığı yazılı açıklamada, “Saldırının zemini Büyük Ortadoğu Projesi’nde aranmalı” dedi.

İsrail’in ABD’den aldığı güçle Ortadoğu coğrafyasındaki saldırganlıklarına bir yenisini eklediğinin söylendiği açıklamada, İsrail devletinin bu saldırıyı yapma cüretini ABD’nin Ortadoğu’daki askeri ve politik varlığından aldığının bilinen bir gerçek olduğu belirtildi.

TTB: Saldırgan İsrail’i kınıyoruz!

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi yazılı bir açıklama yaparak saldırgan İsrail’i kınadı. TTB’nin açıklamasında ayrıca şu ifadelerle yer verildi: “TTB İsrail’e karşı gerek Dünya Tabipler Birliği gerekse de İsrail Tabipler Birliği nezdinde girişimlerini yapacak olup, tepkimizin saldırganları kınama ve mağdur Filistin ile dayanışma için her türlü demokratik kanalla dile getirilebilmesi için çaba harcanacaktır.”

Gibbs: “ABD ve İsrail arasındaki ilişki değişmez”

Beyaz Saray Sözcüsü Robert Gibbs, bir yandan Birleşmiş Milletler (BM) Güvenlik Konseyi'nin İsrail'i kınayan ve saldırı ile ilgili soruşturma açılmasını isteyen kararını desteklediklerini belirtirken öte yandan da ABD ve İsrail arasında güvenilir bir ilişki bulunduğunu ve bunun saldırı nedeniyle değişmeyeceğini vurguladı.

Gibbs, İsrail Başbakanı Netanyahu ile Obama arasında bu salı günü yapılması planlanan, ancak insani yardım konvoyuna saldırı sonrası iptal edilen görüşmenin ileride yapılacağını söyledi. Gemilere yapılan saldırı yüzünden ABD ile İsrail arasındaki ilişkilerin değişmeyeceği vurgusunu yapan Gibbs, “Açıkça ifade edeyim. ABD ve İsrail daha önce sayısızca söylediğim gibi güvenilir ilişkiye sahip. Bizim için hep önemli bir müttefik oldular. Onların güvenliğine büyük destek veriyoruz. Ve bu değişmeyecek” diye konuştu.

Gibbs'in sözleri de bir kez daha gösteriyor ki, siyonist katil İsrail devletinin arkasında emperyalizm vardır. Bu gerçek apaçıktır. ABD ve AB emperyalizmi siyonist İsrail'in her bakımdan yanındadır. Ona tam destek vermektedir. Bu politika ABD emperyalizminin değişmez politikasıdır. Bush ve çetesinin kendi üslubunca yürüttüğü politikayı, Obama ve çetesi de sürdürmektedir. Dolayısıyla siyonizmin gerisinde duran ABD emperyalizmiyle hesaplaşmadan, en önemlisi İsrail saldırısının gerisindeki emperyalist politikalar görülmeden bu saldırıya karşı doğru bir tutum almak olanaksızlaşır.

Filistin sorunu kapsamında bakıldığında, İsrail vahşetinin nedenleri bellidir. Siyonist İsrail, kendi çıkarlarına uygun olarak Filistin sorununu “çözme”ye çalışmaktadır. Bu çözüm, Filistin halkının olabildiğince küçük toprak parçalarına yüksek duvarlar örülerek hapsedilmesinden başka bir şey değildir.

Batı Şeria'daki işbirlikçi Mahmut Abbas yönetimi bu dayatmaya büyük ölçüde boyun eğmektedir. Bunun için emperyalistlerin ve siyonistlerin desteğini almaktadır. Gazze ise tersine Hamas şahsında ifade edilen direnişi seçtiği, emperyalist ve siyonist dayatmaları kabul etmediği ölçüde azgın bir saldırının hedefi olagelmiştir.

Siyonist İsrail emperyalistlerin tam desteğinde bu direnişi kırmaya çalışmaktadır. Bu direniş kırıldığı ölçüde topraksız bir kukla Filistin devletinin yolu açılacak, İsrail de bölge üzerinde tam bir egemenlik kuracaktır. İsrail saldırganlığının Filistin sorunu çerçevesindeki amaçları böyledir.

Bu çerçevenin dışına bakıldığında ise daha ileri hedefler olduğu görülmektedir. Sözkonusu olan sadece Gazze ya da bütün olarak Filistin değil, Ortadoğu'dur. Ortadoğu üzerindeki emperyalist egemenliğin pekiştirilmesi ve önündeki engellerin temizlenmesidir. Filistin'de elde edilecek başarı ABD emperyalizmini ve siyonist İsrail'i daha ileri hedeflere saldırmak için cesaretlendirecektir.

Bugün İsrail siyonizmine ve ABD emperyalizmine ve Gazze'deki katliama dur demenin samimi yolu, İsrail siyonizmine ve ABD emperyalizmine olduğu kadar Türk sermaye devletine karşı durmaktan geçiyor. En başta İsrail

ve ABD ile yapılmış askeri-siyasi ve ekonomik anlaşmalara son verilmesini, tüm ilişkilerin kesilmesini istemekten geçiyor. Filistin halkıyla

dayanışmanın samimiyet ölçüsü budur. Gerisi boş atılmaktan, gerçek sorumluluklardan kaçınmaktan başka bir anlam taşımaz.

Erdoğan efendisiyle görüştü

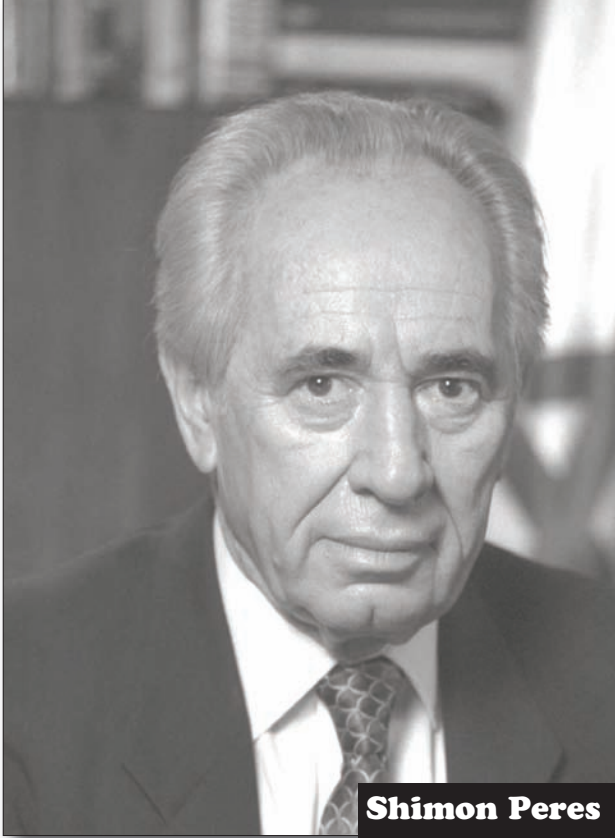

İşbirlikçi-uşak AKP hükümetinin şefi Başbakan Erdoğan 1 Haziran akşamı emperyalist ABD rejiminin başkanı Barack Obama'yla telefon görüşmesi gerçekleştirdi. Yaklaşık bir saat süren görüşmede, Erdoğan, Obama'ya İsrail saldırısının “kabul edilemez bir hukuk dışılık” ve “uluslararası teamüle aykırı bir faaliyet olduğunu” belirtti.

ABD'nin tam desteğini arkasına alan Siyonist İsrail devletinin kanlı katliamı karşısında temkinli ifadeler kullanan Barack Obama ise “Türkiye'nin Gazze'ye yardım konusu ve müteakip gelişmelerle ilgili hissiyatını çok iyi değerlendirdiğini, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu kararına katılarak bunu gösterdiğini” dile getirerek, “çözüm için yoğun” çaba harcayacaklarını söyledi. “İsrail'in güvenliği” vurgusunu yapmaktan geri durmayan Obama, “güvenli bir Ortadoğu” için işbirliği çağrısında bulundu.

Obama-Erdoğan görüşmesi sırasında gerilim yaşandığına dair haberler ise Türk sermaye devletini rahatsız etti. Emperyalistlerin etkin taşeronluğuna soyunan sermaye devletinin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, ABD Başkanı Obama ile Başbakan Erdoğan arasındaki telefon görüşmesiyle ilgili, “ABD ile aramızı bozmak isteyenlerin hevesleri kursağında kalacak” diyerek efendisiyle arasının açıldığını haberlerinden duyduğu korkuyu dile getirdi.

Siyonist rejimin şeflerinden arsızlık döküldü

Shimon Peres

Siyonist İsrail devletinin insani yardım konvoyuna yönelik kanlı katliamı, rejim temsilcileri tarafından tam bir yüzüstlük ve arsızlıkla savunuldu. Böylece İsrail, “gözü dönmüş katil devlet” nitelendirilmesinin hakkını bir kez daha vermiş oldu.

Peres’den provokasyon demagojisi

Siyonist İsrail rejiminin Cumhurbaşkanı Shimon Peres, İsrail ordusunun Gazze’ye yardım gemilerine yönelik saldırısında meydana gelen can kayıplarıyla ilgili olarak filonun organizatörlerini suçladı.

İsrail Cumhurbaşkanı, “Marmara gemisindeki yolcuların İsrail ordusu askerlerine karşı uyguladığı şiddet nedeniyle askerlerin kendilerini savunmak durumunda kaldıklarını” iddia etti.

Katliamı haklı çıkarmaya yönelik açıklamalarıyla dikkat çeken Peres “provokasyon ve terör” demagojisine başvurduğu açıklamasında demokratik bir ülke olarak İsrail’in kendi vatandaşlarını korumakla yükümlü olduğunu, kontrol edilmeden gemilerin ve içerisindeki yüklerin Gazze’ye gönderilmesine de izin veremeyeceğini ifade etti.

Lieberman’dan arsızlık döküldü

İsrail Dışişleri Bakanı Avigdor Lieberman ise, Ynet sitesine yaptığı açıklamada, son gelişmelere ve Ankara’nın Tel Aviv’deki Büyükelçisini geri çağırmasına karşın, aynı şekilde davranmayı düşünmediğini söyledi. Lieberman, “Türkiye’nin kararına rağmen, Büyükelçi Gabi Levi’yi çağırarak gibi bir niyetim yok” diyerek ikili ilişkilerdeki gerginliği daha fazla tırmandırmak niyetinde olmadığını söyledi.

Ayalon da koroya katıldı

İsrail Dışişleri Bakan Yardımcısı Danny Ayalon da Peres ve Lieberman gibi kanlı katliamı sahiplenen

Avigdor Lieberman

açıklamalarıyla arsızlar korosuna katılan bir diğer yetkili isim oldu. Ayalon şöyle konuştu: “*Gemidekilerin yöntemi şiddetle oldu. Ölenlerin olmasını talihsizlik olarak değerlendiriyoruz. Diplomatik yolları kullanarak onlarla anlaşmaya çalıştık. İnsani yardımın insani yönü yoktu. Eğer öyle olsaydı uygun kanallarla bize ulaştırırlardı. Amaçlarının Gazze’deki kuşatmayı kırmak olduğunu belirttiler. Gazze’deki kuşatmanın Hamas’tan dolayı gayet haklı bir sebebi var.*”

Genelkurmay’dan ilginç gerekçe

Siyonist rejiminin yetkilileri arasından belki de en

Danny Ayalon

ilginç açıklama İsrail Genelkurmay Harekat Dairesi Başkanı Albay Itzit Turgeman’dan geldi. “Mavi Marmara’yı durdurmanın, büyüklüğü, gücü ve hızı nedeniyle mümkün olmadığını” söyleyen Turgeman, “geminin güvertesinde bulunan iki silahın, ateşlendiği için içinde kurşun olmadığını” da savunma yoluna gitti.

Siyonist rejimin şefleri tarafından yapılan açıklamaların ortak noktası ise, gözü dönmüş İsrail rejiminin barbar ve katliamcı yüzünün bir kez daha açığa çıkmasıydı. Emperyalist ABD rejiminin desteğini arkasına alarak Filistin halkı üzerinde terör estiren siyonist İsrail rejimi tepeden tırnağa arsızlık ve ikiyüzlülük içerisine battığını kanıtlamış oldu.

Sınır güvenliği İçişleri’ne veriliyor

Türkiye’nin sınır güvenliği, TSK’dan alınarak İçişleri Bakanlığı’na veriliyor. Böylece ordu tarafından yürütülen ‘sınır güvenliği’ görevi, İçişleri Bakanlığı’na bağlı özel eğitilmiş sivil personelden oluşacak yeni bir teşkilata devredilecek. AB uyum kapsamında yapılacak yasa değişikliğinin ardından, ordu, sınır güvenliğinden çekilecek ve yerine profesyonellerden kurulu sivil kolluk gücü geçecek.

Ordunun ‘sınır güvenliği’ görevinden çekilmesi kademeli olarak gerçekleşecek. Yeni teşkilat ilk etapta 50 bin personelden oluşacak. Yeni sivil kolluk gücü, askerinin kullandığı ağır harp silahları ile donatılacak. Silah Kanunu’ndan değişiklik öngören ve TBMM İçişleri Komisyonu’ndan, Alt Komisyon’a havale edilen tasarıda yer alan düzenlemede, sınır güvenliği için kurulacak yeni sivil kolluk gücünün ağır silahlar alabilmesine imkan tanıyacak açık kapı bırakıldı.

Silah Kanunu’nun, roket atar, makineli tüfek ve top gibi ağır silahların ithalini düzenleyen 5. maddesinde önemli bir detay bulunuyor. Mevcut yasal düzenlemede, ağır silahların Milli Savunma Bakanlığı (MSB), Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT), Emniyet ve OHAL Valiliği tarafından ithal edilebileceği açıkça yazarken, yeni düzenlemede bu kuruluşlardan yalnızca MSB, TSK ve MİT’in ismi yer aldı. Bu tanımlama, yeni kurulması planlanan sivil sınır güvenliği teşkilatının, harp silahı alımında kanundan kaynaklanan bir sıkıntı ile karşılaşmaması için yapıldığı anlaşılıyor.

Yeni düzenlemede, harp silahı ithal edebilecek MSB, TSK ve MİT’in dışındaki diğer kuruluşlar ‘Genel Kolluk’ ifadesiyle tanımlandı. Bu ifadenin, ilk aşamada 50 bin personel istihdam edilmesi planlanan yeni sınır güvenliği teşkilatını da kapsadığı belirtiliyor.

Kürt hareketini tasfiye saldırısı sürüyor...**Kürt halkıyla devrimci dayanışmayı yükseltelim!**

Sermaye devletinin Kürt halkına dönük saldırganlığı Kürdistan'da gerçekleştirilen operasyonlarla sürüyor. Kürt hareketini tasfiye etmeyi hedefleyen askeri operasyonlar yoğunlaştırılırken, Türkiye genelinde de tutuklama terörü devreye sokulmuş durumda. Çatışmalarda asker ve gerilla ölümleri yaşanıyor.

Sermaye devletinin temsilcileri Federal Kürdistan Bölgesi Başkanı Mesut Barzani'yle Haziran'ın ilk günlerinde Türkiye'de görüşecek. Görüşmenin ana konusu kuşkusuz Kürt hareketinin tasfiyesi olacak.

Abdullah Öcalan, muhatap bulamadığı için 31 Mayıs'tan itibaren süreçten çekildiğini açıkladı. Öcalan'ın çekilmesinin ardından PKK ateşkes sürecine son verdi. Bir yıldan fazla süren eylemsizlik sürecine rağmen Türk devletinin Kürt hareketini hedef alan saldırılarını yoğunlaştırması sonucu, çatışmalar başlamış durumda.

Saldırıları "açılım süreci"nde daha da yoğunlaştı

Türk devleti Nisan ayında yeni bir operasyon dalgası başlattı. PKK'nin 13 Nisan'da aldığı eylemsizlik kararından bir gün sonra DTP'ye yönelik yapılan operasyonlar yıl içinde devam etti. Kürt halkının haklı olarak "siyasi soykırım" olarak tanımladığı bu operasyonlar nedeniyle 1500'ü aşkın Kürt siyasetçi tutuklandı. 11 Aralık 2009'da DTP oy birliğiyle kapatıldı, "demokratik açılım" süreci çöktü.

"Açılım süreci"nde Kürt halkına yönelik saldırılar görülmedik bir düzeye çıkarıldı. İHD Diyarbakır Şubesi'nin 2009 yılında Kürdistan'da yaşanan hak ihlallerine ilişkin bilançosuna göre yıl içerisinde 61 kişi devletin kolluk güçleri tarafından katledildi. 4475 kişi gözaltına alındı, 1444'ü tutuklandı, 1016 kişi işkenceye maruz kaldı. Kürdistan'da 2009 yılı içerisinde toplam 20 bin 720 hak ihlali yaşandı.

Geçtiğimiz günlerde "KCK operasyonları"

kapsamında Aydın, Malatya, Şırnak, Dersim ve Elazığ'da gözaltına alınan, aralarında öğrenciler, İHD, BDP üyelerinin de bulunduğu 44 kişi tutuklandı. Son bir hafta içinde Dersim, Elazığ, Malatya, Urfa, Aydın, Denizli, Şırnak, Sakarya, Batman ve Kars'ta gerçekleştirilen operasyonlarda ağırlığını gençlerin oluşturduğu yaklaşık 200 kişi gözaltına alındı.

4 bine yakın çocuk bu süreçte yargılanırken, bunların 400'ü ağır cezalarla mahkûm edildi. Taş atıkları gerekçesiyle tutuklanan ve yaşlarının iki katı ceza alan çocuklar dışında, geçen yıldan bu yana 9 çocuk yargısız infaz edildi.

25 Mayıs 2010'da Van'ın Özalp İlçesi'nde Orgeneral Mustafa Muğlalı Kışlası'nın yanında meydana gelen patlamada 13 yaşındaki Oğuzcan Akyürek yaşamını yitirdi. Askeri çöplükler, açık tatbikat alanları, poligon çevreleri çocuk ölümlerine neden olmayı sürdürüyor. Adeta bir askeri kışlaya dönüştürülmüş Kürdistan'da, tarladaki ırgat, dağdaki çoban, yayladaki göçer, yoldaki yolcu her an bir askeri mühimmatla karşılaşmakta, ölmekte ya da yaralanmaktadır.

Öte yandan "açılım" masallarının sürdüğü 2009 yılında 13 kez gazeteler yasaklanırken, 35 gazeteci yeni yılı cezaevinde karşıladı. İnternet yasakları yıl boyunca sürdü. 4 Ağustos 2006 ile Aralık 2009 arasında 26 Kürt gazetesi 62 kez kapatıldı. 2010 itibarıyla Türkiye'de 36 gazeteci, yazar ve yayıncı cezaevlerinde bulunuyor. 13 Mayıs 2010'da günü Azadiya Welat'ın eski yazışleri müdürü Vedat Kurşun'a 166 yıl hapis cezası verildi.

Türk ordusu geçen yıl da çok sayıda askeri saldırı gerçekleştirdi. 2009 yılı içerisinde PKK kaynaklarına göre toplam 273 operasyon yapıldı, bomba ve obüs saldırıları gerçekleştirildi. ABD istihbarat paylaşımı ve insansız hava uçaklarının eşlik ettiği bombalamaların, sivil halkın yaşadığı köylere çok yakın bölgeleri hedeflediği belirtiliyor. 2010 yılı başından itibaren saldırılar yeni boyutlar kazandı. Kürdistan sınırlarına yoğun askeri sevkiyatlar

yapıldı, özellikle Mart ayından itibaren askeri operasyonlara hız verildi.

Üçlü mekanizma üstüne üçlü mekanizma

Bu yıl içerisinde ABD ile Kürt hareketini tasfiyeyi amaçlayan yeni görüşmeler yapıldı. Erdoğan'ın 11 Nisan'daki Amerika gezisinden bir gün sonra İstanbul'da yapılan Türkiye, ABD ve Irak arasındaki "üçlü güvenlik komite toplantısı"nda PKK'ye karşı "üçlü eylem planı" üzerinde görüş birliğine varıldığı açıklandı. Türk devletinin "Kürt açılımı"nın en somut sonuçlarından birisi Kürt halkına yönelik kısıtçı daraltmaya yönelik bu "üçlü eylem planı" oldu. Sonra Türkiye, İran ve Suriye arasında ittifaklar kurularak yeni bir "üçlü mekanizma" daha devreye konuldu. Son "üçlü mekanizma"yı oluşturan her üç ülke de Kürt halkı üzerinde baskıları arttırdı.

Devrimci dayanışma yükseltilmelidir!

Azgınlaşan saldırganlık, "açılım"la neyin hedeflendiğini, "Kürt sorununda demokratik çözüm"ün riyakârlıktan öte bir şey olmadığını tüm açıklığıyla ortaya koymaktadır. Sömürgeci sermaye devleti kirli savaşı yoğunlaştırmakta kararlıdır. DTP'nin kapatılması, milletvekilliklerinin düşürülmesi, kışkırtmalar, BDP'ye yönelik tutuklamalar, Ahmet Türk'e saldırı, Muğla'da Şerzan Kurt isimli Kürt gencinin ölümü ve birçok gelişme, ülkenin yeni bir şovenist histerinin içine sürüklenmek istendiğini göstermektedir.

Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik istemlerini bastırmanın mümkün olmadığını gören gerici rejim saldırıları daha da yoğunlaştırma, şovenizmi tırmandırma yolunu tutmaktadır. Kürt halkının haklı ve meşru taleplere dayalı mücadelesini destekleme, saldırganlığa karşı devrimci dayanışmayı yükseltme sorumluluğu önümüzde durmaktadır.

IMF ve asalak patronlar kıdem tazminatına göz dikti...

Kıdem tazminatı hakkımızın gaspına karşı mücadeleyi yükseltelim!

İşçiler, emekçiler!

Sermaye sınıfının, kazanılmış haklarımıza yönelik saldırılarının azgınca sürdüğü şu dönemde, kıdem tazminatı hakkımızın da elimizden alınmaya çalışıldığına işaretleri çoğalıyor. IMF, Türkiye’de gerçekleştirdiği 4. Gözden Geçirmeye ilişkin raporunu önceki gece yayımladı. Rapor, IMF ile aynı saatlerde Hazine’nin internet sitesinde de duyuruldu.

Raporda, işçinin temel hakkı olan kıdem tazminatı sisteminin alaycı ifadelerle eleştirilmesi dikkat çekerken Türkiye’nin “kıdem tazminatı sisteminde en cömert ülke olduğu” iddia ediliyor. Daha önce kamu emekçilerinin maaşlarına artış yapılmaması ve asgari ücretin düşürülmesi yönünde direktifler veren IMF’nin kıdem tazminatı hakkına göz diktiği belli oluyor.

IMF’nin bir dediğini iki etmeyen sermaye hükümeti, uzun zamandır kıdem tazminatını işçilerin elinden alacak bir saldırı paketinin hazırlığını yapıyor. Bu hazırlığı yaparken kıdem tazminatını gereksiz ve çağdışı, tazminatı bir fona devretmeyi ise işçilerin çıkarına gibi göstermeye çalışıyor. Hükümet, bir fon oluşturup işçilerin tazminatlarını bu fondan alabileceklerini söylüyor. Ancak bir işçinin bu fondan tazminatını almayı hak edebilmesi için, en az 10 yıl sigortalı olarak çalışmış olması gerekiyor. Üstelik bu fondan elde edilecek faiz geliri de gaspedilip hazineye aktarılacak.

İşçiler, kardeşler!

Geçmiş yıllarda oluşturulan Tasarruf Teşvik Fonu ve Konut Edindirme fonlarında oynanan oyunlara baktığımızda, kıdem tazminatı fonunun da başına ne geleceğini anlayabiliriz. Tasarruf Teşvik Fonu taksit taksit geri ödendiğinde işçiler sözde güvence anlamına gelen bu paralarla ancak çerez alabilmişti. Konut Edindirme Yardımı için işçilere geri ödenen parayla ise işçiler çocuklarına oyuncak bir ev bile alamadılar!

Sermaye devletinin 2003 yılında çıkardığı 4857 sayılı İş Yasası ile başlayan saldırılarla işçilerin elindeki birçok hak gaspedildi. 8 saatlik iş günü ortadan kaldırıldı. Tüm sınırlamalara rağmen çalışma saatleri fiilen 12 saatin üzerine çıktı. Esnek çalışma yasalaştırıldı. İşçilerin hafta sonu tatili patronların keyfine bırakıldı. Emekli olma yaşı 65’e ve prim gün sayısını 7000’e yükselterek emekli olmayı bir hayale dönüştürdü. İşçilerin kendi parası olan işsizlik fonu patronların kasasına aktarıldı. Sırada bekletilen saldırı paketi ise kıdem tazminatını hedefliyor.

Kardeşler!

Kıdem tazminatı hakkının gasbıyla birlikte işten atılmaya daha da kolaylaşacak. Patronları tazminat ödemekten kurtaracağı gibi işten atılan işçiler, haklarını almak için mahkemeye gidip dava bile açamayacak. Bir yıla 1 ay olarak hesaplanan kıdem tazminatı, yeni yasayla birlikte 1 yıla 15 gün haline getirilecek. İşçilerin çok büyük bir bölümü yapılacak yasal düzenlemelerle bu fondan faydalanamayacak. Tıpkı İşsizlik Fonu’nda 42 milyar lira biriktiği halde 15 milyon işsiz çok az bir bölümünün işsizlik sigortasından yararlanabiliyor olması gibi. İşsizlik Fonu’ndan yararlanan işçilere ödenen miktar ise

asgari ücretin yarısı gibi çok komik bir miktara tekabül ediyor. İşsizlik sigortası yağmalanıyor. Nihayet kıdem tazminatı fona devredildiğinde, biriken para sermaye sınıfına ve onun devletine aktarılacak, işçilerin çoğunluğu ise bu fondan hiç yararlanamayacak. Ama patronların temsilcisi politikacılar, gözümüzün içine baka baka yalan söylüyor, kafamızı bulandırmaya çalışıyorlar. Örgütsüz ve bilinçsiz olan milyonlarca işçi kardeşimiz, bu saldırı yasaları karşısında çoğu zaman nasıl davranacağını bilmiyor.

Sendikalar, kıdem tazminatının tasfiyesi gündeme geldiğinden beri, “kıdem tazminatına dokunmak genel grev sebebi olur”, “bu, işçi sınıfı için bir felaket olur” şeklinde açıklamalar yaptılar. Fakat şimdiye kadar ne ciddi bir direniş gösterdiler ne de bunun hazırlığına

giriştiler.

IMF’nin ve patronların isteklerinin yasalaştırılmasını beklememeliyiz. Bugüne kadar zamanında ve yeterince harekete geçmediğimiz için birçok hakkımızın gaspedilmesine göz yumduk. Bir hakkımızı daha yitirmemek için yasanın çıkmasını beklemeden gücümüzü birleştirerek harekete geçelim. Saldırıyı beklemeden fabrikalardan başlayarak taban örgütlülüklerinde bir araya gelelim ve haklarımıza sahip çıkalım!

Kıdem tazminatı hakkımız gaspedilemez!

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Madenciler “güzel” ölmüş...

Zonguldak’ta yayın yapan 67 TV’de bir programa katılan bakan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer, Karadon’da yaşanan iş cinayetini kendi cephesinden aktarırken iş güvenliği ile ilgili oldukça “ilgi çekici” tespitlerde de bulundu.

Dinçer, bir yüzüzlük örneği daha sergileyerek, ölen madencilerin bir kısmının vücudunda yanık olmamasını “güzel ölüm” olarak tanımladı. Bakan Dinçer, kimlik tespitinde zorlanılan madencilerde ise “hafif yanık” olduğunu ileri sürecek kadar izandan yoksun olduğunu kanıtlamış oldu.

Bakan Dinçer, madenlerde özel sektörde ölümlerin kamudan düşük olduğunu iddia ederken, altı ayda bir de denetim yapıldığını söyledi.

Bakanın iddialarının aksine son beş ay içerisinde meydana gelen maden facialarının tamamı özel sektöre aitti. 10 Aralık 2009’da Bursa’da 19 işçi, 23 Şubat’ta Balıkesir’de 17 işçi ve son olarak da Zonguldak’ta 30 işçinin öldüğü iş cinayetlerinde, toplam 66 işçi hayatını kaybetti.

Konuşmasının başında, Zonguldak’ta hayatını kaybeden madencilerin acemi olmadığını söyleyen bakan, daha sonra ağız değiştirerek “işçilerin bilinçlendirilmesi” gerektiğini ileri sürdü.

“Ölenlerin içinde TTK’dan emekli 5 kişi var. Yine bunların dışında 5-6 yıldır çalışanlar var. En az çalışanların 261, 712, 836 ve 908 günlük ödenmiş primi var. Buradaki hadise acemi işçilerden dolayı yaşanmadı.”

Ancak bu açık gerçekleri kabul ettikten bir süre sonra bile sorumluluğun yönünü değiştirmek için suçu işçilerin bilinçsizliğine atmaya kalktı. Dinçer konuşmasını şöyle sürdürdü:

“İşveren ve çalışanların davranışlarıyla ilgili sorunlarımız var. Bunu tespit ettik. Şimdi eğitime de ağırlık verdik. Şimdi bilinç yaratmaya çalışmaktayız. İşçiler kesinlikle bilinçlendirilmeli.”

Bakan Dinçer, bu arada taşeron sistemini aklamayı da ihmal etmedi. Artık birçok işin taşerona verildiğini göğsünü gererek anlatan bakan, kazaların taşerondan kaynaklandığı tespitinin hatalı olduğunu ileri sürdü. Sendikaların özel sektörde örgütlenemedikleri için bu tarz çıkışlar yaptığını iddia eden bakan teşhisin doğru koyulması gerektiğini söyledi.

Konuyu saptırarak sorumluluğunun üzerini örtmeye çabalayan Dinçer, taşeron sisteminde kristalleşen güvencesiz çalıştırmanın ve azgın sömürünün, tüm bu koşulların kendini var ettiği sistemin, bu sistemin bekçilerinin ve sürdürücülerinin maden cinayetlerindeki sorumluluğunu hasır altı etmeye çalışıyor.

İşçi ve emekçi hareketinden..

Kundura işçileri direnişte!

Türkiye'nin önde gelen ayakkabı üreticilerinden biri olan Yeşil Kundura'nın Çorlu Edirne Yolu üzerinde bulunan fabrikasında çalışan ve Türk-İş'e bağlı **Deri-İş Sendikası**'nda örgütlenen işçiler işten atma saldırısına maruz kaldı. Fabrikadaki sendikalaşmayı engellemek için 3 kadın işçiyi 'iş daralması' bahanesiyle işten atan Yeşil Kundura patronuna karşı deri işçilerinin yanıtı direniş oldu. Cat, Harley Davidson, Hush Puppies, Crocs, Merrell, Wolverine, Land Rover, Adidas, Nike, Puma ve Converse gibi dünyaca ünlü markaların da satışını yapan Yeşil Kundura sefalet ücreti ve kölelik koşulları altında çalıştırdığı işçilerin sendika hakkını baskı ve işten atmalarla sindirmeye çalışıyor.

Bünyesinde çalışan 5-10 senelik işçilere 550-600 TL ücreti reva gören Yeşil Kundura patronu, 2009 yılı içinde işçilerin ikramiye haklarını gasp etti. Sendika üyesi işçiler üzerindeki baskılarını arttıran Yeşil Kundura patronu, işçileri tek tek odalara çekerek sendikadan istifa baskısında bulunurken işçilerin akrabaları yoluyla da sendikal örgütlenme üzerindeki saldırılarına hız verdi.

Bilgi emekçilerine akademisyenlerden destek

İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde yürütülen sendikal örgütlenme mücadelesine akademisyenlerden destek geldi. Aralarında Prof. Dr. İzge Günel, Prof. Dr. Aziz Konukman, Prof. Dr. Erinc Yeldan, Prof. Dr. İzzettin Önder, Prof. Dr. Rifat Okçabol, Prof. Dr. Tülin Öngen, Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı ve Prof. Dr. Yüksel Akkaya'nın da bulunduğu 169 akademisyen işten atılan sendika üyelerinin işlerine iade edilmesini ve sendikal örgütlenme üzerindeki baskılara son verilmesini istedikler.

Tersaneler ölüm kustu

Tuzla'da kurulu Selahattin Arslan Tersanesi'nde biten bir geminin kızağının çekilmesi sırasında işçiler vinç yerine kullanılınca 23 yaşındaki Metin İnanır isimli tersane işçisi üzerine vinç bomunun düşmesi sonucu yaşamını yitirdi. Ramazan Kocatepe isimli işçi ise ağır yaralandı.

Deniz Raspa Boya adlı taşeron firmada çalışan işçilerden Metin İnanır'ın cesedi morga kaldırılırken İnanır'ın evli ve eşinin 3 aylık hamile olduğu ifade edildi.

Fırınlarda toplu sözleşme imzalandı

Tüm Ekmek Sanayi İşverenleri Sendikası ile Tek Gıda-İş Sendikası arasında devam eden toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı.

Ankara'da kurulu 140 fırın işyerinde çalışan Tek Gıda-İş üyesi yaklaşık 1200 işçiyi kapsayan 19. Dönem Toplu-İş Sözleşmesi kapsamında fırın işçilerinin ücretlerine birinci yıl %9, ikinci ve üçüncü yıllarda ise TÜİK tarafından açıklanan enflasyon oranında zam yapılması kararlaştırıldı. Ayrıca aylık sosyal yardımlarda da artış sağlandı.

Koşuyolu'nda işten çıkarmalar protesto edildi

26 Mayıs eylemi kapsamında Kartal Koşuyolu Kalp Hastanesi'nde iş bırakma eylemi gerçekleştiren

Dev Sağlık-İş Sendikası üyesi sağlık işçilerinden 4'ünün işten atılması 28 Mayıs günü gerçekleştirilen basın açıklaması ile protesto edildi.

Kartal Koşuyolu Kalp Hastanesi'nde gerçekleştirilen basın açıklamasına işten atılan taşeron sağlık işçileri, sendikalaştıkları için işten atılan direnişçi Samka Metal işçileri ve TEKEL işçileri de katıldı. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin de katıldığı eylemde ilk olarak işten atılan işyeri temsilcisi Ziya İncedere konuşma yaptı. İncedere, 10 aydır sendikal çalışma içerisinde olduklarını ve 2 ay önce taşeron firmanın değişmesi ile zaten kötü olan çalışma koşullarının daha da kötüleştiğini ifade etti.

Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ise TEKEL işçileri ile dayanışma içerisinde olmaya devam edeceklerini söyledi.

Procast'ta baskılar sürüyor...

Tuzla Boya ve Verniçiler Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Procast Metal fabrikasında işten atılan işçilerin direnişi sürüyor.

Procast işçileri her gün fabrika önüne gelerek sendika haklarına sahip çıkıyorlar. Yine işçiler tarafından BVOSB'de çalışan diğer işçilerin dayanışmasını sağlamak amacıyla her Cuma namazı çıkışında cami önünde direniş süreçlerini anlatan bildiri dağıtımı gerçekleştiriliyor. Bölgede bulunan diğer işletmelerin patronlarının rahatsızlığı sonucu dağıtımlar sırasında hem patronların adamları hem de güvenlikler tarafından işçiler sürekli taciz ediliyor.

Sendikanın fabrikadaki üye çoğunluğunu elde etmiş olması karşısında kuduran Procast patronu her gün yeni yeni seanslar eşliğinde baskının dozunu arttırarak işçileri sendikadan istifaya zorluyor. Destek ziyaretlerinin azlığından şikayet eden işçiler direnişleriyle dayanışmanın artmasını bekliyorlar.

Batman'da TEKEL işçilerinden Atalay protestosu

AKP İl Danışma Meclisi ve Türkiye Buluşmaları Toplantısı'na katılmak için Batman'a giden İçişleri Bakanı Beşir Atalay, direnişçi TEKEL işçilerinin protestosunun hedefi oldu.

Emniyet Genel Müdürü Oğuz Kaan Köksal ile birlikte Batman'a giden Atalay, Vali Ahmet Turan'la görüşmesinin ardından Muğla'da polislerce kurşunlanarak katledilen Şerzan Kurt için kurulan taziye çadırına ziyarette bulundu. Sermaye düzeninin has sözcülerinden Atalay, iki yüzlülükten ibaret 'dayanışma ziyareti' sonrasında AKP İl Danışma

Meclisi ve Türkiye Buluşmaları Toplantısı için Batman Kapalı Spor Salonu'na hareket etti.

TEKEL işçileri ise Bakan Atalay'ın Batman'a gelmesi üzerine sermaye hükümetine dönük tepkilerini dile getirmek için eylem gerçekleştirdiler. Spor salonuna girişleri polisler tarafından engellenen TEKEL işçileri, bekledikleri güzergahtan geçmeyen Atalay'ı alkış ve sloganlarla protesto ettiler. TEKEL işçileri açıklamanın ardından sloganlar atarak eylemlerini sonlandırdılar.

TMMOB'den "güzel öldüler" protestosu

TMMOB 41. Dönem Olağan Genel Kurulu'na katılan delegeler Kızılay'da gerçekleştirdikleri eylemle Ömer Dinçer'in, iş cinayetine kurban giden madenciler için kullandığı "güzel öldüler" ifadelerini protesto ettiler. TMMOB üyeleri, Madenci Anıtı önüne "Kazalar kader değildir / TMMOB 41. Genel Kurulu Delegasyonu" yazılı siyah çelenk bıraktılar.

"Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "İş cinayetleri durdurulsun!", "Madenlerde ölüm kader değildir!" sloganlarının atıldığı yürüyüşün ardından anıta gelindiğinde katledilen madenciler için saygı duruşu gerçekleştirildi.

TMMOB üyeleri eylemde kollarına siyah kurdela bağlarken basın açıklamasını TMMOB Maden Mühendisleri Odası Genel Başkanı Mehmet Torun gerçekleştirdi. Torun, "Madenlerde yaşanan ölümler kader değildir. Tüm bu yaşananlar iş cinayetleridir" diyerek ölümlerin, yetkililerin dediği gibi madencinin kaderi olmadığını, sadece emek sömürsü, özelleştirme ve taşeronlaşmanın sonucu olduğunu ifade etti.

TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk ile sınıf hareketi

“Bugünkü mücadele püskürtmenin ola

- İşçi sınıfı hareketi uzun yıllardır üzerinde taşıdığı ölü toprağını TEKEL işçilerinin 2009 yılının sonlarına doğru yaktığı direniş ateşiyle attı. Öncelikle TEKEL Direnişi ile birlikte sınıf hareketinin içerisine girdiği yeni dönemi nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu mücadele nasıl bir tablo ortaya çıkardı?

- Son dönemlerde çeşitli bölgelerde gelişen sendikalaşma çalışmaları, özelleştirmeye karşı mücadeleler lokal düzeyde kaldı ve yeterli sınıf dayanışması ve desteği gösterilemedi. Özellikle son süreçte bir umutsuzluk ve karamsarlık havası hakimdi. İşçi ve emekçilerde özelleştirmeyi, taşeronlaştırmayı geri püskürtmenin olanağının kalmadığı yönünde bir ruh hali gelişti. Tabii ki bunda sendikal bürokrasinin rolü çok büyüktür. Sendikal bürokrasinin geçmişten beri özellikle özelleştirme ve taşeronlaştırmaya karşı çeşitli söylem ve tespitleri olmasına rağmen, bunu püskürtecek bir mücadele ortaya koyma eğilimi hiçbir zaman olmadı. Sadece tespit yapılarak, bunun kötü ve yanlış olduğunun söylenmesinin ötesine geçilemedi.

Bu anlamda değerlendirildiğinde, TEKEL Direnişi bir milattır. Türkiye’deki sınıf mücadelesi açısından önemli bir süreçtir. TEKEL işçilerinin direnişi ile birlikte bütün emekçilerin gündemine yeniden sınıf dayanışması ve mücadele eğilimi girmiştir. Bu mücadele süreci ile birlikte, “seçeneksiz değiliz, bugünkü sömürü koşullarına, saldırılara ve AKP iktidarının pervasızlığına karşı emekçiler seçeneksiz değildir” düşüncesi oluştu. Kendi gücünü görmek bakımından TEKEL Direnişi tüm olumsuz koşullara rağmen Türkiye’de gündemin ortasına oturmuştur. TEKEL’deki mücadele sürecinde, esnafından taksi şoförüne kadar sendikacı olduğumuzu öğrenen herkes “TEKEL Direnişi ne olacak?” diye soruyordu. Birtakım yapay gündemleri, örneğin laik-şeriatçı kutuplaşmasını TEKEL’deki mücadele süreci boşa çıkardı. Türkiye’de gerçek gündemin açlık, yoksulluk, işsizlik, AKP’nin emekçilere dönük saldırıları ve hak gaspları olduğu görüldü. Erdoğan’ın ve AKP’nin TEKEL işçilerine yönelik saldırganlığı ve düşmanca tutumu buradan geliyor.

TEKEL işçilerinin mücadelesi aslında bir şeyi dayatmış, konfederasyonların yukarıda biraraya gelmelerinin önünü açmıştır. Ben Türk-İş Başkanlar Kurulu üyesiyim. Daha önce “bu saldırı kapsamlıdır. Bunu ancak büyük birliklerle püskürtmek mümkündür. Dolayısıyla konfederasyon ayrımı yapmadan bütün sendikaları bu mücadeleye katmamız gerekiyor” fikrini dile getirmemize rağmen, Başkanlar Kurulu’nda bu öneriye karşı epey bir dirençle karşılaştık. Birçok sendikacı arkadaş “Biz Türk-İş olarak kendi başımıza yapacağız, başkasına ihtiyacımız yok” diyordu.

Bu anlamda değerlendirdiğimizde, TEKEL işçisinin

verdiği 78 günlük onurlu mücadele, sınıfın üzerindeki ölü toprağını bir kenara atmıştır. Yeniden mücadele ve dayanışma eğilimini geliştirmiş, işçi sınıfına kendi özgücüne güvenme ve gücünü görme olanağı vermiştir.

Tabii TEKEL işçileri sadece AKP’ye karşı mücadele etmedi. TEKEL işçileri aynı zamanda Türkiye’deki emekçilere, sendikal bürokrasiye karşı nasıl bir mücadele verilebileceğini ve sendikal bürokrasinin bu işin içine nasıl katılabileceğini de gösterdi. Bu açıdan da TEKEL Direnişi tarihsel anlamda birçok derslerle dolu. Bu süreç, sendikaların, işçilerin mücadele örgütleri olduğunu yeniden hatırlattı. İşçiler arasında ve tabanda, birçok sektörde sendikaların daha mücadeleci bir çizgiye nasıl getirilebileceği tartışmasını başlattı.

Çok sayıda sendikacı arkadaşla değerlendirdiğimiz bir başka sonucu ise şu oldu. TEKEL sürecinden sonra çok sayıda işçi sendikalara yöneldi. Bizim işkolumuz da dahil olmak üzere çeşitli işkollarında işçiler “biz örgütlenmek istiyoruz, hangi işkoluna giriyoruz, görüşmek istiyoruz, bize yardımcı olun” diyorlar. Mesela tekstil sektöründen bizi arayan işçiler olmuştur. “Biz hangi sendikaya gidelim, bize önerin” diye soruyorlar. Yine taşıma işkolunda bizim örgütsüz olduğumuz işyerlerinde örgütlenme talebi ve eğilimi gelişmiştir. Diğer sendikacı arkadaşlarla yaptığımız değerlendirmelerimizde, birçok sektörde aynı durumun yaşandığına dair tespitlerde bulunuldu.

Buradan bakıldığında, TEKEL işçilerinin mücadelesi tam sonuçlanmasa da, aslında birçok kazanımı vardır. Sınıf hareketine çok şey kazandırmıştır. TEKEL işçilerinin mücadelesiyle birlikte emekçiler arasında dayanışma fikrinin ön plana çıkması ve 1 Mayıs’ta yüzbinlerce emekçinin kendi talepleriyle alanlarda olması, olumsuz koşullara rağmen, bu sürecin devam edeceği yönünde sinyaller veriyor.

Önümüzdeki süreçte özellikle kamu sektöründe 170 bin işçiyi daha 4/C uygulaması bekliyor. AKP iktidarının önümüzdeki dönemle ilgili programında bu da var. Geçmişe oranla siyasi iktidarın işi daha da zorlaşmıştır. Yine yakın zamanda Zonguldak’ta yaşanan ve 30 emekçinin yaşamını yitirdiği iş cinayeti (ki son 6 ayda 65 emekçi yaşamını yitirmiştir ve hemen hemen tamamı özel ve taşeron şirketlerde yaşanmıştır) bu sürecin onlar açısından zor geçeceğini göstermektedir.

- TEKEL Direnişi sınıf hareketinin önündeki temel engellerden birinin sendikal bürokrasi olduğunu gösterdi. Uzun yıllardır suskunlukla karşılanan sendikal bürokrasinin ihanetlerine karşı TEKEL işçilerinin eylemleri şahsında anlamlı tepkiler

oluşturdu. Siz son yaşanan 26 Mayıs deneyimi üzerinden, hem genel hem de Türk-İş cephesinden bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Kuşkusuz bu konuda sendikal alan son süreçle birlikte sorgulanmaya başlandı. Sendikalar işçilerin mücadele örgütü müdür, değil midir? Ben bu konuda özellikle yerelde birliklerin güçlendirilerek sendikal bürokrasiye karşı konfederasyon ayrımı yapmadan bir mücadelenin örgütlenmesi gerektiğini düşünüyorum. “Türk-İş’te bürokrasi var diğer konfederasyonlarda yok” düşüncesine katılmıyorum. Diğer konfederasyonlarda da bunun sayısızca örneklerini biliyoruz.

Bu noktada özellikle sendikaların işlevi ve görevleri üzerine daha çok işçiyi aydınlatarak, şubeler düzeyinde duyarlı davranan sendikalarımızın daha samimi davranmaları gerekiyor. Sendikal alanla ilgili değişik şeylere şahit oluyorum. Şube yöneticisi veya daha alt düzeydeki yöneticilere bakıyoruz. Bugün varolan yapıdan kendisi de rahatsız ama durumu idare etmek istiyor. Sendikasının durumunu işçiyi paylaşmaktan bile çekinen sendikacı arkadaşlarımız var. Buradan sarsmak olanaklı değil.

Ama bir süreç başlamıştır. Türkiye’deki işçi hareketi sendikaları sorgulamaya başlamıştır. Sendikaların gerçek mücadele örgütleri haline dönüştürülmesi yönünde işaretler var. İşçilerin bu konuda ciddi çabaları var. Her işkolundan bunu görebiliyoruz. Geçmişte olduğu gibi “sendika ne yaparsa doğru yapar” anlayışı kırılıyor, yanlış eğilimi sorgulamak ve hesap sormak yönünde olumlu çabalar artıyor. Elbette bunun kısa sürede aşılabilmesinin olanağı yoktur. Türkiye’de sendikal bürokrasinin alt edilmesi ve sendikal örgütlerin gerçek bir mücadele merkezlerine dönüşmesi kısa dönemde çözülebilecek bir sorun değildir. Bu, 12 Eylül’le birlikte katmerleşen, sistemin bilinçli politikalarının ürünü olan bir durumdur. Sendikalar Yasası buna olanak sağlamıştır. Bu yasa anti-demokratiktir. Dolayısıyla şubelerin ve tabandaki işçilerin çok rahatlıkla bu yapıları değiştirmesi olanaklı değildir. Ama bu noktada umutsuz değilim. Bu süreç başlamıştır ve güçlenerek sürecektir. İşçilerin sendikaların bugünkü atıl durumundan kurtulması, gerçek bir mücadele merkezine dönüşmesi noktasındaki talebi ve mücadelesinin devam edeceğini düşünüyorum.

Sendikalarda sadece üyelik ve aidat ilişkisinden çıkılması gerekiyor. Türkiye’deki emekçilerin örgütlerine ve sendikalarına sahip çıkma ve sorgulama geleneği ne yazık ki biraz zayıf. Yeni yeni güçleniyor. Sendikaların sendikacıların mülkiyetinde olmadığı, işçilerin mücadele örgütleri olduğu ve buna sahip çıkmak gerektiği noktasında bilinç eksiklikleri var.

Sendikal hareket üzerine konuştuk...

Emekçilerin anlayışıyla saldırıları başı kalmamıştır!”

Biraz önce de söyledim; işçilerin sınıf bilincinin gelişmesi, sendikal mücadeleyi daha iyi kavranması ve daha sorgulayıcı bir gözle bakmasıyla bu hareket daha da güçlenerek devam edecek. Fiili birtakım müdahalelerle bu bürokrasiyi bertaraf etmek mümkün değil. Dönem dönem tabii ki tepkiler oluyor, ancak sadece bununla sendikal bürokrasiyi tasfiye etmek veya değiştirmek olanaklı değil diye düşünüyorum.

- İşçi sınıfı sendikal bürokrasi engelini nasıl aşabilir? Sendikalar işçilerin gerçek mücadele örgütleri haline nasıl çevrilebilir?

- Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya ve güvencesizleştirmeye karşı mücadelenin artık sendikalar tarafından yayınlanan bir başsağlığı mesajıyla savuşturulmasının olanağı yoktur. Mücadeleyi yükseltmekten başka şansımızın olmadığını, aslında bunun dayanaklarının olduğunu, emekçilerin bu süreci daha iyi algılamaları noktasında avantajlı bir döneme girildiğini, TEKEL Direnişi'yle birlikte emekçilerde mücadele eğiliminin yükseldiğini görüyoruz. Bu süreç, bu mücadeleyi yükseltmeye çalışan sendikaların önüne yeni görevler koyuyor.

Sendikalarda bugün halen çaba harcayan, gidişatla ilgili rahatsızlık duyan bütün arkadaşların bilmesi gerekiyor. Bugünkü mücadele anlayışıyla bu saldırıların püskürtülmesinin olanağı kalmamıştır. Sürecin önümüze koyduğu görev, daha militanca bir mücadeleyle bu saldırıların püskürtülmesidir. Dolayısıyla günü kurtarma, idare etme, iyi geçinme ve protokol düzeyinde “şu kadar konfederasyon biraraya geldi ve kararlar aldı” düşüncesi çok fazla bir anlam ifade etmiyor. Çeşitli konfederasyonlarda “kopmama veya sürecin dışında kalmama” tutumu bugünkü durumu kurtarmıyor. Bugün çok daha net politikalar izlenmesi gerektiğini düşünüyorum. Sadece kaba ve yukarıda oluşturulan birliklerin de bugünkü mücadelenin ihtiyaçlarını karşılayacak birlikler olduğunu düşünüyorum. Asıl aşağıda, tabanda bu birlikteliğin sağlanması gerektiğini düşünüyorum.

Biz sendika olarak bu konudaki çabalarımızı sürdürüyoruz. Hayalci değiliz. Sadece konfederasyonlardan beklentiyle bu mücadelenin ilerlemesinin olanağı yoktur. TEKEL işçisinin mücadelesini değerlendirirken bir bu anlamda değerlendirmek (TEKEL işçilerinin mücadelesi ve önümüze çıkardığı olanaklar, emekçiler cephesinden gelişen mücadele eğilimi); bir de “ne de iyi yönetip gidiyorduk, bu TEKEL işçileri de nereden çıktı, rahatımız bozuldu” diyen sendikal bürokrasinin eğilimi açısından değerlendirmek gerekiyor. Bu süreçte bunun sayısızca örneğini gördük.

Dolayısıyla, buralardan bir beklenti içerisinde

olmadan bölgesel (bölgelerde şubeler düzeyinde, yerel düzeyde) güçlü birlikler oluşturarak bu hareket yoluna devam edebilir. Yoksa sadece konfederasyonların biraraya gelerek açıklama yapmalarıyla sonuca gitmek olanaklı değildir. 26 Mayıs'ta dört konfederasyonun ortak kararı vardı. Bu karar aslında coşkuyla karşılanmıştı ve umut yaratmıştı. Fakat son anda yeniden “koşullar uygun değil, tabanımız buna hazır değil” gerekçesiyle üç konfederasyon bu eylemin içini boşaltmıştır ve bir saatlik iş bırakmaya indirgemişler. Ben ve 7-8 genel başkan arkadaş, Türk-İş Başkanlar Kurulu'nda bunun doğru olmadığını, alınan kararın arkasında durulması gerektiğini, belirlenen 12 talepte bugün olumlu bir yönde bir değişiklik olmadığını söyledik. Fakat ne yazık ki bu konuda gücümüz yetmedi. Üç konfederasyon bir saatlik bir basın açıklamasına indirgedi. Bu süreçten sonra biz sendika olarak emekten, demokrasiden yana bütün güçlerle yerellerde daha güçlü birliktelikler örersek yolumuza devam edeceğiz.

26 Mayıs'a bir kez daha değinmek istiyorum. Konfederasyonlar özellikle bir önceki genel eylemin zayıf geçmesi üzerine, “süre yoktu, çok kısa süre içinde çalışma yapamadık ve zayıf geçti” dediler. 26 Mayıs kararı alınırken de, “önümüzde şu kadar süre var” dediler. Sadece Türk-İş değil, hiçbir konfederasyon bu noktada tabanda samimi bir çalışma yürütmemiştir. Biz kendi konfederasyonumuzun toplantılarında dönem dönem çağrıda bulunmamıza rağmen bu böyle. Diğer konfederasyonlar da tabanda, işyerlerinde bir çalışma sürdürmemiştir. Bu eylemin içinin boşaltılacağı aslında ortadaydı. Bu son 3-5 gün kala yaşanan bir durum değil. Yapılmayacak bir kararın alınması daha kötü. Almamak daha dürüst ve samimidir. Bir taraftan böyle bir protokol imzalayacaksınız, “26 Mayıs'ta üretimden gelen gücümüzü kullanacağız” diyeceksiniz, fakat 26

Mayıs'a kadar hiçbir çalışma yapılmayacak. Sonra da, “Taban hazır değil, koşullar uygun değil, biz bu eylemi bir saate indirdik” diyeceksiniz. Bu, sendikal hareketin bugünkü durumunu veya mecalsizliğini ortaya koyuyor. Bir kısmı için ise samimiyetsizliğini ve bürokratik anlayışını ortaya koyuyor.

Bu süreçte yaşanan budur. İşçi sınıfı tabii ki bunu sorguluyor. Birçok alanda bu tepkilere yol açmıştır.

- TEKEL sürecinde konfederasyonlar tarafından kararlaştırılan genel eylem kararları ciddiyetle ele alınmadı ve 26 Mayıs eylemi ortada bırakıldı. TEKEL Direnişi'nden itibaren farklı aşamalarda alınan eylem kararları ve bu eylemlerin sonuçları üzerinden baktığımızda bir genel grev-genel direnişin nasıl örgütleneceğini düşünüyorsunuz?

- Genel grev-genel direnişi sadece sendikaların örgütlü olduğu yerler üzerinden ifade etmek doğru değil. Sendikalı işçi sayısı bugün ortadadır. Sadece üye olanların değil Türkiye'deki bütün emekçilerin katılması sağlanmaya çalışılmalıdır. Türkiye'de yüzbinlerce işçinin çalıştığı sanayi havzaları vardır. Örgütsüz, asgari ücretle kölece koşullarda işçi çalıştırılıyor. Yüzbinlerce emekçi bu koşullarda çalışıyor. Dolayısıyla buraya dönük bir çalışma gerekiyor. İşçisi, köylüsü, esnafıyla bugünkü sistemin politikalarından mağdur olan tüm müttefikleri ve kesimleri kapsayabilecek geniş bir çalışmayla ancak bunun yaşam bulması mümkün. Sadece sendikaların kendi tabanını alana taşınmasıyla gerçekleşecek bir eylemi genel grev olarak nitelendirmek olanaklı değil. Bunun dışına taşması, milyonlarca emekçiyi bu işe katma görevi olmasına rağmen, kendi kitlesine yönelik bir çalışma bile yapılmamıştır. Böyle bir çalışmayla bir genel grevin veya eylemin örgütlenmesinin olanakları zaten yoktu. Dolayısıyla sendikalar böyle bir çaba

çinde olmamıştır.

Son Ecevit hükümeti döneminde ben sendikamızın Gaziantep şube başkanıydım. Bu dönemde bir eylem süreci vardı. O dönem Gaziantep'te yerel bir Emek Platformu vardı ve 20 gün süren bir çalışma yaptık. Karar alırken de çok zorlanmıştık. Sendikacı arkadaşlarımızın bir bölümü "kimseyi getiremeyiz, kamuoyu karşısında da zor duruma düşeriz" dedi. Biz bir aya yakın süre çalışma yaptık. Başpınar Organize Sanayi Bölgesi'nde işyeri işyeri çalışma yürüttük. Mitingin başlama saati 10.00'du. Sabah 08.00'de görevli arkadaşlar aradılar ve Antep'in meşhur İstasyon Meydanı'nın tıklım tıklım dolu olduğunu söylediler. O gün 80 bine yakın kişi katılmıştı. Antep tarihinin 12 Eylül'den sonraki en büyük eylemlerinden biriydi. Bu noktada sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin örgütsüz yığınlaraya yönelik çalışma yürütme gibi bir sorumluluğu var. Bugünkü saldırılar karşısında durma ve bunu püskürtmede sadece kendi üyelerimiz üzerinden bir sonuca gitmemiz olanaklı değil. Örgütsüz milyonlarca emekçiyi bu işin içerisine nasıl katabiliriz? Özellikle sanayi sitelerini, örgütsüz işyerlerini bu işin içine nasıl katabiliriz noktasında bir politika olmak zorunda. Saldırıları karşısında alınabilecek mücadele ve eylem kararlarında bu alanı gözetmek zorundayız.

Biz bunu kendi içimizde sorguluyoruz. Bunu kısmen de olsa uygulamaya çalışıyoruz. Çeşitli bölgelerde bizim üye sayımız 300'dür ama biz 1 Mayıs'a 1000 kişiyle katılıyoruz. Mahallelerde çalışma yürütüyoruz. Bir sürü örgütsüz insan gelip kortejimizde yürüyor. Eksiklerine rağmen böyle bir çaba içerisindeyiz.

- Sermayenin saldırılarının yoğunlaştığı bir dönemde sendikal bürokrasinin işçi hareketi önünde temel bir engel olduğu ve bu engelin aşılması gerektiği tespitini yaptık. Ancak bu saldırıların salt sendikal mücadeleyle aşılmasının da mümkün olmadığı ortada. İşçi sınıfının toplumsal ölçekte siyasal bir güç olarak mücadele sahnesine çıkması ve sermayeye karşı sınıf mücadelesini büyümesinin imkan, araç ve yöntemleri neler olmalıdır?

- İşçi sınıfının daha çok bilinçlenmesiyle, sınıf bilinci almasıyla, kendi politik örgütlenmeleri içerisinde yer almasıyla, bu düzeni daha fazla tanımasıyla bugünkü mücadelenin daha da yükselmesi olanaklı. Varolan devasa saldırıları sadece sendikal mücadeleyle püskürtmenin olanakları elbette yoktur. Ülkedeki emekten, demokrasiden yana bütün güçlerin bu noktada seferber olması ve güçlü birlikler oluşturması, buna karşı bir set örme gerektiriyor.

Türkiye'de milyonlarca emekçi düzen partilerinin peşinde sürükleniyor. AKP'den, CHP'den ve çeşitli siyasal partilerden umut bekliyor. Bu sistemi ve partilerini iyi tanımasıyla bu hareketin daha da yükselebileceğine inanıyorum. Geçmişte AKP'ye ezici çoğunlukla oy verenler yine yoksullar, işçiler ve emekçilerdir. Aslında AKP'nin bugünkü rolü yavaş yavaş görülüyor. Sınıfın ve emekçilerin biraz daha politikleşmesi ve sistemi daha iyi tanımasıyla elbette hareket güçlenecek ve ilerleyecektir.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sendika bürokrasisi sınıf hareketinin gelişme dinamiklerini baltalamaya çalışıyor...

Sınıf hareketinin önündeki engelleri temizlemek için seferber olalım!

TEKEL işçilerinin kararlı direnişini bitirmek için farklı manevralar deneyen sendikal bürokrasi, tabandan gelen güçlü bir dirençle karşılaşınca, bu uğursuz emellerine ulaşmakta zorlandı. Reformist akımların sunduğu desteğe rağmen TEKEL işçilerinin mücadele kararlılığını pasifize edemeyen bürokrat takımı, ancak bir eylem planı açıkladıktan sonra direniş çadırlarını söktürmeyi başarabildi.

Fakat sınıf hareketinin gelişimini baltalama konusunda deneyimli olan sendikal bürokrasi, iş bırakma eyleminin tarihini üç ay sonrasına atarak uğursuz rollünü yine oynadı. Bu pervasız kararın altına imza atan bürokratlar, TEKEL işçilerinin mücadele kararlılığının üç ayda sönümleneceğini hesap etmişlerdi. Bu hesaba göre, "baş ağrısı"na dönüşen TEKEL Direnişi'nin defteri, çadırların sökülmesiyle fiilen kapanmış olacaktır.

Bürokratların hesabı bir kez daha TEKEL işçilerinin direnme kararlılığına çarptı. Taksim alanına çıkan TEKEL işçileri, Türk-İş şefi Mustafa Kumlu'nun kürsüden atılmasına öncülük ederek, direnme kararlılığının devam ettiğini ortaya koydular.

Hainler şebekesinin şefi Mustafa Kumlu'nun kürsüden atılmasını ortak bir açıklama ile kınayan konfederasyonlar, 26 Mayıs iş bırakma eylemini ortada bırakacaklarının işaretini de verdiler. Bu utanç verici kararın altına DİSK-KESK ikilisinin imza atması, Türk-İş şeflerinin ihaneti daha da derinleştirmesini kolaylaştırdı. Nitekim 26 Mayıs iş bırakma eyleminin sabote edilmesi noktasında gösterilen "rahatlık" bu suç ortaklığından bağımsız ele alınamaz.

26 Mayıs eylemini ortada bırakarak ihaneti bir adım ileri taşıyan Türk-İş bürokrasisi, ummadığı tepkilerle karşılaştı. Başta İstanbul olmak üzere pek çok kentte Türk-İş binalarını işgal eden işçiler, ihanetten hesap sorma konusundaki kararlılıklarını ortaya koydular.

İleri/öncü işçilerin önderlik ettiği eylem, sınıfın temel kitle örgütü olan sendikaların başına çöreklenen düşkün bürokratlar şebekesinin, o koltuklarda oturmasının artık eskisi kadar kolay olmayacağını gözler önüne serdi. Bu eylemler Mustafa Kumlu ile diğer hainlerin tahtını sarstı, ancak onlar halen mevkilerinde bulunuyorlar.

Bu arada 1-3 Haziran Ankara buluşması ve sonrasında yapılması planlanan eylemleri de boşa düşüren bürokratlar çetesi, ihanetten hesap soran ileri/öncü işçileri hedef alan bir karşı saldırı da başlattı. 1-3 Haziran buluşmasına dair hiçbir çalışma yürütmeyen Türk-İş şefleri ile onların izinden giden Tek Gıda-İş yönetimi, belli ki, TEKEL Direnişi'ni tamamen gündemden düşürme hesabı içindedirler.

Bu fütursuzluğu sergileyen sendika ağaları, mevkilerinin henüz risk altında olmadığını düşünüyorlar. Buna dayanarak, aynı anda hem ileri/öncü işçileri hedef alıyor hem TEKEL işçilerinin 1-3 Haziran Ankara buluşmasını boşa düşürebiliyorlar.

Tablo artık çok açıktır:

Mustafa Kumlu başta olmak üzere, Türk-İş'e çöreklenen bürokratik kast, kimi zaman yüzüne taktığı "işçi dostu" maskesini de bir kenara atarak,

direnışı TEKEL işçilerine karşı cephe almış bulunuyor. 1 Mayıs ve 26 Mayıs'ta burunları sürtülen düşkün şefler, ileri/öncü işçilere "sınıf kını" kusakarak sermayenin organik bir parçası olduklarını bir kez daha kanıtladılar.

Sınıf hareketindeki gelişme eğilimini saptayan ve misyonu gereği bu eğilimi kırmak için çeşitli manevralar çeviren düşkün bürokratik kast, bu tutumu ile ileri/öncü işçilere, ilerici sendikalara ve devrimci güçlere meydan okumaktadır.

Yeni olmamakla birlikte, son süreçte belirginleşen bu durum işçi sınıfı ve emekçilerden yana olan, sermayenin Truva atlarının sınıfa ihanetinden rahatsız olan tüm güçlere önemli sorumluluklar yüklemektedir.

Nasıl ki, asalak kapitalistlerle yarıdaklıları işçi sınıfı hareketinin gelişimini baltalamayı "özel dert" edinmişlerse; ilerici ve devrimci olma iddiası taşıyan parti, örgüt, sendika, kitle örgütü gibi yapılar da, sınıf ve kitle hareketinin gelişip güçlenmesi için azami çaba sarf etmekle yükümlüdürler. Bu çabanın bir yönü işçi sınıfı saflarında biriken mücadele dinamiklerinin açığa çıkartılması, örgütlü/birleşik bir güce dönüştürülmesi ise, diğer yönü de hareketin gelişimi önündeki engelleri ortadan kaldırmak için güç ve olanakların seferber edilmesidir.

Hareketin gelişimi önündeki temel engel, düşkünleşmiş sendikal bürokratik kast olduğuna göre, bu engelin ortadan kaldırılmasında ilerici sendikalar önemli bir rol üstlenmelidir. TEKEL işçilerinin Türk-İş binalarını işgali eyleminde bu, kısmen de olsa yapılmıştır. Ancak bürokratik kastın meydan okuduğu bir yerde bu kadarının yetersiz kaldığı ortada.

Artık yapılması gereken, işçi sınıfına ihaneti hiçbir gerekçeyle mazur görmemek, dahası, her ihanete karşı açık bir mücadele yürütmektir. Bu mücadeleyi, sınıfın temsilcisi olmanın sağladığı meşruluk ve bundan alınan güçle yükseltmek ihmal edilemez bir sorumluluktur.

İlerici sendikaların bu mücadelede sergileyeceği sağlam duruş hem ileri/öncü işçilerin direnme azmini güçlendirecek hem sınıf tabanında sendikal ihanete karşı biriken öfkenin akacağı bir kanal açılacaktır. Bu duruşun sağlayacağı bir başka önemli olanak ise, devrimci güçlerin sürece daha etkin katılımı için zemini daha elverişli hale getirecek olmasıdır.

Gelinen yerde "mevzileri koruma" kaygısı, "tabanın geri olduğu" iddiası, "konfederasyonla karşı karşıya gelmeme" ürkekliğinin terk edilmesi gerekiyor. Elbette bu, sermaye ve sendikalar içindeki Truva atlarıyla çatışmayı göze almak anlamına da geliyor. Ancak bu kadarını göze alamayanların ne işçi sınıfı temsilciliğinin ne ilerici-devrimci olma iddialarının bir inandırıcılığı kalabilir.

Sınıf hareketinin önüne dikilen bu engelin yıkılması noktasında ilerici-devrimci güçlere de özel bir sorumluluk düşmektedir. Bu konuda temelsiz bir beklenti içinde değiliz elbet, ancak bu konuda sorumluluklara dikkat çekmek de önemlidir.

Sınıf devrimcileri ise bu konudaki çabalarını aynı ısrarla sürdürmeli, ilerici-devrimci güçlerin üstlerine düşen sorumluluğu yerine getirmeleri için de çaba sarf etmeye devam etmelidir.

TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk ile UPS'deki direniş süreci üzerine konuştuk...

“Emekten yana bütün güçleri dayanışmaya çağırıyoruz!”

- UPS'deki örgütlenme süreci nasıl başladı, gelinen yerde tablo nedir?

- Türkiye'de özellikle son dönemde uluslararası tekeller birçok sektörde hakim olmaya başladı. Birçok sektörde artık küçük ve orta ölçekli işletmeler tasfiye oluyor. Uluslararası tekeller bu sektöre gitgide hakim oluyor ve ele geçiriyor. Bizim işkolumuz olan taşıma işkolunda da özellikle bu tür uluslararası firmalar (başta UPS olmak üzere) bu alana hakim olmaya başladı. UPS dünya çapında 408 bin civarında işçi çalıştırıyor ve bir Amerikan şirketi. Sadece geçen yılki cirosu 46 milyar dolar. Yani neredeyse bir ülkenin bütçesine eşdeğer bir cirosu var. Fakat bizim ülkemizde bu tekellerin hemen hemen tamamında taşeron işçi çalıştırılıyor. Çok düşük ücrete günde 10-12-14 saat kölece koşullarda işçi çalıştırılıyor.

Uzun süreden beri bağlı olduğumuz uluslararası konfederasyon ITF aracılığı ile bizim işkolumuzda bulunan uluslararası tekellerle ilgili bir çalışma başlatma çabamız vardı. Bu sadece TÜMTİS'in projesi değil. 154 ülkede örgütlü olan ITF'in uluslararası bir kampanyası çerçevesinde bizim buradaki çalışmamız. Biz son 5-6 aydır bu şirketle ilgili pratik görevlendirmeler ve çalışma başlattık. Koşulların olumsuz olmasından kaynaklı çalışmamıza hemen cevap bulduk. İşçi arkadaşlarımızın sendikalaşmaya yönelik bir eğilimi var. Hiçbir hakları yok, günde 12-14 saat asgari ücrete işçi çalıştırılıyorlar. Birçok işçi arkadaşımızı kıdem tazminatının dahi ödenmemesi için bir yere kadar çalıştırılıyor. En ufak bir hak arayışı veya eylemde işçi çağrılıyor. “Siz çok iyi çalışıyorsunuz. Sizi ödüllendiriyoruz. Sizi Edirne'ye gönderiyoruz. Yarın Edirne'de işbaşı yapın” deniyor. İl dışına gidemediği için hiçbir tazminat almadan kendisi işi bırakmış gibi gösterilerek bir kuruluş tazminat dahi ödenmeden işten çıkarılıyor. Özellikle son aylarda başlayan bu mücadele bütün illerde güçlenerek devam etti. Tabii UPS işverenleri hemen saldırıyı başlattı. Bugün itibariyle 86 işçi işten çıkarılmış durumda. İşveren temsilcileri sorgusuzsualsiz işçileri çağırıyor. Sendikadan istifa formu veriyor; “istifa mı, kapı mı?” diyor. Bu arkadaşlarımız da istifa etmeyenlerdir. İstifa noktasında başarılı olunamadı çünkü, şimdiki kadar istifa yok. İstifa etmeyen işçileri sabahleyin kapı önüne koyuyorlar.

Şu anda İstanbul'da Kurtköy ve Mahmutbey ile İzmir'de direniş devam ediyor. Bu alanda, uluslararası kargo şirketlerinde çalışan 30-40 bin civarında işçi var. Hepsisi kölece koşullarda çalışıyor. Taşıma işkolundaki bütün işçilerin gözü bu mücadelededir. Şu anda çok sayıda taşıma firmasında yönetici pozisyonunda bulunanlar (şef, müdür) ve işçiler bizi arıyor. “UPS'deki mücadele nasıl sonuçlanacak ve nasıl gidiyor? Yapabileceğimiz bir şey var mı, biz de geleceğiz” biçiminde bir eğilim var. Biz UPS'deki mücadelenin mutlaka kazanımla sonuçlanmasını istiyoruz. UPS'deki mücadele bu alanın kaderini belirliyor. Buradaki mücadelenin başarıyla sonuçlanması aynı zamanda bu sektörde diğer kargo firmalarında çalışan 30-40 bin işçinin örgütlü hale gelmesidir. Bu konuda direnişler devam ediyor ve kararlılar. Bütün illerde örgütlenme çalışmaları da aynı hızla sürüyor. Hatta giremediğimiz birtakım iller vardı.

İsim vermek istemiyorum, ama işçilerden gelen talep üzerine bu illerde de örgütlenme çalışması başlattık. Oldukça olumlu gidiyor.

- UPS'deki örgütlenme sürecine ilişkin sendikalara, ilerici, devrimci ve duyarlı kamuoyuna gazetemiz aracılığı ile bir mesajınız var mı?

- Bu işçi düşmanı tutuma karşı emekten, demokrasiden yana bütün güçleri dayanışmaya çağırıyoruz. Bu mücadelenin başarısı için buna ihtiyacımız var. UPS devasa bir firma ve Türkiye'de çalıştırdığı işçi 5 bin civarında. Diğer ülkelerde çalıştırdığı işçiyi birlikte 408 bin işçi çalıştırıyor. Yine 500 uçaklık bir filosu var. Dolayısıyla bu mücadelenin başarısı için biz sendika olarak üzerimize düşen her şeyi yapacağız.

Fakat bütün sendikaları, emekten ve demokrasiden

yana bütün güçleri dayanışmaya çağırıyoruz. Bu mücadelenin kazanılması sadece TÜMTİS'in kazanımı değil Türkiye işçi sınıfının kazanımı olacaktır. Geçmişte Mersin Limanı'nda uluslararası dayanışma ve Türkiye'deki kardeş sendikalarımızın dayanışmasıyla birlikte başarıyla sonuçlandı. İşçilerin tamamı işbaşı yaptı ve uluslararası PSA isimli bir şirket, Akansel isimli firmada TİS imzalandı. Bu durum işçiler tarafından coşkuyla karşılandı. UPS'deki mücadelenin başarısı için de somut dayanışmaya ihtiyacımız var. Bu konuda bütün kardeş sendikalara, demokratik kitle örgütlerine yeniden sizin aracılığınızla çağrıda bulunuyoruz. UPS işçileri kararlı ve bu mücadele başarıyla sonuçlanacak ama dayanışmaya ihtiyacımız var.

Kızıl Bayrak / İstanbul

UPS'de direniş sürüyor!

İşten atmalar sürüyor...

TÜMTİS'te örgütlenen işçileri istifaya zorlayan ve bu çabası sonuç vermeyince işten atma saldırısına başvuran UPS patronu, son olarak 31 Mayıs günü Hadımköy'deki aktarma merkezinde çalışan sendika üyesi 11 işçiyi işten attı. İşten atılan işçiler Mahmutbey'deki aktarma merkezi önünde direnişlerini sürdüren diğer işçilerin yanına katıldılar.

Patron-jandarma işbirliği

İş akitleri feshedilen 11 işçi, işten atma saldırısına iş bırakarak yanıt verdi. İşletmeden ayrılmayacaklarını belirten ve işten atmaların hukuksuz olduğunu söyleyen işçileri aktarma merkezinden çıkaramayan patron temsilcileri, “çare”yi jandarma çağırarak buldu. Bir süre aktarma merkezi önünde bekleyen kolluk güçleri işçilerin kararlı tutumu sonucunda istediklerini alamadan geri döndüler.

İşçilerle uluslararası dayanışma

UPS'de devam eden işçi kıyımını protesto etmek için dünyanın farklı kıtalarındaki pek çok ülkeden dayanışma mesajları geliyor.

Hollanda'nın en büyük sendikası olan FNV

Bondgenoten başkanı Henk van der Kolk, UPS Avrupa Bölgesi Çalışma ilişkileri Başkan Yardımcısı Gerry O'Shea'ya gönderdiği protesto mektubunda UPS Türkiye'de işten atılan işçilerle ilgili derin endişe duyduklarını ifade etti. UPS işçilerinin sendikaya üye oldukları için atıldıklarının belirtildiği protesto mektubunda bu durumdan duyulan rahatsızlık dile getirildi.

Japonya Tüm Taşıma İşçileri Sendikaları Federasyonu Başkan Yardımcısı Takayuki Takahashi UPS Türkiye temsilcisi Haluk Ündeğer'e gönderdiği protesto mesajında işten atmaları kabul edemeyeceklerini bildirdi.

ITF'ye bağlı UNYU-ROREN üyesi 140 bin kamyon şoförü adına gönderilen mesajda yaşanan sorunun uzlaşma yoluyla çözülmesi için çağrıda bulunuldu.

Avusturya'dan Vida ve GPA.djp Sendikaları ile Global paket ulaştırma şirketlerinde çalışan temsilciler de UPS patronuna sendikal haklara saygı göstermesi çağrısında bulundular.

ITF Genel Başkan Yardımcısı ve VİDA Sendikası Taşımacılık bölüm başkanı Wilhelm Haberzettl, Türkiye'de Avrupa standartlarına uygun bir iş yasası uygulanmadığını belirttiği açıklamasında UPS'in bu durumu istismar ederek işçi düşmanlığı boyutuna çıkarmasının şaşkırtıcı olmadığını dile getirdi.

TMMOB Genel Kurulu gerçekleşti...

“Cansız, dağınık ve üretimsiz bir genel kurul!”

27-28-29 Mayıs'ta Ankara'da yapılan, TMMOB 41. Genel Kurulu “tamamlanamadan” bitti. Çok az sayıda somut kararın alınabildiği ve oldukça renksiz geçen TMMOB Genel Kurulu, son gün olan üçüncü gün saat 21.00'de halen görüşmeye dahi açılmamış ... önerge bulunduğu için “olağanüstü genel kurul” kararı alarak dağıldı. Oldukça cansız ve tartışmasız geçen genel kurulda salonun bu sessiz hali TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın konuşması sırasında yükselen homurtularla ve kadın mühendis, mimar ve şehir plancılarına dönük yapılan seviyesiz eleştirilerin yarattığı ve kavga noktasına kadar gelen tartışmalar dışında neredeyse hiç bozulmadı.

Genel kurul TMMŞP olarak bizim önceden söylediğimiz her şeyi doğrular şekilde geçti. Önden sıkı tutulan delege seçimi ile kendini sağlama alan mevcut anlayışı temsilen kürsüye birkaç kez çıkan Mehmet Soğancı her şeyi açık ve net olarak ortaya koydu. Soğancı, ücretli ve işsiz mühendisler için hiçbir şey yapılmayacağını ve bu konuda adresin sendikalar olduğunu söylerken apolitiklik eleştirisi yapanlara da “siyasal faaliyet için” siyasal partilere gidilmesini buyurdu. Ayrıca genel kurulda tekrar aday olan bir TMMOB yönetim kurulu üyesinin eleştirilerine de çok sert tepki gösterirken genel kurula da oy vermeme çağrısı yaptı. Geçtiğimiz yıl İMO'daki yaşanan kavgaya ilişkin, yönetimlerce “iç düşman” ilan edilen *İvme* dergisi okurlarını bir kez daha hedef gösteren Mehmet Soğancı, Bartın İKK'nın feshedilmesini de savundu. Böylece TMMOB'nin liberal cenahının efsaneden saydığı başkan Soğancı, geçmişin liberal politikalarını katbeka aşacağını sinyallerini verirken, örgütün yönünün de “mesleğe” doğru çevrileceğini/çevrilmesi gerektiğine dair açık bir de söz verdi. Ayrıca Soğancı, Kürt sorununa dair takılan geri tutuma ilişkin eleştirileri de kaçamak cevaplarla geçiştirmeye çalıştı. Yani alışık olduğumuz üzere oda beyleri işlerine gelmediği yerde meslek örgütü, işlerine geldiği yerde “emek örgütü” yaptıkları TMMOB'nin bir-iki yılını daha ipotek altına almış oldu.

Mehmet Soğancı'ya ve onun temsil ettiği düşünsel “zenginliğe” dair daha önceden pek çok kez eleştirilerimizi sunduk, aynı şeyleri yinelemek niyetinde değiliz. Ancak başkanın üstten herkesi azarlayan, öğüt veren bir tarzda delegelere, “nasıl politika” yapılacağını anlatmaya kalkması, akıl(lar) vermesi kabul edilebilir bir şey değildir. Her şeyin ötesinde hiç kimsenin bu liberal algıdan öğrenecek bir şeyi de bulunmamaktadır.

Genel kurulun en çok tartışılan başlıklarından biri de İKK'lar (İl Koordinasyon Kurulları) oldu. İKK üyelerinin genel kurullara direkt delege (doğal delege) olabilmesi, İKK'ların bütçe sorunları, İKK'larda karar almayı kolaylaştırmak adına oybirliği yerine nitelikli çoğunluk aranabilmesi gibi başlıklar tartışıldı. Hemen tüm öneriler reddedildi. Her ne kadar İKK gibi bir kurumun işletilebilmesi yönünde olumlu bir çaba gibi görünse de ve tüm bu öneriler TMMOB'de ilerici bilenen oda yönetimlerince savunulmuş olsa da İKK'ya ilişkin tartışmalar örgüt içinde ufkun nasıl daraldığını açıkça ortaya koymuştur. İKK'lar “atanma” yoluyla indirilen temsilcilerin katıldığı toplantılardır ve bu kurulların hiçbir şubenin üstünde en ufak bir yaptırım şansı bulunmamaktadır. Pratik uygulaması içinde

İKK'lar oldukça işlevsiz, karar alamayan, alsa da uygulayamayan yapılar durumundadır. Yönetim kurullarınca atanmış üyelerle oluşturulan ve pratikte oldukça hantal ve işlevsiz olan bu yapıları hele de demokrasi adına ön plana çıkartmak olsa olsa talihsizlik olur. Zaten delege seçiminin fiilen atama yoluyla yapıldığı bir genel kurula sayısı belki de iki yüzleri bulacak resmen atanmış delegeyi sokmak iyi bir tercih olmayacaktır. Burada yapılması gereken tartışma TMMOB'nin il bazında da örgütlenmesini, birliğin meslek ayrımlarına takılmadan taban örgütlenmesini tamamlamasını savunmak olabilir.

Genel kurulda dikkat çeken ise kadın kurultayının yarattığı havanın bir dizi çok temel eksiklikle de olsa salona taşınma çabası oldu. Kim zaman önü kesilen hatta aşağılanmaya çalışan kadın mühendis, mimar ve şehir plancılarının tartışmaları genel kurula damgasını vurmuş oldu. Örgütlü bir şekilde hareket eden kadın delegeler ve delege yapılmayanlar, birçok kez örgütün “nasıl çalıştığı anlaşılabilen bürokrasisinin” görünmez barikatlarına takılırken, her şeye karşın kadın üyelerin bağımsız tutumlarını genel kurula taşımak için büyük bir mücadele gösterildi. Ancak, ne yazık ki aynı şeyleri ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancıları çalışması ve onun bileşenleri için dillendirmek mümkün değil. Kurultayda gösterilen ortak irade, ertesinde gerçekleşen seçim sürecinde büyük bir yara aldığından “ücretli ve işsiz” mimar mühendis şehir plancıları çalışması da fiilen zayıflamış durumda. Her ne kadar farklı oda şubelerinde de bir dizi yeni çalışma başlamış olsa da yaratılan “koltuk kavgası” ortamı, seçimin

ardından yaşanan hesaplaşmalar ve “intikam almalar” yüzünden çalışma kurultay öncesinin çok gerisine düşerken tabandan gelen bağımsız bir tutum da geliştirilememiş oldu.

TMMOB Genel Kurulu'nun en canlı anı 29 Mayıs günü öğlen verilen arada gerçekleştirilen yürüyüş ve basın açıklaması oldu. Öğlen verilen ara ile birlikte 3 odanın (Gıda MO, Kimya MO, Ziraat MO) ortak olarak hazırladığı ve genel kurul katılımcılarının da destek verdiği “Halk Sağlığı tehdit altında, işsizlik artıyor; iktidar çözüm değil sorun yaratıyor!..” başlıklı basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada mecliste görüşülecek “Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanun Tasarısı'nın” hem halk sağlığını hem de mühendislerin iş güvenliğini tehdit ettiğine dikkat çekildi. Bu açıklamanın ardından Olgunlar Sokak'taki Madenci Anıtı'na yapılan yürüyüşe yaklaşık bin kişi katılırken, kortej de oldukça canlıydı.

TMMOB Genel Kurulu bitmeden sonlandırılırken, tartışmaların büyük ve önemli kısmı, ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancıları ve kadın mimar mühendis şehir planlamacılarla ilişkin öneriler en geç altı ay içinde yapılacak olağanüstü genel kurula taşınmış oldu. Özetle cansız, dağınık ve üretimsiz bir genel kurul olurken TMMOB'nin geleceği açısından değişen tek şey örgütün rotasının açıktan sermayeye döndüğünün ilan edilmesi oldu.

TMMŞP'de Genel Kurul'un üçüncü günü olan 29 Mayıs günü *Mühendislik, Mimarlık ve Planlamada Toplumcu Eksen* dergisinin standı açıldı.

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları

ATO: Hekimlik esnaflığa dönüştürülüyor!

29 Mayıs günü Ankara Tabip Odası'nda gerçekleştirilen basın açıklaması ile Ankara'da uygulanmaya başlayacak Aile Hekimliği uygulaması ve bu uygulamada doktorların konumunu belirleyen puanlar eleştirildi. “Hekimlik esnaflığa dönüştürülmeye çalışılıyor!” başlığıyla gerçekleştirilen açıklamada hekimlerin geleceksizleştirildiği söylendi.

Açıklamada, Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın birinci basamak ayağı olan Aile Hekimliği'nin Ankara'da uygulanmaya başlanacağı ifade edilirken, ilgili yönetmeliğin bu süre içinde 4 kere değişikliğe uğradığı ve 25 Mayıs'ta çıkan “Aile Hekimliği Uygulama Yönetmeliği” nin ise bu uygulamanın nasıl sonuçlar doğuracağına dair fikir verdiği belirtildi.

Ankara Tabip Odası'nın, Ankara'da başlatılan aile hekimliği uygulamasını ve özellikle yerleştirmeye esas son listenin belirlenmesinde yaşanan keyfi tutumları yargıya taşıdığı ifade edilerek çok sayıda hekimin listenin oluşmasını sağlayan puanlara itiraz ettiği söylendi.

Açıklamanın devamında, yetkililer hekimlerin geleceklerini karartmaktan, halkın sağlık hakkına saldırmaktan vazgeçmeye davet edildi.

SOKAK Üniversitesi

Taksim ve Kadıköy'deydi...

Sokak Üniversitesi'nin altıncı dersi 30 Mayıs günü Galatasaray Lisesi önünde, 1 Haziran günü ise Kadıköy'deydi.

Taksim'de Sokak Üniversitesi

Galatasaray Lisesi önünde Sokak Üniversitesi'nin kurulmasıyla Ayışığı Sanat Topluluğu müzik grubu "Emeğe Ezgi" türküleri ve marşlarıyla etkinliğe katıldı.

Emeğe Ezgi'nin ardından Eğitim Hakkı İnişiyatifi'nden öğrencilerin söz alması ile ders başladı. İstanbul Üniversitesi'nden bir öğrenci sık sık soruşturma konusu olan "Eğitimin ticarileştirilmesine hayır!" sloganı üzerine konuştu, neden parasız eğitim talep edildiğini anlattı.

Eğitimin ticarileştirilmesiyle ilgili sunumun ardından Önder Babat Kültür Merkezi Müzik Topluluğu ezgileriyle etkinliğe katıldı.

Ardından YTÜ'de "İMF-DB defol!" dediği için 1 yıl uzaklaştırma cezası almış bir öğrenci kapitalizmin krizi üzerine konuştu. Konuşmada, özlük hakları için 78 gün boyunca Ankara'nın ayazında direnen TEKEL işçileri gibi kendilerinin de üniversite kapısı önünde eğitim hakları için 100 gün boyunca direndikleri ifade edildi.

Eğitim Hakkı İnişiyatifi'nden öğrencilerin sunduğu şiir dinletisini, MSGSÜ'den bir öğrencinin üniversitelerdeki baskı araçları üzerine yaptığı konuşma izledi.

Üniversitelerde baskı araçları ile ilgili sunumun ardından söz alan başka bir öğrenci halkların kardeşliği ile ilgili bir konuşma yaptı. Üniversitelerde kullanılan baskı araçları kimi zaman polis, ÖGB saldırıları olurken kimi zaman da benzer saldırıların faşistler eliyle gerçekleştiğini belirten öğrenci son dönemde Marmara Üniversitesi'nde yaşananları örnek gösterdi.

Hep bir ağızdan söylenen marşların ardından İTÜ'de polis terörünü teşhir ettiği için soruşturma alan bir öğrenci son dönemde artan polis terörüne değinen bir konuşma gerçekleştirdi.

Öğrenci, polis tarafından katledilen yurtsever öğrenciler Aydın Erdem, Şerzan Kurt, devrimci komünist bir işçi olan Alaattin Karadağ ve cezaevinde işkencede katledilen Engin Çeber'in katilleri ile madenlerde, tersanelerde iş cinayetlerine kurban gidenlerin, zindanlarda ölüme terkedilen hasta tutsakların katillerinin aynı olduğunu belirtti.

Etkinlik, hep birlikte söylenen türküler ve çekilen halaylarla bitirildi. Etkinliğe çevreden pek çok kişi ilgi gösterirken, söz alarak destek verenler oldu. Ayrıca direnişteki bir İSKİ işçisi ve Atık Kağıt İşçileri de etkinliğe katıldılar.

Sokak Üniversitesi'nin 6. dersi Kadıköy'e taşındı!

Eğitim Hakkı İnişiyatifi, Sokak Üniversitesi'nin soruşturma gerekçeleri konulu altıncı dersini 31 Mayıs'ta Kadıköy'e taşıdı. Kadıköy Eminönü İskelesi önündeki etkinliğe ilgi gösteren çok sayıda insana üniversiteye katılım çağrısında bulunuldu, sohbetler gerçekleştirildi.

Prof. Dr. İzzettin Önder ve Eğitim Emekçileri

Derneği'nin de katıldığı 6. ders Eğitim Hakkı İnişiyatifi'nden öğrencilerin eğitimin ticarileşmesi, üniversitelerde baskı araçları, polis ve devlet terörü, faşist saldırılar karşısında halkların kardeşliğini savunmak, kapitalizmin krizi ve geleceksizlik üzerine gerçekleştirdikleri sunumlarla başladı.

İzzettin Önder, üniversitelerin toplumu oluşturan kurumlardan biri olduğunu, bu doğrultuda toplumu baskı altına almak isteyenlerin üniversiteleri de kendi istedikleri gibi dönüştürmeye çalıştıklarını anlattı. Önder, kendisinin de bir öğretim görevlisi olarak benzer saldırılara maruz kaldığını anlattı. Bu tabloun karşısında emperyalistler ve onların yönlendirmesiyle hareket eden siyasilerin yaptıkları politikaları iyi anlamak gerektiğini belirtti.

Sokak Üniversitesi'nin toplumu aydınlatmak için önemli bir araç olduğunu söyleyen Önder konuşmasında eğitimin ticarileştirilmesinin yarattığı sonuçlar üzerinde de durdu. Üniversite kapılarının işçi-emekçi çocuklarına kapandığını, bunun sonucunda da gençliğin geleceksizliğe terk edildiğini söyledi.

Önder'in konuşmasının ardından Marmara

Üniversitesi'nden bir öğrenci son dönemde yaşanan faşist saldırıları anlattı.

Eğitim Emekçileri Derneği adına yapılan konuşmada, öğrencilerin üniversitelerinde karşı karşıya kaldıkları saldırı ve baskıların benzerlerini eğitim emekçilerinin de sürgünler, işten atmalar, güvencesiz çalışma koşulları gibi durumlarla yaşadıkları vurgulandı. Eğitim Hakkı İnişiyatifi'nin yürüttüğü mücadelenin çok önemli olduğunu belirten eğitim emekçisi baskılar karşısında mücadele çağrısı yaptı.

Polis terörü ile ilgili yapılan sunumda Nurhak Katliamı da hatırlatıldı. Nurhak Katliamı'nda yitirilenler için şiirler okundu ve türküler söylendi.

Eğitim Hakkı İnişiyatifi adına yapılan konuşmalarda Siyonist İsrail'in saldırıları da kınandı ve kapitalist sömürü çarklarında öğütülmeye razı olunmayacağı söylendi.

Etkinlik 5 Haziran'da Galatasaray Lisesi önünde yapılacak Sokak Üniversitesi'nin kapanış etkinliğine çağrı ile bitirildi.

Ekim Gençliği / İstanbul

Üniversitelerde soruşturma-ceza terörü

Çukurova Üniversitesi'nde ceza terörü

Adana Çukurova Üniversitesi'nde devrimci, demokrat öğrenciler üzerindeki baskılar artıyor. En ufak bir hak arama girişiminde dahi polis-idare işbirliği devreye sokuluyor. Bildiri dağıtan, stant açan devrimci, demokrat öğrenciler para cezaları ve gözaltı terörüyle karşılaşılıyor. Öğrencilerin yılmadığını görerek soruşturma-ceza terörünü devreye sokan ve politik öğrencilerin kitlelere ulaşmasını engellemek için soruşturma açan yönetim bir **Ekim Gençliği** okuruna bir ay okuldan uzaklaştırma cezası verdi.

Çukurova Üniversitesi giriş kapısında turnike olmadığından öğrenciler uzaklaştırma alsa dahi kampüs içine girebiliyordu. Bunu bilen polis-idare yönetimi cezaları final haftasına denk getirerek öğrencileri bu yolla kokutmaya, sindirmeye çalışıyor.

Ekim Gençliği / Çukurova Üniversitesi

Beytepe'de soruşturma terörü

Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü soruşturma-ceza terörüyle üniversitedeki ilerici-devrimci faaliyeti sindirmeye çalışıyor. 26 Ekim'de ÖGB'lerin YÖK çalışmasına saldırması ve okula giren kolluk güçlerinin 69 öğrenciyi gözaltına almasını 94 öğrenciyi soruşturma açılması izlemiştir.

Açılan bu soruşturmalar sonuçlandı ve 10 öğrenciyi 1 yıl okuldan uzaklaştırma cezası verildi. Final döneminde sonuçlandırılan soruşturma saldırısıyla öğrencilerin eğitim hakkı gasp edildi.

Bunun yanı sıra "çalgı çalıp şarkı söylemek" gibi sudan gerekçelerle açılan soruşturmalarda öğrenciler eğitim hakkını gaspetmekle suçlanıyorlar. Ayrıca Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü 100'e yakın öğrenciyi Newroz ve Halepçe Katliamı eylemlerine katıldıkları gerekçesiyle soruşturma açtı.

Ekim Gençliği / Beytepe

Üniversitelerde rektörlük-faşist-polis işbirliği!

Yıldız'da faşist etkinliğe geçit yok!

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde Bağımsız Düşünce Kulübü'nü ve etkinliklerini paravan olarak kullanan bir grup faşist 28 Mayıs günü İstanbul'un fethi konulu bir etkinlik yapmaya çalıştı.

Mehteran Takımı'nın katılımı ile gerçekleştireceği etkinliklerin duyurusunu yapan faşistlerin afişleri önceki günlerde önce duyarlı öğrencilerce söküldü. Faşistlerin toplanıp bu öğrencileri darp etmeye kalkması üzerine durumu haber alan siyasetler saldırıya müdahale ettiler. Faşistler tehditler savurarak fakülteden ayrıldılar.

28 Mayıs günü ise üniversiteye toplu halde giriş yapan devrimci demokrat yurtsever öğrencilerin sayısı gün içinde arttı ve karşılıklı bir bekleyiş başladı. Okulu afişleri ile donatan öğrenciler "28 Maden işçisi ve polis tarafından katledilen Şerzan Kurt'un hesabını soracağız!-YTÜ Öğrencileri" afişleri ile öğlen yapılacak anmaya arkadaşlarını davet ettiler.

Üniversitedeki tüm kantinler ve yemekhane dolaşarak teşhir konuşmaları yapıldı ve öğrenciler faşist etkinliği yaptırmamaya davet edildi.

Ardından da faşistlerin Bağımsız Düşünce Kulübü paravanı ardında etkinlik yaptığı oditoryumun önünde bekleyiş başladı. Bu esnada Mehter Takımı'nın kampüs içerisinde yürütülmesine izin verilmedi. Mehter marşlarının oditoryum önünde söylenmeye başlanmasının ardından ise YTÜ Öğrencileri marşlar ile onları bastırdı. Sermaye düzenini ve faşist beslemelerini teşhir eden devrimci demokrat yurtsever öğrencilerin önü ise polis barikatı ile kapatıldı.

Etkinliğin ardından faşistler bekleyişlerini sürdüren öğrenciler ile karşılaştırılmadan alandan çıkartıldı. Ardından YTÜ Öğrencileri adına Tonoz kantinde bir konuşma yapıldı ve gün boyunca üniversiteyi işgal eden polisler ve onların koruması altında faşist yalanları üzerine bir etkinlik yapanlar yeniden teşhir edildi. Sonrasında ise devrimci demokrat yurtsever öğrenciler toplu çıkış yaptılar.

Ekim Gençliği / YTÜ

Tunceli Üniversitesi'nde polis terörü

Tunceli Üniversitesi'nde düzenlenen 1. Bahar Şenlikleri'nde 29 Mayıs akşamı üniversiteye giren özel hareket polisleri havaya ateş açtı. Polislerin bir öğrencinin kafasına silah dayamasının ardından devrimci, yurtsever öğrenciler oturma eylemi gerçekleştirdi. Öğrenciler eylemde, polis tarafından katledilen Aydın Erdem ve Şerzan Kurt'un fotoğraflarının olduğu pankart açtı.

Öğrencilerin, eylemi Rektör Prof. Dr. Durmuş Boztuğ ile görüşmeden bitirmeyeceklerini bildirmesi üzerine Rektör Boztuğ, öğrencilerin yanına gelerek yüzüstü bir şekilde sakin olunmasını istedi.

Öğrenciler, olayların görüntülerini güvenlik kameralarından rektör ile birlikte izlemek istediklerini söyledi. Bunun üzerine Rektör Boztuğ ile öğrencilerden bir grup, rektörlük binasına gidip görüntüleri birlikte izledi. Daha sonra Rektör Durmuş Boztuğ'un hiçbir açıklama yapmadan binadan çıkıp

gitmesi öğrenciler tarafından tepkiyle karşılandı.

kuvvet saldırısı sonucu darp edilerek gözaltına alındı.

Marmara Üniversitesi / Ekim Gençliği

Marmara Üniversitesi'nde faşist saldırı

Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü'nde 28 Mayıs günü sabah saatlerinde faşistlerle yaşanan gerginlikte biri Ekim Gençliği okuru olmak üzere 6 öğrenci gözaltına alındı.

Hukuk Fakültesi'nde derslik girişlerine afiş asan yurtsever öğrencilerle faşistler arasında gerginlik yaşandı. Bunun üzerine ilerici-devrimci öğrenciler, okul bahçesinde saldırıyı protesto ettiler. Bu arada çevik kuvvet polisleri okula girdi.

Okula giren çevik kuvvet polisleri faşistlerle birlikte öğrencilere saldırdı. Saldırı sonucu biri Ekim Gençliği okuru 6 öğrenci gözaltına alındı.

Bununla birlikte aynı saatlerde Göztepe Kampüsü'nde de aynı sebepten kaynaklı bir gerginlik yaşandı. Bu kampüste de 10'dan fazla öğrenci çevik

İÜ'de polis terörü protesto edildi

İstanbul Üniversitesi'nde 26 Mayıs günü Şerzan Kurt için asılan afiş ve pankartlar gerekçe gösterilerek gerçekleştirilen polis saldırısı ve ardından yaşanan gözaltı terörü, 31 Mayıs günü İÜ Öğrencileri tarafından protesto edildi.

YTÜ Direnişi adına bir konuşmanın da yapıldığı eylemde, çocuğu uzaklaştırma cezası alan bir anne de söz aldı. İlerici öğretim üyeleri de öğrencilerin yanında bulunarak eyleme destek verdi.

DGH, DYG, EHP, EMEP, Ekim Gençliği, ÖDP, Öğrenci Kolektifleri, TÖP ve Beyazıt Gazetesi'nin örgütleyicisi olduğu eylem, Beyazıt Meydanı'nda gerçekleştirilen oturma eyleminin ardından basın açıklaması okunarak sona erdi.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

Genç-Sen'den ulaşım zammı protestosu

Eskişehir Genç-Sen 30 Mayıs günü gerçekleştirdiği yürüyüşle Eskişehir Büyükşehir Belediyesi tarafından ulaşıma yapılan zamları protesto etti.

EBB tarafından gerçekleştirilen ulaşım zamları öğrenci biletinde %40'a yakın bir artışa neden oldu. Belediyenin uyguladığı bu fahiş ulaşım zammını protesto eden Genç-Sen'liler ücretsiz ulaşım talep ettiler.

Eskişehir İl Sağlık Müdürlüğü önünde toplanan Genç-Sen'liler Adalar Caddesi boyunca yürüyüş gerçekleştirdiler. Eylem boyunca "Ulaşım haktır satılmaz!" "Ücretsiz ulaşım istiyoruz!", "Genç-Sen haykır ulaşım haktır!" sloganları atıldı. Eyleme çevredeki insanlar da alkışlarla destek verdi.

Eskişehir Ekim Gençliği

Gençlik Federasyonu'na polis saldırısı

Gençlik Federasyonu'nun 31 Mayıs günü "Parasız eğitim istiyoruz - Alacağız" şiarı ile gerçekleştirdiği kampanya çerçevesinde Ankara'da yaptığı basın açıklamasına polis saldırdı. Topladıkları imzaları meclise sunmak isteyen federasyon üyelerinin yürüyüşüne izin verilmedi.

Sakarya Caddesi'nde yapılan açıklamanın ardından TBMM'ye yürümek isteyen Gençlik Federasyonu üyelerinin önü çevik kuvvet polisleri tarafından kesildi. İsrail'in saldırısını yürüyüşe engel olmanın gerekçesi olarak gösteren polis gaz bombaları ve coplarla kitleye saldırdı. İki defa üst üste saldırıya maruz kalınmasına rağmen kitle dağılmadı.

Bunun üzerine altı kişilik bir heyet, meclise giderek çeşitli milletvekilleri ile görüşmeler gerçekleştirip saldırıyı anlattı.

Siyonist barbarlar katliamlara devam ediyor!..

Emperyalizm ve siyonizm yenilecek, direnen Filistin halkı kazanacak!

İşçiler, emekçiler!

Siyonist İsrail devleti barbar ve katliamcı yüzünü bir kez daha gösterdi. Filistin'e yardım götürmeye çalışan insanları uluslararası sulara katlederek, katliamlarına bir yenisini ekledi.

İsrail, gözü dönmüş katil bir devlettir. Bu haydut devlet, bir kez daha, insanlığa karşı açık ve ağır bir suç işlemiştir. Nedir ki, her zamanki gibi tam bir utanmazlık örneği sergileyerek, bu cinayetini de haklı ve meşru göstermeye çalışmaktadır.

Siyonist barbarlar, yıllardır, sadece mazlum Filistin halkına karşı değil, sistematik bir biçimde tüm dünya halklarına karşı suç işlemektedir. Onların gerisinde başta ABD olmak üzere emperyalist güçler durmaktadır. Keza, onları bu katliamlar için cesaretlendiren de bu güçlerdir. Bu yeni katliam da, emperyalizm ve siyonist barbarlığın yıllardır uyguladığı, halklara boyun eğdirme politikasının yeni bir örneğidir.

Emekçiler, kardeşler!

Sermaye devleti ve işbaşındaki AKP hükümeti, ezilen mazlum halklar cephesinde derin bir nefretle karşılanıp, yaygın protestolarla karşılanan bu gelişmeyi istismar etmektedir. Başta Başbakan Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere, hükümet sözcüleri, siyonist barbarları kınamakta, kuru sıkı tehditler savurmakta, Davos örneği şovlar yapmaktadır.

Sermaye devleti, İsrail'le birlikte bulunduğu bölgedeki en Amerikancı devlettir. AKP hükümeti de, bugüne kadarki gelmiş geçmiş en Amerikancı hükümetlerden biridir. Bölgede İsrail'le en çok ticari bağlantıları olan devlet sermaye devletidir. Yıllardır kardeş Filistin halkına ölüm kusan savaş uçaklarının pilotlarını eğiten de Türk sermaye devletidir. Öte yandan, sermaye devleti de katliamcı bir devlettir ve o İsrail'in silah sanayisinin yağlı bir müşterisidir. Nitekim, günümüzde, insansız uçaklar da dahil, kardeş Kürt halkına dönük kirli savaşta kullanılan savaş uçaklarının önemli bir bölümü de İsrail'den satın alınmıştır. Sermaye devleti İsrail'in sıradan değil, stratejik ortağı bir devlettir. Dahası, o tüm bunlar yetmezmiş gibi, sinsî bir biçimde yürüttüğü diplomatik çabalarla, mazlum halkların amansız bir düşmanı olan siyonist barbarlığın ırkçı, sömürgeci ve katliamcı kimliğini meşrulaştırmaya çalışmaktadır.

Tüm bu nedenlerle, ABD ve İsrail'le başta stratejik askeri işbirliği olmak üzere, tüm ekonomik, siyasal ve diplomatik işbirliğine son verilmeden yapılan "sert" açıklamaların da, kuru sıkı tehditlerin de ve Davos türü efenemelerin de hiçbir inandırıcılığı bulunmamaktadır. AKP hükümetinin Filistin halkının yanında oldukları şeklindeki tüm açıklamaları da, kendilerine özgü bir ikiyüzlülük örneğidir, aşağılık bir yalandır.

Tüm uluslardan işçi, emekçi, ilerici ve devrimciler!

Siyonist İsrail devleti yıllardır dünyanın ve insanlığın gözleri önünde mazlum Filistin halkı başta olmak üzere, Ortadoğu halklarına kan kusturmaktadır. Akılsız bir ırkçılık ve barbarlık örneği sergilemektedir. Bu haydut devleti ayakta tutan ise,

ABD'nin açık desteği başta olmak üzere, emperyalizmin desteğidir. Bu arada, AB de tam bir ikiyüzlülük örneği sergilemektedir. Katliamı kınamaya dönük açıklamalarının da hiçbir inandırıcılığı yoktur.

Bu gözü dönmüş katil devleti ve gerisindeki emperyalizmi durduracak yegene güç, dünya işçileri ve ezilen halklarının Filistin halkına vereceği destek ve kardeşçe dayanışmadır. O halde, vakit geçirilmeden siyonist barbarlara ve emperyalizme karşı kararlı bir mücadele yükseltilmelidir.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, tüm uluslardan işçileri, emekçileri, ilerici ve

devrimci güçleri derhal harekete geçmeye, siyonist barbarlardan hesap sormaya, her yerde katliamı protesto eylemleri düzenlemeye, kardeş Filistin halkıyla eylemli tam dayanışmaya çağırıyoruz.

Kahrolsun siyonist İsrail devleti!

Yaşasın halkların kardeşliği!

Tüm emperyalistler Ortadoğu'dan defolsun!

İsrail'le tüm anlaşmalar iptal edilsin!

*İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu
(BİR-KAR)*

01 Haziran 2010

Siyonist katliam Avrupa'da lanetlendi

Basel

Çoğunluğu Türkiyeli devrimci örgüt ve parti taraftarlarından oluşan bileşenler, 31 Mayıs Pazartesi günü basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada, katliamcı İsrail ile birlikte ona askeri, siyasi ve ekonomik açıdan destek veren tüm emperyalist güç odakları teşhir edildi. Katliamcılıkta İsrail'den geri kalmayan Türk sermaye devletinin sözde efenemelerinin şovdan öte bir anlam taşımadığı da vurgulandı. Sürdürülen ekonomik, siyasi, askeri ilişkiler ve stratejik ortaklıklarla iki ülke arasındaki sefil çıkarların geliştirildiği ifade edilen açıklamada, göstermelik "tatbikat iptal" etme açıklamalarının kamuoyunu yatıştırmaya dönük ikiyüzlü yaklaşımlar olduğu belirtildi.

1 Haziran Salı günü ise yerli ve göçmen kurumlar bir araya gelerek saat 17.30'da şehir merkezinde saldırıyı lanetleyen ikinci bir eylem gerçekleştirdiler. Çeşitli kurumlar kendi pankartlarıyla eylemde Almanca okunan açıklamayla katliam teşhir edildi. Eylemlerde Almanca olarak "Emperyalist savaşa ve saldırganlığa karşı birleşelim! / BİR-KAR" pankartı açan sınıf devrimcileri "Siyonist cellatlar bir kez daha işbaşında!" başlıklı Türkçe ve Almanca bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdiler.

Köln

1 Haziran Salı günü Köln'de Sol Parti (Die Linke) ve Köln Filistin Derneği çağrısıyla yapılan protesto Dom Kilisesi önünde gerçekleştirildi. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylemde kitleye Sol Parti, Filistin Derneği ve MLPD temsilcileri hitap etti. Türkiyeli devrimci-demokrat grupların da katıldığı eyleme dinci-gerici çevreler yoğun bir katılım sağladılar. Eylemde sol güçlerin bayrak ve flamalarıyla birlikte çok sayıda Türk bayrağı ve Hamas bayraklarının da taşınması dikkat çekti.

Eylemin başında özellikle sol gruplar adına konuşmalar yapıldığı esnada "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "Faşizme her yerde ölüm!", "Halkların uluslararası katliam merkezi ABD!" gibi ortak sloganlar atılırken, eylemin sonlarına doğru hakimiyet dinci-gericilerin eline geçti.

BİR-KAR / Basel - Köln

Siyonist katliam lanetlendi

New York

New York Manhattan'da 42. caddede yapılan eylemde Türkiye ve Filistin bayrakları taşınırken İsrail karşıtı sloganlar atıldı. "Gazze'deki ablukaya son verin", "Amerikan Doları, İsrail'in savaş suçlarını besliyor", "Gazze'ye özgürlük" yazılı pankartların taşındığı eylemde polis ablukası dikkat çekti.

Eylemde Yahudiler de yer aldı. Üzerine çarpı işareti yaptıkları İsrail bayrakları taşıyan bu grubun dini kıyafetler giymesi göze çarparken grup yakalarında da "Yahudi siyonist değildir" yazılı rozetler taşıdı. İsrail Başkonsolosluğu önünde iki saat süren eylemin ardından Times Meydanı'na gitildi. Burada da bir süre devam eden protestonun ardından eylem sona erdi.

Yunanistan

Yunanistan'da eylemlerin adresi ise Atina'daki İsrail büyükelçiliği önüydü. Protesto gösterilerine karşı büyükelçilik önünde zırlı otobüslerle ve çok sayıda çevik kuvvet polisi ile barikat oluşturuldu.

Büyükelçilik önünde toplanan binlerce kişi "Terörist İsrail!", "Filistin'e özgürlük!", "Ellerinizi Gazze'den çekin!" ve "Ambargoya son!" sloganları attı ve Filistin bayrakları taşıdı.

Polisin kitleye müdahale ettiği eylemde protestoculara karşı çok sayıda göz yaşartıcı gaz ve ses bombası kullanıldı. Kaldırımları söken gruplar, yaklaşık 2 saat boyunca polisi taş yağmuruna tuttu. Cadde ve ara sokaklardaki onlarca çöp konteynırı da ateşe verilerek barikatlar kuruldu.

Avrupa'da mücadele yayılıyor!

Avrupa'da hükümetlerin saldırı dalgasını yoğunlaştırması işçi ve emekçiler cephesinden eylemlerle karşılanıyor. İtalya, Portekiz, Norveç ve Romanya'da işçi ve emekçiler grevlerle mücadeleyi büyütüyor.

İtalya'da Haziran sıcak geçecek

Berlusconi hükümetini sıcak bir haziran bekliyor. İtalya Sendikalar Birliği (CGİL) hükümetin 24 milyar dolar kısıtlamaya gitmek için hazırladığı tasarruf programına karşı 25 Haziran'da genel greve gitme kararı aldı. CISL ve UİL sendikaları ise greve destek vermiyor.

İtalya'da son üç yıl içinde kamu sektöründe 400 bin işyeri tasfiye edildi. Emekli olan her 5 kişiden sadece birinin yerine yeni bir emekçi işe alınıyor. Böylece ülkede 3,3 milyon kamu emekçisinin sayısının 2,9 milyona indirilmesi planlanıyor. Bu da personel sayısının yüzde 12 azaltılması anlamına geliyor. Bunun dışında maaşlarda da 2011-2013 yılına kadar artış yapılmayacak. Devlet dairelerinde 59 bin işyeri tümden yok edilecek.

Sağlık sektöründe de önümüzdeki üç yıl içinde 156 bin işyerinin tasfiyesi planlanıyor. Kontratlı çalışan 12 bin doktorun çalışma süreleri dolunca bir daha uzatılmayacak. Doktorların ücretlerinde düşünülen artış iptal edilecek. Hükümetin bu uygulamasına karşı doktorlar da greve katılma kararı aldılar. Greve maaşları dondurmak istenen hakim ve savcılar da katılacak.

Romanya'da kamu sektöründe grev

Romanya'da 700 bin kişinin çalıştığı kamu sektöründe emekçiler 1 Haziran günü hükümetin istifasını talep ederek greve gitti. 50'ye yakın sendikaların çağrı yaptığı greve öğretmenler, sağlık emekçileri, cezaevlerinde, sınırlarda, gümrüklerde çalışan kamu emekçileri katıldı. Bükreş'te metro çalışanları da greve katılarak kamu çalışanları ve emeklilere destek verdiler.

Ayrıca Romanya'nın birçok kentinde de 1 Haziran günü hükümetin kemer sıkma politikalarına karşı protesto gösterileri yapıldı.

Norveç'te grev dalgası

Norveç'te grev dalgası yayılıyor. Taşımacılık sektöründe çalışan işçiler düşük ücret ve kötü çalışma koşullarını protesto etmek için greve gittiler. Grev özellikle DHL, Tollpost Globe ve Nor Lines şirketlerinde yaşandı.

Ayrıca 2500 temizlik işçisinin daha fazla ücret ve bu branşta asgari ücret talep ederek başlattıkları grev sürüyor. Grev özellikle bürolarda ve büyük alışveriş merkezlerinde çalışan işçiler tarafından gerçekleştiriliyor.

28 Mayıs Cuma gününden bu yana da belediyelere bağlı hastane, okul ve kreşlerde çalışan 17 bin kamu çalışanının başlattığı grev sürüyor.

Portekiz'de 300 bin kişiden protesto yürüyüşü

Portekiz'in başkenti Lizbon'da 29 Mayıs günü 300 bin kişi hükümetin tasarruf paketine karşı sokağa çıktı. CGTP-İntersindical Sendika Merkezi'nin çağrı yaptığı yürüyüşe "komünist" ve sol blok partileri de destek verdi. Yürüyüşte sık sık "Genel grev!"

sloganları atıldı.

Fransa'da emekçiler ayakta!

Yunanistan'ın ardından Fransa'da da işçi ve emekçiler hükümetin emeklilik yaşını yükseltme planlarına karşı 27 Mayıs günü genel greve gittiler. Emeklilik yaşını yükseltme planlarına karşı sendikaların çağrısı üzerine 24 saatlik grev yaşanırken, yüzbinlerce kişi sokaklara çıktı.

CGT, CFDT, CFTC, FSU, Unsa ve Solidaires sendikalarının emeklilik ve iş için yaptığı çağrı üzerine tüm ulaşım ağları, posta, telekom, medya, enerji, adalet, eğitim, kamu hizmetleri, bankalar, sigorta şirketleri ve özel sektörde greve gidildi. Ülke genelinde 173 gösteri düzenlendi.

Ülke genelinde düzenlenen gösterilerin en büyüğü Paris'te gerçekleşti. Denfert-Rochereau Meydanı'ndan Bastille Meydanı'na yapılan yürüyüşte "Hep birlikte iş, ücret, çalışma koşulları ve emeklilik için harekete geçelim" pankartı taşındı.

CGT sendikası, eylemlere katılanların sayısının

gün ortası itibariyle 800 bine ulaştığını bildirdi. Marsilya'da organizatörlere göre 80 bin kişi yürüyüş katılırken, Rouen'de 23 bin, Havre ve Saint-Nazaire'de 15 bin, Nantes'de 25 bin, Nice'te 7 bin, Mans kentinde 15 bin, Orleans'da 5 bin, Lyon'da 15 bini aşkın kişi yürüdü. Bordeaux, Auch, Perpignan gibi diğer birçok kentte de onbinlerce kişi sokaklara çıktı. Öte yandan CGT sendikası Ulusal Demiryolları Kuruluşu SNCF çalışanlarının yüzde 28'inin greve katıldığını bildirdi. Birçok bölgede greve katılımların çok güçlü olduğu ifade edildi.

Grevden posta, telekom, medya, enerji, adalet, eğitim, kamu hizmetleri, bankalar, sigorta şirketleri ve özel sektörde etkilendi. 100 bin işçisi olan Telekom'da gün ortası itibariyle çalışanların yüzde 21,5'i greve katılırken, postanelerde yüzde 12,8 oranında katılım sağlandı. İlk öğretimde yüzde 15,99, lise ve kolejlerde yüzde 12,27 oranında grev yaşanırken, kamu hizmetlerinde çalışanların yüzde 11,6'sı grevde yer aldı. Ülkenin en büyük havaalanları olan Orly ve Roissy'de yüzde 10 oranında uçuş iptali oldu.

Sömürü düzeni öldürüyor!

Azgın emek sömürsü üzerinden büyüyen kapitalistlerin saltanatları işçi ölümleri üzerinden sürüyor. Bu gerçek, önde gelen teknoloji devleri için üretim yapan Tayvan merkezli Foxconn şirketinde peş peşe meydana gelen işçi intiharlarıyla bir kez daha tescillendi.

Bu yıl Tayvanlı Foxconn şirketinin yüksek binalarından atlayarak ölen işçilerin sayısı 11'i buldu. Apple, Dell ve Sony Ericsson gibi şirketlere bilgisayar, bilgisayar oyunları ve cep telefonlarının üretildiği tesislerde ağır sömürü ve baskı koşulları altında çalışan işçiler "kurtuluşu" intiharlarda buluyorlar. Foxconn'da haftanın 6 günü 60 saat çalışılırken, fazla mesai eksik olmuyor. Tam anlamıyla kölelik ve kuralsızlık hüküm sürüyor.

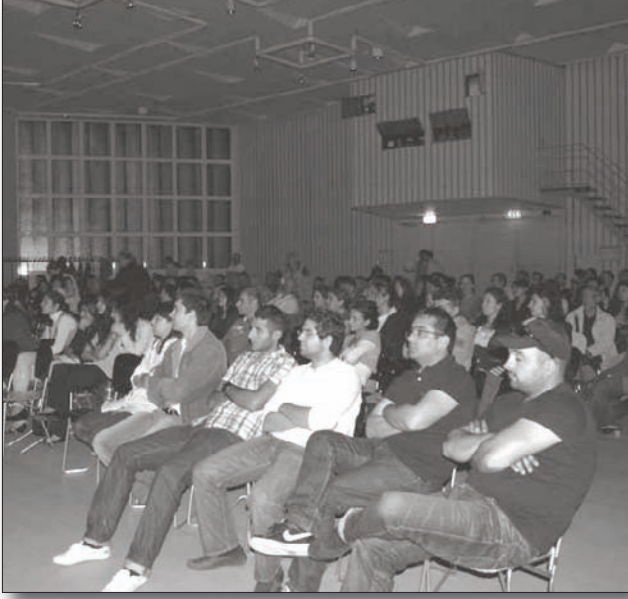
Foxconn'da peş peşe yaşanan işçi intiharlarına karşı yazılı açıklama yapmakla yetinen kapitalistler "gelişmelerin yakından incelendiği" gibi sözlerle tedarikçi firmalardaki üretim koşullarının gözden geçirileceğine dair göstermelik sözler vermekle yetinmiyorlar.

Diğer yandan, intihar eden işçilerin yakınları Foxconn yönetiminden intiharlara ilişkin açıklama talep etmiş, ölümleri trajik olarak yorumlayan Foxconn yönetim kurulu başkanı Terry Guo, "her şeyin normal olduğunu" savunarak tam bir ikiyüzlülük örneği sergilemişti.

Terry Guo, "540 bin çalışmamız var. Uzmanlara sorduk, intihar oranı gayet normal bir seviyedeymiş" açıklamasını yapma arsızlığında bulunmuştu.

İşçi intiharlarının gündeme gelmesinden rahatsızlık duyan kapitalistlerin işçi intiharlarına buldukları çözüm ise hayli ilginç. Şirket yönetimi intiharlara karşı işçilere intihar girişiminde bulunmayacaklarına dair taahhütname imzalatıyor.

Parti ve devrim şehitleri Essen'de anıldı

Düşünceleri, örgütlü kimlikleri, darağaçlarında, kuşatmalarda ve işkence tezgahlarında inançları uğruna ölümü tereddütsüzce karşılayan, devrimci direnişçi kimlikleriyle kendilerinden sonraki kuşaklara güçlü bir devrimci miras bırakan devrim ve parti şehitleri, 29 Mayıs Cumartesi günü Almanya'nın Essen kentinde yapılan bir etkinlikle anıldı.

BİR-KAR tarafından örgütlenen anma programı kısa bir açılış konuşmasıyla başladı. Açılış konuşmasında, Denizler'in, Mahirler'in, Kaypakkayalar'ın ve Parti şehitlerinin devrimci kimlikleri vurgulandı ve onların anmanın önemine işaret edildi. Ardından devrim ve sosyalizm davası uğruna yitirdiğimiz devrimciler anısına saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşunun ardından sinevizyon gösterimi yapıldı. Bunu, Essenli bir grup gencin kurduğu "İntifada" adlı grubun hazırladığı rap müzik gösterisi izledi. Devrimci bir içerik taşıyan ve devrimin önderlerine saygının dile getirildiği gösteri ilgiyle dinlendi ve gençler tarafından coşkuyla karşılandı.

Etkinliğin ilk bölümü, '71 devrimci kopuşundan proletarya sosyalizmi dönemine uzanan devrimci tarihin özetlendiği ikinci bir sinevizyon gösterisi ile sonlandırıldı.

İkinci bölüm, devrimci miras ve güncel görevler üzerine yapılan bir konuşmayla başladı. Konuşmada, '71 devrimci çıkışının anlamına değinilerek, bugün onları anmanın devrimci olmakla ve dahası devrimci bir örgüte sahip olmakla mümkün olabileceği, bunun dışındaki her türlü sahiplenmenin samimiyet ve ciddiyetten yoksun bir pragmatizm veya oportünizmden başka bir şey olamayacağına vurgu yapıldı.

Konuşma, devrimci önderleri savunmanın en iyi yolunun, sınıf devrimciliği zemininde yürütülecek devrimci mücadele olduğu ve bunun bugün coğrafyamızdaki biricik temsilcisinin ise Parti olduğu vurgulandı.

Konuşmanın ardından müzik eşliğinde kısa bir şiir dinletisi sunuldu. Şiir dinletisinin ardından ise Grup Su sahne aldı. Grup, Şarkışla, Kızıldere, İbrahim'e ağıt gibi devrimci marş ve türkülerin yanı sıra, 3 Haziran 1963'te yitirdiğimiz Nazım Hikmet ve geçtiğimiz hafta katledilen 30 maden işçisini anmak amacıyla da çeşitli parçalar seslendirdi. 200 kişinin katıldığı etkinlik devrimci bir atmosferde gerçekleşti.

BİR-KAR/NRW

Hollanda'da Dünya Emekçi Kadınlar Konferansı'nın hazırlıkları sürüyor

Hollanda'nın Den Haag kentinde ülke çapında düzeyde tartışma günü düzenlendi. Dünya Emekçi Kadınlar Konferansı'na Hazırlık Komitesi-Hollanda (DEKK) tarafından düzenlenen tartışma gününe 40 kişi katıldı.

Çeşitli uluslara mensup farklı organizasyonlardan toplantıya katılan kadınlar önceden hazırlanmış olan 13 tema hakkında tartışmak üzere bir araya geldi.

Saat 10.30'da başlayan toplantı komite başkanı tarafından yapılan konuşmayla başladı. Almanya'nın Solingen ve Herne kentinden dayanışmacı ve gözlemci olarak katılan iki kadın katılımcının selamlanmasıyla başlayan konuşmada DEKK hazırlıklarının Hollanda genelinde nasıl geliştiği anlatılarak çalışmaların durumu hakkında değerlendirme yapıldı.

Dünya Emekçi Kadınlar Konferansı İnisiyatif Komitesi tarafından 2011 yılında Venezuela'da tartışılmak üzere saptanan konulardan bazıları şöyle:

1. Kadınların çifte sömürsü, kadına karşı şiddet
2. Kadının kendi vücudu hakkında karar verebilmesi, seksüel bilgilendirme, doğum kontrolü ve kürtaj
3. Kadın hareketliliği ve feminizm
4. İşçi kadınlar, eşit işe eşit ücret, annelerin dışlanması, kadınların yüksek pozisyona gelmesine yönelik ayrımcılık
5. Ezilen halklara ait kadınların ezilmesi, ayrımcılık, yabancı düşmanlığı ve migrant olmak
6. Genç kadınların kadın hareketliliği ve politika içindeki yeri
7. İşgalci savaşlar ve kadınların buradaki konumu, emperyalist politika ve globalleşmenin kadınlar üzerindeki etkileri

Saat 11.00'de gruplar halinde temalar tartışmaya açıldı. Her tartışma o konuyu hazırlayan bir kadın tarafından yönlendirildi. Temalar, üzerine önceden hazırlanan teoremler yardımıyla ele alındı. Yaklaşık bir saat süren tartışmadan sonra sonuçlar çıkarıldı ve bunlar tüm katılımcıların bir araya geldiği günün sonunda açıklandı ve diğer gruplar tarafından tartışmaya sunuldu. Bazı konularda tartışma uzun sürdüğünden bu toplantının tekrarlanması kararı alındı.

İki tartışma grubu arasında verilen arada Venezuela'nın politik, sosyal ve ekonomik yapısı tartışıldı bu konunun daha geniş araştırılması önerildi. Dünya Emekçi Kadınlar Konferansı'nın Chavez tarafından desteklenmediği fakat iki kadın bakan tarafından desteklendiği belirtildi. Konferansın tamamen Venezuela ve tüm dünya kadınlarının kendi gücüyle hazırlandığı ve ekonomik sorunların çözülebilmesi için ise Avrupalı kadınların önerilerine 300 bin Euro para toplama hedefi koyduğu açıklandı.

Tartışmalar sonucu Hollanda ve dünya çapında kapilazmin ve globalleşmenin etkisiyle hakların tırpanlandığı, kadınların buna karşı aktif mücadele içinde olduğu fakat mücadelenin daha da genişletilmesi ve özellikle genç kadınların bu mücadeleye çekilmesi gerektiği ifade edildi.

BİR-KAR Kadın Komisyonu / Hollanda

İzmir'de Şerzan Kurt için kitlesel eylem

Şerzan Kurt'un katledilmesini protesto etmek için İzmir'de kitlesel bir eylem yapıldı.

BDP İzmir İl Örgütü tarafından Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleştirilmek istenen mitinge İzmir Emniyet Müdürlüğü ve Valiliği'nin izin vermemesi üzerine Basmane Meydanı'ndan Cumhuriyet Meydanı'na yürüyerek basın açıklaması gerçekleştirmek isteyen kitlenin yürüyüşü polis tarafından saatlerce engellendi.

Basmane ve çevresini keskin nişancılar ve panzerlerle ablukaya alan polisin bu tutumuna karşı Basmane'de toplanan ve sayısı bini bulan kitle sloganlar eşliğinde beklemeye başladı. Ardından "Operasyonlara son, barış için diyalog!" pankartının ardında toplanan kitle yürüyüşe başladı ancak yürüyüşün önü polis barikatıyla kesildi. Tüm Basmane ve çevresini binlerce polis ile ablukaya alan kolluk güçleri eylem izin vermeyeceklerini duyurdular. Polisler yapılan pazarlıkların ardından eylem Eski İtfaiye binasında yapıldı.

BDP İzmir İl Başkanı Mukaddes Kubilay burada Ege'de yükseltelen faşist saldırılara değindi. BDP'ye yönelik baskıları da kınadı. Şiddet yolu içeren politikaların tıkandığını söyleyen Kubilay "demokratik çözüm" talebini dile getirdi.

BDP Milletvekili Nuri Yaman ise ilk olarak Kürtçe, ardından da Türkçe olarak kitleye seslendi. Operasyonların durmasını, Kürt siyasetçilerin serbest bırakılmasını ve BDP'ye yönelik baskıların son bulmasını talep eden Yaman, emniyet ve valiliğin yürüyüşe engel olmasını da protesto etti.

BDP Milletvekili Sırrı Sakık ise savaşta ölenlerin yoksul Anadolu çocukları olduğunu belirttikten sonra kimsenin ölmemesi için çalıştıklarını söyledi. Sakık, barışa karşı çıkanların ölümler üzerinden rant elde edenler olduğunu söyledi. Sakık ayrıca önümüzdeki dönemde geniş bir demokrasi cephesi kuracaklarını vurguladı.

Konuşmaların ardından eylem sloganlarla son buldu. Yürüyüşe, ÖDP, EMEP, SDP, ESP, EHP, Mücadele Birliği gibi çok sayıda kurum destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kayıplar ülkesi Türkiye...

"Kaybedenler, kaybedecek!"

17-31 Mayıs Uluslararası Gözaltında Kayıplar Haftası, İstanbul ve Adana'da 31 Mayıs günü gerçekleştirilen eylemlerle sonlandırıldı.

İHD İstanbul Şubesi'nin önünden Beyoğlu Tünel Meydanı'na sloganlarla yürüyen kayıp yakınları eylemde, "Onlar gözaltında kaybedildi! Onlardan geriye yalnızca giysileri, eşyaları kaldı" pankartını açtı. En önde Cumartesi Anneleri ve çocuklar yürüdü.

Tünel Meydanı'na gelindiğinde, kayıpların kişisel eşyaları mumlarla aydınlatarak, oturma eylemi yapıldı. Oturma eylemi sırasında ilk sözü çocuklar aldı.

Çocukların yaptığı konuşmaların ardından basın açıklamasını, İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına, Hasan Ocak'ın kardeşi Maside Ocak gerçekleştirdi. Ocak yaptığı açıklamada, yakınlarının gözaltına alınırken, sorgulanırken, tanıklarının olduğunu belirterek, gözaltına alanların da sorgulayanların da kimliklerinin bilinmesine rağmen, bugüne dek yaptıkları tüm başvuruların sonuçsuz kaldığını, hukukun faileri koruduğunu söyledi.

Devrimci ve demokrat kurumların 31 Mayıs akşamı Adana İnönü Parkı'nda örgütlediği basın açıklamasıyla kayıplar haftasını sonlandırdı. Kitle, İsrail'in gerçekleştirdiği kanlı saldırıyı kınadı.

Basın açıklamasında, Arjantin, Kolombiya, Salvador gibi ülkelerle birlikte Türkiye'nin de kayıplar ülkesi olarak anıldığı ifade edilen konuşma "Ömrümüz belki adalete yetmeyecek. Sizin nerede, hangi numaranın altında gömülü olduğunuzu belki hiç öğrenemeyeceğiz. Hala bir mezarınız yok diyeceğiz. Belki sizi bir daha hiç görmeyeceğiz. Bunun için çok yaralıyız ve öfkeliyiz. Bütün bu saydıklarımızı yerine getiremediğimiz için binlerce kez sizden özür diliyoruz." sözleriyle son buldu.

Cumartesi Anneleri'nin oturma eylemi sürüyor...

Cumartesi Anneleri, 170. kez Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelerek, 20 Şubat 1994'de gözaltında kaybedilen Mehdi Akdeniz'in dosyasının Ergenekon davası kapsamına alınmasını istedi.

28 Mayıs günü İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına basın açıklamasını gerçekleştiren Yıldız Önen, 20 Şubat 1994'de Kulp Jandarma Karakolu'ndan askerlerin Diyarbakır'ın Kulp ilçesinin Serveren köyüne gelerek tüm köylüleri köy meydanına topladığını söyledi. Bazı askerlerin, evleri yakmaya başladığını söyleyen Önen, Mehdi Akdeniz'in bir panzerin arkasına bağlanarak yerlerde sürüklendiğini ve 5 kişi ile birlikte dövülerek götürüldüklerini belirtti. Önen şunları ifade etti: "Kulp Jandarma Karakolu'na getirildiklerinde Mehdi'yi kendilerinden ayırdıklarını ve bir daha onu görmediklerini söylediler. Gözaltı süresince sürekli işkence gördüklerini, fakat Mehdi'nin daha ağır işkencelere mağruz bırakıldığını belirttiler"

Önen, Türkiye'nin AİHM'e bildirdiği "gözaltında yok" beyanından sonra "operasyon yapılmadı" beyanının da doğru olmadığını AİHM tarafından yine jandarma tutanakları kullanılarak saptandığını ve Türkiye'nin, AİHM'in saptamasından sonra gözaltı kayıtlarını 5 yıl sonra 1999'da doğrulamak zorunda kaldığını söyledi. Davanın 11 yıl sonra bittiğini ifade ederek sorumluların yargılanmasını istedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana

Şerzan'ı katledenlerden taziye ziyareti

İçişleri Bakanı Beşir Atalay, Muğla'da polis kurşunuyla katledilen Şerzan Kurt'un taziye çadırını ziyaret etti. 12 Mayıs günü vurulan, 24 Mayıs günü yaşamını yitiren Şerzan Kurt için hükümet cephesinden ilk açıklama da böylece 30 Mayıs günü yapılmış oldu.

Sermaye devletinin faşistleri de kullanarak Kürt düşmanlığı üzerinden estirmeye çalıştığı şovenist rüzgar birçok kentte kendini gösterirken, Muğla ve Tokat gibi şehirlerde öğrencilere yönelik fiili saldırılar hat safhaya çıkmıştı. Polis destekli, sivil faşistlerin gerçekleştirdiği saldırılarda, Şerzan örneğinde de olduğu gibi saldırıya uğrayanlar polis müdahalesiyle karşılaşırken faşist beslemeler ise hiçbir yaptırımla karşılaşmadılar.

Şerzan'ın katledilmesinden sorumlu olan sermaye devleti ise bu olayda tepkilerin büyümesinden kaynaklı sadece Şerzan Kurt'u vuran polisi açığa almakla yetindi.

Kürt halkına imha ve inkarı dayatan, yarattığı şovenist histeri ile halklar arasına düşmanlık tohumları eken, faşist, provokasyonlarla, linç saldırılarıyla baskı ve terörü arttıran sermaye devletinin İçişleri Bakanı Beşir Atalay, Şerzan Kurt'un ailesini ziyaret için Batman'a geldi.

Baba Ömer Kurt, faillerin gerekli cezaya çarptırılması gerektiğini söylerken Atalay da bunun için çalıştıklarını iddia etti. Şerzan'ın katledilmesinin ardından birçok kentte benzer saldırıların yaşanması ve sorumluların kollanması bile Atalay'ın boş konuştuğunu gösterirken "Olay ortaya çıkarıldı. Temennimiz bir daha böyle olayın olmamasıdır. Suçlular gerekli cezaya mutlaka çarptırılacaktır. Sizin de yargılama sürecinde oraya gitme veya buna yönelik taleplerinizi Vali beye iletebilirsiniz" ifadeleri hükümet cephesinde konunun çoktan kapatıldığını gösterdi.

İnciraltı Katliamı örtbas edilmeye çalışılıyor!

İnciraltı Öğrenci Yurdu Katliamı, 12 Haziran günü zamanaşımına giriyor. İzmir 78'liler Dayanışma ve Araştırma Derneği, katliamın sorumluları hakkında "kitle katliamı yapmak" suçundan yargılanmaları için suç duyurusunda bulunacak. Bir yıldır çalışma yürüten dernek, 100'e yakın tanığa ulaştı. Katliamın tanık ve mağdurları yıllar sonra yeniden o günleri anlatacak.

Katliamın ardından açılan dava, sermaye devletinin diğer katliamlarında olduğu gibi kapatılmaya çalışıldı. Dava 3,5 yıl sürdü ancak sadece iki ailenin ifadesi alınırken yapılan baskı avukatların davadan çekilmesini koşulladı. Sıkıyönetim dönemindeki faaliyetlerinden dolayı askerlerin yargılanamayacağı hükmünü getiren yasayla dosya rafa kaldırıldı.

12 Haziran 1980'de birçok kentten öğrenci, ertesi gün girecekleri sınav için İzmir İnciraltı Öğrenci Yurdu'na geldi. Bu öğrenciler için düzenlenen moral gecesinde gerçekleştirilen katliam, 78'liler Derneği'nin tarafından şu şekilde anlatıldı:

"Asteğmen Necip Pınar ve Çavuş Hasan Dimici yönetimindeki askerler panzerleriyle öğrencilerin kaldıkları blokların çevresini sarmış, yurtların kapı önüne kadar girmiş, sirenlerini sürekli açık tutmuş ve 1000'in üzerinde yurt bahçesinde şarkı söyleyip, halay çeken öğrenciyi kuşatmışlardır. Saat 21.00 gibi megafonla anons yaparak öğrencilere genel arama yapılacağını duyurmuşlardır. Anonsun yapılmasından sonra araçlardan inen jandarma çavuşun verdiği emir ile bahçedeki öğrencileri 3 dakika süreyle taramışlardır. Bir anda savaş alanına dönen öğrenci yurtlarında kurşun yağmuru altında öğrenciler kaçışmaya başladılar. 25 dakika süren katliamda yaşamını yitirenlerin otopsilerinde tümünün sırtlarından vurulduğu, kurşunun Amerikan M-6 ve M-1 otomatik tüfeklerden çıkan mermiler olduğu belirlendi."

Katliamda, 6 öğrenci yaşamını yitirirken, en az 60 öğrenci de yaralanmıştı. Ertesi gün burjuva medyanın büyük bölümü, olayı, "öğrencilerle jandarma arasında çatışma" olarak vermişti.

ŞPO: TOKİ Başkanına fahri doktora unvanı verilmesi kabul edilemez

Şehir Plancıları Odası (ŞPO), Başbakanlık Toplu Konut İdaresi (TOKİ) Başkanı Erdoğan Bayraktar'a Gazi Üniversitesi tarafından 'fahri doktora' unvanı verilmesine ilişkin yazılı bir açıklama yaptı.

Açıklamada, TOKİ Başkanı Erdoğan Bayraktar'a "toplular alanındaki birikimi, kamu arazileri ve kaynaklarını verimli biçimde değerlendirilip halka açmasındaki çabaları; alt gelir gruplarına yönelik konut üretimi konusundaki katkıları, gecekondu önleme, kentsel gelişim ve yenilme çalışmalarından dolayı" fahri doktora unvanı verildiği belirtilerek, "TOKİ Başkanı'na verilen fahri doktorluk unvanı bu konuda birinci derecede sorumluluğu ve yetkinliği bulunan TMMOB Şehir Plancıları Odası ve meslek çevresi açısından kabul edilebilir değildir." denildi.

Açıklamada, TOKİ'nin kamu kaynaklarını kullanarak, uzun süredir kentlerin büyük bölümünde geri döndürülmesi mümkün olmayan hasarlara yol açtığı, birçok kentin planlı gelişme perspektifini, gelişigüzel açtığı gelişme alanlarıyla ortadan kaldırdığı söylenerek şu ifadelerle yer verildi:

"Şehirciliğin ve mimarlığın yüz karası yapılaşmalara neden olmanın yanı sıra, özellikle gecekondu alanlarında ve çöküntü bölgelerinde yaşayan yoksul kesimlere duyarsız bir yaklaşımla uygulamaya sokulan kentsel dönüşüm projeleri bu kesimlerin daha da yoksullaşmasına ve yaşam çevrelerinden tasfiye edilmesine neden olmuştur. TOKİ Başkanı'nın bu kesimlere yaklaşımındaki ön yargılı tavır da ayrıca dikkat çekicidir."

AKP "En çevreci hükümet" miş!

Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu, Esenler Belediyesi Geri Dönüşüm Tesisi'nin açılış töreninde yaptığı konuşmada hükümet olarak çevreye çok büyük önem verdiklerini ve bu yönde önemli çalışmalar yaptıklarını ifade etti. Eroğlu, doğayı sermayenin talanına açanlar kendileri, AKP hükümeti değilmiş gibi "Şunu gururla söylüyoruz. Gelmiş geçmiş bütün hükümetler içinde en çevreci hükümet Başbakan Erdoğan başkanlığındaki hükümetimizdir. Mukayese kabul etmez" dedi.

Geçtiğimiz günlerde Akdeniz Üniversitesi bünyesinde kurulan Akdeniz Üniversitesi Çevre Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin (AKÇAM) Çevre Hizmet Ödülleri çerçevesinde verdiği 'özel ödül'ü, "AB'ye tam üyelik sürecinde çevre başlığının açılması için gösterdiği üstün gayretlerden" dolayı Veysel Eroğlu almıştı. Birçok çevre katliamına adını dolaylı ya da dolaysız olarak yazdıran Eroğlu, bu ödülün bir gerçekliği olduğunu düşünmüş ki, AKP hükümetinin çevre üzerinden dosyası ortadayken en çevreci hükümet olduklarını iddia edebilmiş!

Oysa ki, taş ocağı faaliyetleri kapsamında AKP hükümeti zamanında milyonlarca ağaç yok edildi; yalnızca Belek'te 500 bin ağaç katledildi. Yine Antalya'da çoğu orman arazisi olmak üzere maden ve taş ocağı ruhsatı verilerek binlerce ağaç AKP döneminde kesildi.

AKP hükümeti HES'ler nedeniyle milyonlarca ağacın yok olmasına göz yumuyor ama yine yapılan bir-iki arıtma tesisi en çevreci hükümet sıfatının kendilerine layık görülmesine yetiyor. Manavgat ormanlarındaki ihmalini görmezlikten geldiği Orman Genel Müdürünü görevden almayan, 15 bin hektar ormanın yanmasında sorumluluğu olan bir çevre bakanı iki yüzlülükle ve arsızca çevreden doğadan bahsedebiliyor.

Acarkent'ler, Kazdağları, Hasankeyf... Sayısız çevre katliamının yolunu düzleyen AKP hükümeti, en "çevreci" hükümet olma vasfını ancak sermayeye peşkeş çektiği alanlarda çevresini, yandaşlarını gözetmesiyle elde edebilir.

AKP'den şimdi de sahte "kadın istihdamı" açılımı!

Kapitalizmin krizinin sonuçlarını üretmeye devam ettiği ve beraberinde işsizliğin de her geçen gün arttığı günümüzde, kadınların istihdamda tuttukları yer de tartışılmaya devam ediyor.

Geçtiğimiz haftalarda Okan Üniversitesi Finansal Riskleri Araştırma ve Uygulama Merkezi (OKFRAM) tarafından kadın işgücüne ilişkin yapılan araştırmanın sonuçları kamuoyuna açıklandı. Açıklamada Türkiye'nin kadın istihdamında Avrupa sonuncusu olduğu belirtildi. Türkiye'de istihdama dahil olmayan 27,4 milyon kişinin yüzde 44,4'ünü ev kadınlarının oluşturduğunun gözlemlendiği, bunun aslında işgücü oluşturabilecek yaklaşık 12,2 milyonluk bir nüfusu ifade ettiği dile getirildi.

Bu veriler, kadınların istihdamda tuttukları yeri açıklamalarına rağmen, kadınların hangi koşullarda çalıştıklarına ilişkin ise bir şey söylemiyor. Ancak 8 Mart'ın öngünlerinde Sosyal-İş Sendikası'nın "Türkiye'de ve Dünyada Kadın Emegi ve İstihdamı" raporuna göre kadınların sınırlı bir şekilde istihdam edilmelerinin yanı sıra güvencesiz bir çalışmaya mahkum edildikleri dile getiriliyor. Rapora göre Türkiye'de istihdam edilen kadınların yüzde 58'i kayıtdışı çalışıyor. Ücret ya da yevmiye karşılığı çalışan dört kadından biri kayıtdışı istihdam ediliyor. Ücretsiz aile işçisi olarak çalışan kadınların yüzde 94'ü de herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna kayıtlı değil.

Kadınların işgücü istihdamında tuttukları yer, gün geçtikçe gerilerken, çalışma koşulları da her geçen gün ağırlaşırken, sermaye hükümeti kadınların istihdamına ilişkin bir genelge yayınladı.

AKP, şimdi de kadın istihdamına el attı!

"Kadın İstihdamının Artırılması ve Eşitliğin Sağlanması" konulu genelgede kadın istihdamındaki sorunların tespit edilmesi ve çalışmaların yapılması için Kadın İstihdamı Ulusal İzleme ve Koordinasyon Kurulu oluşturulması, cinsiyet eşitliğine uyulup uyulmadığının denetlenmesi, kamuda işe giriş sınavları, görevde yükselme ve üst yönetim kademelerinde görev almalarında cinsiyet ayrımcılığı yapılmaması, kamu hizmet içi programlarında fırsat eşitliğine yer verilmesi, istatistik ve araştırmalar için ödenek ayrılması, kadın istihdamı için öne çıkan sektörlerle yönelik mesleki eğitimler verilmesi, şiddet mağduru kadınlarla tahliyesine bir yıldan az kalmış olan cezaevlerindeki kadınlar ve kocası ölmüş veya boşanmış kadınlara, kurumlarda mesleki eğitimlerde ve istihdamda öncelik tanınması, kamu ve özel işyerlerinde kreş ve gündüz bakımevi yükümlülüğü denetlenmesi vb. yer alıyor.

Birtakım araştırma, istatistiklerin tutulması, raporlarının hazırlanılmasının yanısıra herhangi bir somut adımı içermeyen genelgenin hiçbir tutarlılığı da bulunmuyor.

Kadınların istihdamının önündeki en temel engellerden biri çocukların bakımı sorunudur. Genelgenin 13. maddesinde ise şu ifade yer almaktadır: "4857 sayılı İş Kanunu'nun ilgili hükümleri gereği kamu ve özel iş yerlerinde kreş ve gündüz bakımevi yükümlülüğünün yerine getirilmesi sağlanacak ve denetlenecektir."

Oysaki 4857 sayılı İş Yasası'nda 150 kadın işçiden

az kadının çalıştırıldığı işyerlerinde kreş açma zorunluluğu yoktur. İş Yasası'nda kreş açılması o işyerinde çalışan kadın işçi sayısına bağlanmıştır. Üstelik AKP hükümetinin 2008 yılında yasalaştırdığı "istihdam paketi" adı altındaki yasal düzenleme ile bu hükümler de ortadan kaldırılmıştır.

İstihdam paketinden önce de patronlar, tüm diğer haklarda olduğu gibi, zaten güdük olan kreşle ilgili yasa maddesini uygulamamaktaydı. Kreş hakkına "gereksiz bir yük" ve "masraf" gözüyle bakmaktaydı. Her türlü hak-hukuk çiğneyen patronlar ise denetlenmemekte ve cezalandırılmamaktaydı. Patronlar kâğıt üzerinde olsa bile bu haklara katlanamamış, onların isteği doğrultusunda hazırlanan "İstihdam Paketi"yle bu konudaki yasal yükümlülükten kurtulmuşlardır. Dolayısıyla 2008 yılından bu yana İstihdam Paketi ile yapılan yasal düzenlemeler orta yerde duruyorken, İş Yasası'nda varolan kreş hakkı ise o denli güdük bir kapsama sahip iken, genelgenin elle tutulur bir yanı bulunmamaktadır.

İkincisi, işçi ve emekçilerin istihdamındaki daralmanın asli sorumlusu kapitalizmin aşırı kâr hırslıdır. Dolayısıyla kadınların istihdamının önündeki en temel engel de kapitalist sistemin kendisidir. Genelgede özellikle de kamuda kadının istihdamı üzerinde durulmaktadır. Ancak gerek işçi statüsünde gerekse kamu emekçisi statüsünde olsun, kamuda çalışan kadınlar için de en temel sorun iş güvencesi sorunudur. Özelleştirme ve taşeronlaştırma ile birlikte, sözleşmeli çalışma vb. uygulamalar kamuda temel çalışma biçimi haline gelmektedir. TEKEL işçilerinin direnişinin temel sebebi olan iş güvencesi ve 4/C saldırısı tüm kamu çalışanları için geçerlidir. Keza, halen gündemde olan ve henüz yasalaşmayan Kamu Personel Rejimi Yasası Tasarısı da kamu emekçilerini tümüyle güvencesiz çalışmaya mahkum edecek bir kapsama sahiptir. Bu yasa da öncelikle kadın emekçileri doğrudan etkileyecektir. İstedığınız kadar

araştırma yapın, istatistik toplayın, istediğiniz kadar cinsiyete dayalı ayrımcılığın engellenmesi gerektiğini söyleyin, bu yasal düzenlemelerde ifadesini bulan güvencesiz çalışma varolduğu sürece kadın istihdamından da söz etmek olanaklı olmayacaktır.

AKP'nin kadın istihdamı "açılımı" da diğer tüm adımları gibi sahtedir. İşçi ve emekçi kitleleri kandırmaya ve düzenin bekasına yaramaktadır. Genelge de kadınların istihdamı için hiçbir "iyileştirici" adımı içermemekte, sadece göz boyamaya hizmet etmektedir.

Binler tecavüz kültürünü protesto etti

Siirt'te ilköğretim okulu öğrencilerine tecavüz edildiği gerekçesiyle açılan dava Siirt Ağır Ceza Mahkemesi'nde 2 Haziran günü görüldü. Duruşma vesilesiyle binlerce kişi tarafından gerçekleştirilen eylemde tecavüz kültürü binlerce kişi tarafından protesto edildi.

BDP Siirt il binası önünde bir araya gelen kitlenin içerisinde BDP Mardin Milletvekili Emine Ayna, Siirt Milletvekili Osman Özçelik, KESK Genel Sekreteri Emir Ali Şimşek, KESK Kadın Sekreteri Songül Morsümbül, Siirt Belediye Başkanı Selim Sadak da yer aldı.

"Özgürlük mücadelesini yükseltelim tecavüz kültürünü aşalım", "Ulusal, sosyal ve cinsel soykırımına son", "Elinizi toprağımızdan ve bedenimizden çekin!" pankartlarının açıldığı yürüyüşte kitleye polis, pankart ve döviz şiarlarını gerekçe göstererek engel olmaya çalıştı. Polisle yapılan tartışmanın ardından adliyeye yüründü.

Adliye önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında Demokratik Özgür Kadın Hareketi Üyesi Gülhan Tekin şunları söyledi: "Tecavüz kültürü sadece kadın bedeni üzerinde gelişmediğini, üzerimize yağdırılan bombalar, doğanın yakılıp yıkılması Munzur ve Hasankeyf'i sular altında bırakacak baraj projelerin yapılması, çocuk ve gençlerimizin öldürülmesi, haklı ama haksız durumlarda panzere taş attıkları gerekçesiyle çocuklarımıza yaşlarından kat kat fazla hapis cezaların verilmesi, Kürt gazetecilere 166 yıl gibi cezaların verilmesi, tutuklanan Kürt siyasetçi ve belediye başkanlarının, operasyonlardan sonra toprağa gömülen gençlerimizin nazik bedenleri gibi tecavüzlerden devlet sorumludur."

Eylemde konuşma yapanlar arasında yer alan KESK Genel Sekreteri Emir Ali Şimşek sözlerine son dönemde yaşanan operasyonları kınayarak başladı. Son dönemde artan askeri operasyonlar yüzünden çatışmaların şiddetlendiğine işaret eden Şimşek, tecavüz kültürünün bu sürecin yarattığı bir ürün olduğunu dile getirdi. Şimşek şunları ifade etti: "Buradan devlete seslenmek istiyorum; bu olayda birinci dereceden sorumlu olan Müdür yardımcısı ortada yok. Devlet bir tecavüzcüyü bulamıyor mu? Devlet elinde kitap olan bir genci yıllarca cezaevinde tutabiliyor, ama bir tecavüzcüyü bulamıyor."

CHP'yi yeniden düzenleme operasyonu...

M. Can Yüce

Her şey adeta ışık hızıyla gerçekleşti, iki hafta içinde oldu bitti... İnternete sızdırılan bir kasetle Deniz Baykal CHP'nin başından uzaklaştırıldı. Alevi Kürt "kökeni" öne çıkarılan, buna "yoksul dostu" ve Gandhi lakabı eklenen Kemal Kılıçdaroğlu CHP'nin başına getirildi.

Kullanılan yöntemler, zamanlama, hız ve sonuç alma konusundaki kesinlik, Doğan Medya grubunun bu konudaki sistematik tutumu ve çabası dikkate alındığında, bu operasyonun çok iyi hazırlandığı ve "ustaca" uygulamaya sokulduğu söylenebilir. Tam anlamıyla bir darbe keskinliğinde...

Kuşkusuz çürümüşlüğü bir kez daha ortaya çıkan burjuva siyasetinin "ahlakının" olmadığı, sonuç almak için her yolun mubah görüldüğü bir siyaset geleneğinin devrimci siyaset açısından kabul edilmezliğini vurgulamak ve geçmek istiyoruz. Bu konuyu bir önceki yazımızda kısaca vurgulamaya çalışmıştık. Burada daha çok bu operasyonun politik boyutları üzerinde durmak istiyoruz.

Genelde "iktidar"daki parti veya partilere darbe yapılır. Ama bu kez bir "ana muhalefet" partisine darbe yapıldı, "operasyon" çekildi. Bu, aslında şaşırtıcı değildir. Devletin bekası için kardeş katlinin vacip görüldüğü, sadrazam ve vezirlerin başlarının vurulduğu, başbakanların ve bakanların asıldığı, sayısız saray entrikalarının çevrildiği, darbe, komplo ve sınırsız kirli özel savaş operasyonlarının gerçekleştirildiği bir siyaset kültüründe, Baykal operasyonu şaşırtıcı olmak bir yana, aynı geleneğin teknolojik boyutlar kazanarak devam ettiğini gösteriyor.

Gelinen noktada Baykal'lı bir CHP, düzen ve onun arkasındaki güçlerin temel ihtiyaçlarına yanıt vermiyordu. Baykal yaptığı siyaset çizgisi ve pratiği ile bu düzene ve onun temel odaklarına "sadakatini" ne kadar kanıtlasa da artık miadını doldurmuş, daha doğrusu onların planları ve manevraları önünde bir engel haline gelmişti. Ama "normal" yollarla tasfiyesi de mümkün görünmüyordu, dolayısıyla kendi yöntemleriyle tasfiye ettiler ve CHP'yi öngördükleri role göre yeniden düzenlemenin önünü açtılar.

Aslında bu operasyon, öteden beri yürütülen ve belli noktaya getirilen iktidar kavgasının başka bir zeminde sürdürülmesidir. Başka bir anlatımla bu kavganın başka bir zeminde takviye ettirilmesidir. Ortaya çıkan politik işaretler, bu operasyon, AKP karşısına hem güncel ihtiyaçlar, hem de uzun vadeli planlar çerçevesinde "yenilenmiş" bir seçenek koyma, hazırlama hareketi niteliğinde görünüyor. CHP üzerinden yapılanları böyle okumak gerekiyor. AKP'ye seçenek oluşturma, "muhalefet boşluğunu" doldurma ve bir iktidar adayını yaratma hedefleri, anılan operasyonun hedefleridir. Dolayısıyla bu operasyonun, esas olarak AKP'nin karşısında olan ya da en azından onu dengeleme eğiliminde olan güçler tarafından yapıldığını söylemek bir abartı değil, ortaya çıkan gelişmelerin bir gereğidir. Zaten bu doğrultuda da benzer değerlendirmeler yapılmış ve yapılmaktadır. "AKP'yi askeri darbe ile etkisizleştiremeyen Ordu, CHP'yi yeniden düzenleme operasyonu ile AKP karşısında bir mücadele mevzisini yaratmak istedi" biçiminde özetlenebilir bu değerlendirmeler... Yine bu operasyonun AKP'nin işine gelmediğini, AKP'nin Baykal'lı bir CHP'yi tercih ettiğini vurgulayan

değerlendirmeler de az değildir.

Şurası açık ki, yıpranma sürecine giren AKP hükümetine bir "iktidar seçeneği" yaratmak, büyük sermaye, Ordu ve yüksek bürokrasi ile başta ABD olmak üzere emperyalist güçler için kaçınılmaz bir ihtiyaç haline gelmişti. İşte kazandığı iktidar mevzilerini içine sindiremeyen ordu ve bürokrasi, TÜSİAD'da temsilini bulan burjuvazi bu gelişmeleri dengeleme arayışı ve çabası içindeydi. Ancak bu alanda pek başarılı olamamışlardı. Bu noktada devreye sokulan Baykal operasyonu, bir bakıma bu başarısızlıkların da bir sonucudur.

Yine AKP hükümetinin izlediği Ortadoğu politikası, Irak ve Suriye ile geliştirdiği ilişkiler, İran ile yaşadığı yakınlaşma ve son olarak nükleer silahlarla ilgili alınan inisiyatif, Rusya ile geliştirilen yakın ilişkiler, başta İsrail olmak üzere ABD tarafından hoşnutlukla karşılanmıyordu. Özellikle Gazze üzerinden alınan tutum, İsrail'i son derece rahatsız ediyordu. Bir gün önce Türkiye'nin desteklediği bir dizi gemiden oluşan yardım konvoyunun İsrail tarafından sınırsız bir saldırganlık ve korsanlık örneği ile bastırılması, aslında, vurgulamaya çalıştığımız çelişkinin geldiği boyutları göstermesi bakımından önemlidir. Bu baskın olayı, İsrail ile Türkiye arasında öteden var olan "geleneksel stratejik işbirliğinin" sonuna mı işaret ediyor, yoksa "yeniden düzenleme" krizine mi sorusu, ayrı bir tartışma konusudur. Ancak bu yazı kapsamında şunlar

vurgulanabilir: TC'nin Ortadoğu'da uygulamaya koyduğu ilişkiler stratejisi İsrail'i ve ABD'yi ciddi düzeyde rahatsız etmektedir. Bu da Türkiye üzerinden "yeni senaryoların" devreye konulması ihtiyacını doğurmaktadır. Dolayısıyla CHP'yi yeniden düzenleme ve bir seçenek olarak parlatma girişimi ile anılan gelişmeler arasında politik bağlar vardır. Bu da "işin" ciddiyetini gösteren başka bir önemli etken olmaktadır.

Kıscacası, Baykal operasyonu ve CHP'yi yeniden düzenleme operasyonunun iç ve dış bağlantıları var; bu, öteden beri yürütülmekte olan iktidar savaşını başka bir aşamaya taşıyan ve genişleten bir hareket olmaktadır.

Kemal Kılıçdaroğlu'nun uzun vadeli bir figür mü, yoksa geçici bir basamak olduğu sorusunun yanıtı, süreç içinde daha bir netleşecektir. Ancak şimdi kendisine verilen hava ve ona yüklenen misyon hakkında birkaç söz söylemenin gerekli olduğunu düşünüyoruz. Alevi Kürt "kökeni" ve Gandhi imajının altı sürekli çizilmekte ve kimliği bu özelliklerle açıklanmaktadır. Hemen vurgulamak gerekir ki, bugüne kadar açıkladığı görüşler, pratiği ve yaşamı birlikte değerlendirdiğinde bu konuda resmi devlet ve aynı anlama gelmek üzere CHP çizgisinden farklı bir şey söylemediği ve yapmadığı çok net ve kesin bir biçimde söylenebilir. Onur Öymen'in Dersim Katliamı ile ilgili tutumu hakkında söylediği sözlerin arkasında durmayarak resmi duruşun karşısında boyun eğmesi, onun politik kimliği ve politik iradesi hakkında net bir bilgi vermişti. En sıradan bir "zor" karşısında irade ve kişilikli bir tutum göstermeyen birinin, gerçekte bir "liderlik" sergilemesi, Kürt ve Alevi gibi resmi çizginin en temel yapı taşları olan konularda "yeni" şeyler söylemesi, resmi çizgiyi aşan bir "açılım"a önyak olması mümkün değildir! Dolayısıyla Kürt ve Alevi "kökeni" ile ilgili verilen hava, sadece Kürtler'i ve Aleviler'i kandırmaya dönük içi boş bir çabadan başka bir şey değildir!

Şu andaki genel havaya ve yapılan kamuoyu yoklamalarına bakıldığında, CHP operasyonunun, yapanlar açısından, ilk aşamasının "başarılı" olduğu söylenebilir. Bundan sonraki aşamalarını ise titizlikle izlemekte yarar var.

1 Haziran 2010

ABF Genel Kurulu toplandı

Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) 5. Olağan Genel Kurulu, 30 Mayıs Pazar günü Ankara Barosu Eğitim Merkezi'nde yapıldı. ABF Genel Başkanı Ali Balkız ile Alevi Kültür Dernekleri Genel Başkanı Selahattin Özel'in başını çektiği iki listenin yarıştığı genel kurula Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) Eşbaşkanı Gülten Kışanak, BDP Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan, EDP Genel Başkanı Ziya Halis ve KESK Genel Başkanı Sami Evren'in de aralarında bulunduğu çok sayıda konuk katıldı.

İstiklal Marşı'nın okunmadığı genel kurulda bir delegenin "İstiklal Marşı'nın okunması"nın yönünde yaptığı itirazlar gerginliğe neden oldu. Delege, salonda bulunanlar tarafından alkışlarla protesto edildi.

Genel kurulda açılış konuşmasını yapan Ali Balkız, Anayasa değişikliğinde Diyanet İşleri Başkanlığı ve zorunlu din dersleriyle ilgili hiçbir düzenlemeye gidilmemesini eleştirerek, "Bu ülkede yaşayan 20 milyon Alevi, referandum da 'evet' mi diyecek?" diye sordu. Alevilere yönelik baskı ve asimilasyon politikalarına dikkat çeken Balkız, açılım söylemleri altında kapananın kendi talepleri olduğunun altını çizdi.

Genel kurulda delege konuşmaları sırasında, bazı delegelerin CHP ve Kemal Kılıçdaroğlu'na yönelik desteklerini açıklaması üzerine gergin anlar yaşandı.

Ali Balkız'ın konuşmasının ardından, iki listenin yarıştığı seçimlere geçildi. Seçimlerde Ali Balkız 160 oy alırken Selahattin Özel başkanlığındaki liste ise 122 oyda kaldı.

Haluk Kırıcı tahliye edildi...

Faşist katillerden hesabı işçi ve emekçiler soracak!

Faşist katil Haluk Kırıcı cezasının infazı tamamlanması nedeniyle Maltepe Cezaevi'nden tahliye edildi. Devrimcileri düzmece nedenlerle tutuklayan, Kürt siyasetçilerini bir iddianame olmaksızın aylarca cezaevlerinde tutan, devrimci tutsaklara en ağır tecrit koşullarını dayatan sermayenin faşist devleti, Haluk Kırıcı türünden faşist tetikçilerin sırtını hep sıvazladı.

Haluk Kırıcı'ya ilişkin yapılan itirazın sonucunu beklemeyen Yargıtay 1. Ceza Dairesi elinde olan Haluk Kırıcı dosyasını hemen karara bağladı. Haluk Kırıcı'nın cezasını idamdan müebbet'e çevirdi. Tahliyesi için de topu infaz hâkimliğine attı. Dosya Haluk Kırıcı'nın hapis yattığı Ödemiş'e ulaştırıldı. Sonuç olarak bir faşist katil daha tahliye oldu. Haluk Kırıcı'nın dava süreci ve tahliyesi sermaye devletinin faşist katillere nasıl sahip çıktığını bir kez daha gösterdi.

Haluk Kırıcı faşist bir katildir. 12 Eylül öncesinden bugüne Abdullah Çatlı ve onun gibilerle yan yana birçok devrimcinin, demokratların kanını dökmüştür. O, 1978 Bahçelievler katliamını gerçekleştiren katillerden biriydi. Daha sonra yakalanıp idamla yargılansa da sahte bir şartlı tahliye belgesiyle 1989'da hapisten çıkarıldı.

Haluk Kırıcı birçok kez yakalanmış, her seferinde karakollardan yüksek yerlerin talimatıyla serbest bırakılmıştır. Abdullah Çatlı'nın cenazesine elini kolunu sallayarak katılmış ama kimse "sen de kimsin, gel buraya" dememiştir. Çünkü Haluk Kırıcı devletin hukuksal platformda üstlenemeyeceği pis işlerini yürüten faşist bir kontrgerilla elemanıdır.

Susurluk olayının patlak verdiği ilk günlerde konuya ilişkin yapılan bir televizyon programına telefonla katılan Haluk Kırıcı şöyle diyordu: "Görevimiz tehlike diye bir film vardı hatırlarsınız, bizim işimiz ona benzer. Size birileri görev verir ama yakalanırsanız açığa çıkarsanız kabul etmez." Haluk Kırıcı'yı yaratan da bir devlettir, gerektiğinde yakalayıp göstermelik olarak yargılayan, ödül gibi ceza veren de sermayenin faşist devletidir.

Haluk Kırıcı 70'li yıllarda devletin önemli bir terör aracı olan ülkücü faşist hareket içinde yer almıştır. 12 Eylül'den önce pek çok aydın ve işçi önderini katleden ülkücü faşist kadroların en önemlilerinden biri olarak öne çıkmıştır. Bu kirli geçmişi nedeniyle Haluk Kırıcı Türk sermaye devletinin terör, katliamlarında kullandığı aktörlerden biri konumuna yükselmiştir.

Haluk Kırıcı faşisti ve arkadaşları 1978'de Ankara'da 7 TİP'li genci boğarak öldürmekten 7'er kez idama mahkûm edilmiş, cezaları 1991'deki yasa uyarınca toplam 70'er yıl ağır hapse çevrilmişti. Buna göre 36 yıl hapis yatması gereken Haluk Kırıcı 1991'de, tek bir adam öldürme suçlusu gibi kabul edildi. İdamı kaldıran 4771 sayılı Uyum Yasası'na dayanan Yargıtay 1. Ceza Dairesi, kaç öldürme söz konusu olursa olsun, bundan sonra tüm idamların 'tek bir hücreli müebbet ağır hapse' dönüşmesini, 1991'den önce işlenmiş ise de 8 yıl hapsi yeterli gördü. Böylece kontrgerilla devletinin elamanı Haluk Kırıcı'yı koruma ve kollama işinde kontra hukuk da

üstüne düşeni layıkıyla yerine getirdi.

Sadece Haluk Kırıcı değil, halk düşmanı ülkücü faşistler hep korundu. Bugüne kadar birçok Susurluk aktörü, çeteci, mafyacı, kontrgerilla, devletin yeniden yapılandırılması çerçevesinde özel timciler, Oral Çelik, Yaşar Öz, Sami Hoştan, Alaattin Çakıcı vb. faşistler yakalandı. Mahkemelerde hepsi tek tek tahliye edildiler. Şimdi bir türlü sonuçlanmayan duruşmalara ara sıra git-gel yapmaları dışında kontra faaliyetlerini sürdürüyorlar.

Kontrgerilla çeteleri on yıllardan beridir Kürt halkına yönelik kirli savaştan besleniyor. Kirli savaş, kontrgerilla devletini her alanda tahkimata yöneltiyor. İstihbarat örgütlerini, kafatasçıları harekete geçiren bir yandan savaştan elde edilen rantsa diğer yandan da

azgın milliyetçilik ve ırkçılıktır. Kürt halkına yönelik kirli savaşta yargısız infazlar, faili meçhul cinayetler ayyuka çıktı. Tüm bu saldırılar için sermayenin faşist devleti her zaman elinin altında Haluk Kırıcı türünden kontrgerilla elemanlarını tuttu, tutuyor.

Haluk Kırıcı gibi faşist katilleri devlet gerçek anlamda sorgulamaz. Sorgulamak bir yana temize çıkarmaya çalışır. Göstermelik olarak yargılar, mızrak çuvala sığmazsa komik cezalar verir. Bundan dolayıdır ki, Kürt-Türk ve diğer milliyetlerden ezilen, sömürülen emekçilerin devrimci mücadelesi, kontrgerilla ve onun Haluk Kırıcı türünden elemanlarının gerçek kanlı ve kirli yüzlerini gün yüzüne çıkarabilir. Bu katillerin yargılanması zeminini güçlendirir.

Engin Çeber davasında karar

İşkencede katledilen Engin Çeber'in davası 1 Haziran günü sonuçlandı. Duruşma sonucunda Cezaevi İkinci Müdürü ile 3 başgardıyan hakkında ağırlaştırılmış müebbet istenmesine rağmen işkencecilerin yargı sürecindeki iyi halleri gözönüne alınarak cezalar müebbet hapse dönüştürüldü. Ayrıca kamera kayıtlarıyla işkence yapıldığı belgelenen jandarmalar hakkında beraat kararı verildi.

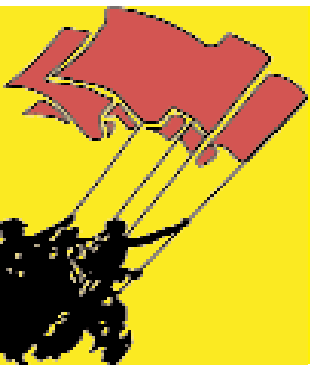
Sabah saatlerinde başlayan duruşma öncesinde, Halk Cephesi Bakırköy Adliyesi önünde, "Ferhat'ı vuranlar Engin'i katledenler cezalandırılsın adalet istiyoruz / Halk Cephesi" pankartı açarak sloganlarla duruşmanın bitimini bekledi.

Duruşmanın ardından ÇHD İstanbul Şube Başkanı Avukat Taylan Tanay bir açıklama yaptı. Tanay açıklamasında Engin Çeber'e işkence yapmaktan 3 baş gardıyan ve 1 müdür hakkında müebbet hapis cezası verildiğini, iki başgardıyan Yavuz Uzun ve Murat Çis'e hapis cezası verildiğini ancak yattıkları süre göz önünde bulundurularak tahliye kararı verildiğini açıkladı. Bu dava kapsamında yargılanan 13 polisten 3'ü hakkında kolluk aşamasında işkence yapmaktan ceza verildiğini ve bunun mahkeme kayıtlarına geçtiğini söyleyen Tanay, polis memurları Mehmet Pek ve Abdülmuttalip Bozyel için üçer kez 2 yıl 6 ay hapis cezası, Aliye Uçar için 2 yıl 6 ay hapis cezası verildiğini belirtti. Bazı eksikliklerin olduğunu söyleyen Tanay; "Kamera kayıtlarıyla işkence yapıldığı belli olduğu halde jandarmalar hakkında beraat verildi. Abdülkadir Öztekin adlı astsubay başçavuş hakkında yaralamadan 5 ay hapis cezası verildi. Nevzat Kayım, Mehmet Polat, Erdoğan Coşar, Nuri Atalay isimli gardıyanlar hakkında 5'er ay hapis cezası verildi ve bu cezalar ertelendi. Ertelemelere itiraz, beraat kararlarına temyiz hakkımızı kullanacağız" dedi.

Dava kapsamında sahte belge hazırlamaktan yargılanan bir doktorun da 3 yıl 9 ay hapis cezası aldığını söyleyen Tanay şunları söyledi: "Bu kararlarla Muhsin Bodur Karakolu ve Metris Hapishanesi'nde işkence yapıldığı belgelenmiştir. Baki Erdoğan ve Birtan Altunbaş gibi örneklerde de yargının işkencenin aklayıcısı olduğunu gördük."

Tanay'ın ardından Engin Çeber'in babası Ali Tekin bir konuşma yaptı. Cezaların yetersiz olsa da işkenceye ceza verilmesi açısından olumlu olduğunu belirten Tekin, "Mahkemelerin kör olmaması gerekli. İnsanların coplanarak, işkencelerle gözüne alındığını televizyonlardan hepimiz görüyoruz" dedi.

Mücadele Postası

14. öğretmen katledildi

Ücretli kölelik düzeninde işçi ve emekçilere reva olarak görülen güvencesiz, kurlsız çalışma koşulları can almaya devam ediyor. Ağrı'da ücretli öğretmenlik yapan Ş.D. girdiği bunalımın ardından intihar etti.

Madenlerin derinliklerinde, fabrikalarda, Tuzla tersaneler cehenneminde, okul koridorlarında... Sermaye devletin güvencesiz ve kurlsız çalışma koşullarının dayatıldığı her yerde ölüm kol geziyor. İşçi ve emekçiler, iş güvenliği önlemleri alınmadığı ya da hapsedildikleri geleceksizlik sarmalından çıkış yolu bulamadıkları için yaşamlarını yitiriyorlar. Ağrı'da ücretli öğretmenlik yapan Ş.D. de her geçen gün derinleşen işsizlik ve geleceksizlik karşısında intiharı seçenlerden.

Binlerce atama bekleyen ya da ücretli, sözleşmeli çalışan öğretmen mevcutken, öğretmen açığı çığ gibi büyüyor. 100 bini aşkın öğretmen açığı bir yanda dururken neo-liberal politikalar ekseninde eğitim emekçileri kadrosuz, iş güvencesinden yoksun, düşük ücretlerle çalışmaya mecbur bırakılıyorlar.

Öğretmen adayları, KPSS'ye hazırlanırken kendi meslekleri dışında nitelsiz işlerde çalışmak zorunda bırakılıyor. Dershanelerde çalışan öğretmenler ise ilk yıllarında parasız ve sigortasız haftada 50 saat çalışabiliyor. ŞD ise kendisine biçilen geleceğe katlanamayan ve sermaye devleti tarafından katledilen 14. öğretmen oluyor.

Oysa, sermayenin işçi ve emekçilere reva gördüğü "kader"e boyun eğmek yerine örgütlü mücadele ile emekçiler yaşamı kucaklayabilir.

Halkevi çalışanlarına gözaltı terörü

Samsun'da 1 Haziran sabah saatlerinde yapılan ev baskınlarıyla 4'ü Halkevi çalışanı, 7'si Öğrenci Kolektifi üyesi 11 kişi gözaltına alındı.

Aralarında Samsun Halkevi Başkanı'nın da bulunduğu 11 kişi "yasadışı örgüt üyesi" oldukları gerekçesiyle gözaltına alınırken, savcılığın gizlilik kararından dolayı gözaltına alınanlarla ilgili bilgi alınamıyor.

Yaşanan saldırıyla ilgili basın açıklaması yapan Halkevleri Genel Başkanı İknur Birol, gözaltıların, bir süredir Samsun'da ırkçı çatışmaların kışkırtılmasının, ilerici-sol kurumlara yönelik saldırıların ve polis operasyonlarının devamı olduğunu söyledi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

Adana'da hasta tutsaklar eylemi

Adana'da her hafta hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle gerçekleştirilen basın açıklaması 29 Mayıs Cumartesi günü İnönü Parkı'nda gerçekleştirildi. "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın / Tecride son" pankartının açıldığı eylemde temsili olarak beyaz kefen giyilerek tecrit işkencesi ve cezaevi uygulamaları protesto edildi.

Okunan metinde hapisanelerde tutsaklara her gün çeşitli baskıların uygulandığı ve bu baskılarla tutsakların siyasi kimliklerinden yalıtılmaya çalışıldığı söylendi. Tutsakların sessiz bir şekilde katledildiğine vurgu yapılarak katledilen devrimcilerin de, madenlerde ölen işçilerin de sorumlusunun bu düzen olduğu belirtildi. Açıklama, "Bizler hapisanedeki hasta tutsakların vicdanı, dışarıdaki sesi olarak buradan bir kez daha hasta tutsakların serbest bırakılması için verdiğimiz mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceğimizi belirtiyoruz." sözleriyle son buldu.

Kızıl Bayrak / Adana

Demirtaş: Silah alım ihaleleri iptal edilsin

Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, Diyarbakır D Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan BDP'lileri ziyareti öncesinde Kürdistan'da artan askeri operasyonlara ve İsrail'in yardım gemilerine yönelik saldırısına ilişkin açıklamalarda bulundu.

İsrail'in yardım gemilerine yönelik saldırısını kınayan Demirtaş, Türkiye'nin silah alım ihaleleri gibi ihaleleri iptal etmesi gerektiğini belirterek, "Sayın Başbakan barış konusunda cesursa 'One minute' konusunda samimi ise bundan sonra bunları yapmalıdır" dedi.

İsrail'in yardım gemilerine yönelik saldırısını kınayan Demirtaş, "Yardım gemileri meşru bir girişim. İsrail'in bu girişimi engelleyeceği, güç kullanacağı da belliydi. Şimdi göz göre göre Türkiye hükümetinin o insanların canını tehlikeye atacak şekilde olaya seyirci kalması af edilebilir bir şey değildir. Hükümet daha ciddi diplomatik tedbirler alabilmeliydi. Bugün İsrail elçisini çağıracağına daha önce çağırıp uyarılarını yapabilmeliydi. Türkiye silah alım ihaleleri gibi ihaleleri iptal ederek, İsrail ile askeri, diplomatik ilişkileri derhal gözden geçirip önemli bir kısmını iptal etmelidir. Sayın Başbakan barış konusunda cesursa 'One minute' konusunda samimi ise bundan sonra bunları yapmalıdır" dedi.

Bir annenin feryadı...

Evet ben bir anneyim, 45 yaşındayım. Bu seslenişim 28 yaşındaki uyuşturucu bağımlısı oğlum için.

Ben 12 Eylül darbesini gördüm ve yaşadım. Darbe gelmeden evvel mahallemizde bir devrimci hareket vardı. O zamanlar ne güzeldi. Şimdiki gibi ne uyuşturucu ne kadınların kötü yola düşmesi yoktu. İnsanların tek bir mücadelesi vardı; devrimci mücadele. Kardeşçe... Ama 12 Eylül darbesi insanları ve bizi mahvetti. İnsanlar düşünmesin diye devlet ve çıkarıcı pislikler gençliğe verdiler uyuşturucuyu. Bu benim fikrim ve gerçekten de öyle oldu.

Oğlumu spor dalı olan tekvandoya yolladık. 18 yaşına kadar gazetede boy boy resimleri ve madalyaları vardı. Başarılı bir çocuktu. Ama ortaokulu bitirmedi yani terk etti. Mahallede sen sporcusun, sen kavga iyi yaparsın diye yanlarına çektiler mafya bozuntuları. Sonra adam yaralama, cezaevi, kavga, cezaevi derken çocuğum bambaşka biri oldu çıktı. Artık hap ve esrar kullanmaya başladı. Babası ve ben çok mücadele ettik. Onlardan kurtardık diye sevinirken uyuşturucudan kurtaramıyorum. İnanın o kadar kötü bir şey ki anlatılacak gibi değil. Çocuğum karşımda erim erim eriyor. Topluma zarar veriyor. Yaşadığım bir şeyi anlatmak istiyorum.

Oğlum atmış hapi kullanmış, eroini sokaklarda, ben de arkasına gittim. Bıçak elinde kendini öldürecek. Evlat işte, şimdiye kadar karşı durduğum polisten yardım istedim ve karakoldayız. Polis bana bir hürmet bir hürmet deme gitsin. Bir an düşündüm. Benim oğlum buraya bir devrimci olarak gelseydi beni kapıdan içeri almazlardı. Ama bu şekilde çocuğumu o uyuşmuş kafayla sokaklara bıraktılar. Çıkarın bir yasa içiciye de ceza alsınlar bakalım yaparlar mı. Daha bu bir tanesi neler yaşadım neler.

Şimdi oğlum eroin bağımlısı, 28 yaşında gün gün ölüme koşuyor ama ben onu ne zorluklarla büyüttüm. Aç, susuz kaldık yine de onları büyüttüm. Ben devletin büyüklerine de seslendim. Yine de bu konuda bize cevap yok. Ben feryat etmeyeyim de kim etsin dostlar. Gelin bu uyuşmuş beyinleri bizler örgütlü bir şekilde yok edelim. Zorluklarla büyüttüğümüz evlatlarımızı kaybetmeyelim.

Mahallemizde uyuşturucu satanlara ve onlara yön veren devletçilere karşı örgütlü bir şekilde mücadele edelim. Varsın oğlum onurluca devrimci mücadele vererek ölsün. Bunu samimi söylüyorum. Tabii bunda bizim de eksikliklerimiz oldu. Korkutulduk, sindirildik çocuklarımıza devrimci disiplini veremedik. Bundan dolayı suçluyuz. Kabul ediyorum. Burada ben şunu haykırıyorum; arkadaşlar gelin mahallemizde uyuşturucu içen ve satanlara karşı mücadele edelim.

Adana'dan emekçi bir kadın

*Nâzım Hikmet,
Orhan Kemal,
Ahmed Arif...*

**Devrimci
sanatçılarımızı
saygıyla anıyoruz!**

